

Κυβέρνηση... στα τέσσερα

ΣΕΛΙΔΑ 8Θηλιά στο λαιμό του
ελληνικού λαού το χρέοςΣΕΛΙΔΑ 9Μόνη σταθερά η
κινεζοποίησηΣΕΛΙΔΑ 7Ετοιμοι να
κατακρεουργήσουν τις
συντάξεις

Αρωγός τους το ΣτΕ

ΣΕΛΙΔΑ 11

Πρόσφυγες

Η Ευρώπη φρούριο
ακονίζει τα μαχαίρια τηςΣΕΛΙΔΑ 5

Δίκη των νεοναζί της ΧΑ

Προκλητική η βοήθεια
αστυνομίας και
δικαστικού μηχανισμούΣΕΛΙΔΑ 12Πολυτεχνείο
42 χρόνια μετάΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 844 - 14 Νοέμβρη 2015

www.eksegersi.gr

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ... ΣΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ

με φανατισμό ζηλωτών εφαρμόζουν το Μνημόνιο

ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΗ ΣΑΡΩΤΙΚΗ ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ

Ο ελληνικός λαός καλείται να βρει τα «ισοδύναμα του δρόμου»

Scripta... Verba...

Πρέπει να μείνουμε στην Ιστορία ως η κυβέρνηση που πέρα από τις δυσκολίες κατέφερε να αφήσει πολιτικό δείγμα γραφής άλλο από τις κατεστημένες δομές και αντιλήψεις. Στόχος δεν είναι να κερδίσουμε μόνο το παιχνίδι της επικοινωνίας, αλλά να προχωρήσουμε σε βαθιές αλλαγές.

Αλέξης Τσίπρας

Η Ιστορία θα σας καταγράψει ως μια κυβέρνηση δωσιλόγων σαλτιμπάγκων.

Γιατί στην Αστυνομία υπάρχει και χρήμα. Πολύ χρήμα, και ήταν και αυτή η πλευρά. Δεν είναι μόνο η ιδεολογικοπολιτική κάποιων εκεί πέρα. Οι μίζες είναι μίζες. Και αυτές δεν έχουν χρώμα, γιατί το χρήμα δεν έχει χρώμα, δυστυχώς. Εγώ είπα σε μια παρέα ότι χρωστάω δύο πράγματα στον Αλέξη Τσίπρα. Πρώτον, που με έβαλε και, δεύτερον, που δεν με έβαλε τη δεύτερη φορά στην κυβέρνηση, γιατί νομίζω ότι με προστατεύει. Δεν κάνω εγώ γι' αυτά τα πράγματα. Να βλέπω να κλέβουν, να κάνουν, να αρπάζουν και να λέω «δεν περάζει», είμαι υπουργός.

Ιωάννης Πανούσης

Ως νομικός, ο Ι. Πανούσης ξέρει πως ως υπουργός που διαπίστωσε να πέφτουν μίζες και δεν ζήτησε την άσκηση διώξεων υπέχει όχι μόνο πολιτική αλλά και ποινική ευθύνη. Κάνας εισαγγελέας θα εναισθητοποιηθεί να τον καλέσει;

Βέβαια, δεν υπάρχει περίπτωση ένας ιδιώτης να μπει σε μια δουλειά χωρίς να έχει κέρδος. Είναι προφανές αυτό. Αλλιώς δεν θα υπήρχε ιδιωτικός τομέας. Αυτό που πρέπει να προβλεφθεί, είναι αυτό το κέρδος να είναι εύλογο, να μην είναι δυσθεώρητο.

Χρήστος Σπίρτζης

Πώς ορίζεται το εύλογο κέρδος του ιδιώτη καπιταλιστή; Εμείς τον μόνο κανόνα που ξέρουμε είναι πως το εύλογο κέρδος είναι ευθέως ανάλογο με το μέγεθος της μίζας.

Χρειάζονται περαιτέρω βήματα στο πρόγραμμα και στα προαπαιτούμενα όπως και στις τράπεζες. Συνεπώς υπάρχει πίεση χρόνου, αλλά υπάρχουν και θετικά μηνύματα, καθώς πολλή δουλειά έχει γίνει.

Γερούν Ντεϊσελμπλουμ

Καλό σκυλάκι το συριζάκι...

Είχα εμπιστοσύνη στον Αλέξη Τσίπρα, έναν άνθρωπο της Αριστεράς, που έγινε όμως το ανδρείκελο της τρόικας.

Ανζελίκ Ιονατός

Η ειλικρινής απογοήτευση της ελληνικής καταγωγής γαλλίδα τραγουδοποιού έρχεται να προστεθεί στην εξίσου ειλικρινή απογοήτευση της πλειοψηφίας των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν πρόκειται, όμως, να συγκινήσει τα εξουσιολάγνα παχύδερμα.

ΡΙΠΕΣ

◆ **Success story** ◆ Το είπε ο Μοσκοβισί, το επανέλαβε ο Ευκλειδάκος με το δικό του απαράμιλλο τρόπο ◆ «Είμαστε θύματα της ίδιας μας της επιτυχίας» ◆ Εσκάσε από τη ζήλια του ο Σαμαράς ◆ Μόνο οι αχάριστοι Έλληνες δεν εννοούν να το καταλάβουν ◆ Ναι, ρε, για να υπάρξει success story πρέπει να σου κόψουν τη σύνταξη ◆ Τι θα πει «πάλι»; ◆ Αφήστε επιτέλους τη μιζέρια και ατενίστε το μέλλον με την αισιοδοξία που συστήνει η πρωθυπουργάρα ◆ Δε βλέπετε που εξαφανίστηκαν από την πιάτσα ο Μπαρούφ και η Ζωή; ◆ Βλέπουν το success story και σκάνε κι αυτοί από το κακό τους ◆ Ο Τσίπρας πήρε τηλέφωνο την Ανγκελα κι αυτή του είπε «εντάξει, Αλέξη, θα μιλήσω στον Σόιμπλε» ◆ Δεν κάνουμε πλάκα, non paper του Μαξίμου αντιγράφουμε ◆ Ο τεράστιος Μιχόπουλος ανέλαβε και πάλι δράση ◆ Αυτοί θα μας βάλουν

να υπερασπιστούμε τον «Πάγκαλο του ΣΥΡΙΖΑ» ◆ Ακου εκεί: κοπάνησαν τον Κουμουτσάκο οι χρυσαυγίτες, ηθικός αυτουργός ο Φίλης που τους νευρίασε ◆ Και να το 'λεγε μόνο ο Κουμουτσάκος, θα το φιλοδικαιολογούσαμε ◆ Είχε φάει τις μπουινιές, είχε αισθανθεί τον τρόπο, λογικό να πάθει σύγχυση φρενών ◆ Δεν είναι και του πεζοδρομίου, άλλωστε ◆ Ομως το επανέλαβε με επίσημη δήλωση ο Μείμαρκης ◆ Παναπέι, το είχαν συζητήσει, το είχαν συμφωνήσει ◆ Απάνω τους, γιατρέ ◆ Σύντριψε τα παρεάκια της Αίγινας και των Τζουμέρκων ◆ Κοτζάμ Κρήτη είναι δυνατόν να μην εκπροσωπείται στα παράκεντρα της εξουσίας; ◆ Και τι Κρήτη, πάντα λεβεντογέννα ◆ Που παράγει τιτάνες σαν τον Μιχελογιαννάκη, το γιατρό ◆ Τον άνθρωπο που -πέραν των άλλων- θεμελίωσε την απεργία πείνας με καπουτσίνιο και καλιτσούνια για να

κόβουν τη λιγούρα ◆ Και να μην ακούω κακεντρέχειες ότι αυτό είναι απεργία ρακής και όχι απεργία πείνας ◆ Δυστυχώς, δεν μπορέσαμε να παρευρεθούμε στην παρουσίαση του βιβλίου της Μάργκαρετ «Ερωτας και εξουσία» ◆ Χάσαμε τη σημαντικότερη εισήγηση ◆ «Ο σωστός υπουργός πρέπει να κρατάει φανάρι στον πρωθυπουργό» ◆ Υπό Θεοδώρου Παγκάλου του Β', βεβαίως, βεβαίως ◆ Δυο πρόσφυγες «ναυαγούσαν» στα ριχά, μόνοι τους, ξέμπαρκοι, χωρίς σκάφος γύρω τους ή στον ορίζοντα ◆ Εκείνη την ώρα περνούσε η πομπή των Σουλτοτσιπραιών ◆ Ο γαλάζιος δήμαρχος Μυτιλήνης τους είδε, σταμάτησε την πομπή, πέταξε τα ρούχα του, βούτηξε ατρόμητος στα γαλανά νερά και τους έσωσε ◆ Ελλάς το μεγαλείο σου ◆ Και τι θέλατε να διατάξει ο Καμμένος να ράψουν στα μανίκια οι караβανάδες; ◆ Σήματα των Metallica

ή των Manowar; ◆ Προστάτες αγίουσ διέταξε να ράψουν ◆ Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια και πρωτοδευτερη φορά Αριστερά ◆ Αν δεν είδατε το καινούργιο σποτάκι του Μπουμπούκου, ψάξτε το ◆ Ούτε η χούντα τέτοιο κιτς ◆ Δεν μπορείς να το πεις και αποτυχημένο, όμως ◆ Ανάλογα με το πνευματικό, πολιτιστικό και κοινωνικό επίπεδο του target group είναι και το πνευματικό, πολιτιστικό και κοινωνικό επίπεδο του σποτ ◆ Αυτός ο εφέτης με το τάμπλετ στη δίκη της Χρυσής Αυγής τι διάολο να βλέπει όλη μέρα; ◆ Στη ΝΔ οι υποψήφιοι ψάχνουν κόσμο που να ενδιαφέρεται για την εκλογή και δε βρίσκουν ◆ Κατάφεραν να τους κοιμίσουν όλους ◆ Κι αυτό βέβαια ευνοεί τον Βαγγέλα ◆ Από τη μια ένας προβοκάτορας ◆ Και από την άλλη μια παιδική χαρά ◆ Πανούσης VS ΣΥΡΙΖΑ ◆ Και στη μέση η γνωστή πρεσβεία ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Μια θαλαμηγός, τουλάχιστον στον εικοσάμετρο, προσάραξε στα βόρεια της Λέσβου, μεταφέροντας 345 πρόσφυγες. Όπως δήλωσαν, πλήρως από 3.000 ευρώ ο καθένας για να μεταφερθούν με ένα ασφαλές μέσο. Η θαλαμηγός, φυσικά, θα κατασχεθεί. Δεν πρόκειται να αποδοθεί στους ιδιοκτήτες της. Αν κάνουμε, όμως, ένα λογαριασμό, θα βρούμε ότι το συγκεκριμένο μπάρκο άφησε στους ιδιοκτήτες πάνω από 1 εκατ. ευρώ. Η συγκεκριμένη θαλαμηγός δεν πουλιέται σήμερα πάνω από διακόσια-τριακόσια χιλιάδικα. Μπορεί, λοιπόν, κανείς να καταλάβει για τι κέρδη μιλάμε. Και βέβαια, το στοίβαγμα τόσων εκατοντάδων ατόμων σ' αυτό το σκάφος δεν είναι λιγότερο επικίνδυνο από το στοίβαγμα 40 σ' ένα οχτάμετρο φουσκωτό. Ο κίνδυνος εξαρτάται καθαρά από τον καιρό. Όμως, οι δουλέμποροι ξέρουν να πουλάνε τα πάντα. Ετσι, πουλάνε και «ασφάλεια» στους πρόσφυγες που μπο-

ρούν να την αγοράσουν και που έχουν τρομάξει από τα συνεχή ναυάγια. Η πολιτική της ΕΕ και της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου κάνει τους δουλέμπορους πιο πλούσιους.

Κ «Γέμισε το Αιγαίο κορμιά μεταναστών, είναι και οι Ευρωπαίοι φονιάδες των λαών». Αυτό το πανό κρέμασαν αντιρατσιστές, αλληλέγγυοι στους πρόσφυγες, στην πρό-

σοψη του παλιού δημαρχείου της Μυτιλήνης, το οποίο καταφέραν να καταλάβουν, αιφνιδιαζοντας τους μπάτσους. Το γεγονός δεν άρεσε καθόλου στον Τσίπρα, που είχε οργανώσει μια ακόμα φέστα, επισκεπτόμενος το νησί αυτή τη φορά με τον Σουλτς. Όπως δεν του άρεσαν και τα τρικάκια με το σύνθημα «Go Home κύριε Τσίπρα», ευθεία αναφορά στο «Go Home κυρία Μέρκελ», που εκφώνησε

παιλιότερα ο ίδιος, δημαγωγώντας αισχρά καταπώς το συνηθίζει. Κατάλαβε πως στα διεθνή ΜΜΕ δε θα πήγαιναν μόνο οι φωτογραφίες της αφεντιάς του με τον Σουλτς (μέχρι και φωτογραφίες τους μέσα στο πρωθυπουργικό αεροπλάνο διένειμε το ΑΠΕ/ΜΠΕ), αλλά και οι φωτογραφίες από τις κινητοποιήσεις. Γι' αυτό και δεν κατάφερε να κρατήσει μέχρι το τέλος την ψυχραιμία του και είπε εκείνο το «δεν έχουν ιδέα» όσοι ζητούν το γκρέμισμα του φράχτη στον Εβρο.

Κ Δεν ξέρουμε τι ήταν αυτοί που «κοπάνησαν» τους χρυσαυγίτες στη συγκέντρωση των Ποντίων στη Θεσσαλονίκη, όμως εμάς δεν μας έπεισαν καθόλου για την αγνότητα των προθέσεών τους. Όταν διαπίστωσαν ότι οι χρυσαυγίτες τους κάνουν ζημιά, μετά τον ξυλοδαρμό Κουμουτσάκου στην Αθήνα, έσπευσαν να τους κηρύξουν ανεπιθύμητους. Στο γαμπρό του φίρερ Ματθαίου-πουλο έλαχε ο κλήρος να φάει τις... ποντιακές μπουφλές. Ολόκληρη η κινητοποίηση των Ποντίων, όμως, έχει καθαρά εθνοφασιστικό χαρακτήρα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είχαμε μια καλή συνάντηση στο Eurogroup. Συζητήσαμε για το πόσα από τα προαπαιτούμενα έχουμε ολοκληρώσει. Υπήρξε κάποια καθυστέρηση, αλλά οι περισσότεροι ήταν πολύ ευχαριστημένοι επειδή έχουμε κάνει τόσο πολλή δουλειά τόσο γρήγορα και με τόσο οργανωμένο τρόπο. Πιεζόμαστε λίγο διότι, όπως γνωρίζετε, η ανακεφαλαιοποίηση πηγαίνει πιο γρήγορα από όσο πιστεύαμε και υπό αυτή την έννοια είμαστε «θύματα της ίδιας μας της επιτυχίας».

Ευκλείδης Τσακαλώτος

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

14/11: Ημέρα κατά διαβήτη 14/11/1968: Δύο νεκροί εργάτες από έκρηξη στη «Χαλυβουργική» 14/11/1977: Βόμβα σε δικαστικό μέγαρο Αμβούργου (RAF) 14/11/1977: Χουντικοί τρομπούκοι τραυματίζουν πολλά άτομα (Πύργος Ηλείας) 14/11/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο προέδρου ΣΕΒ Κυριαζή (ΕΛΑ) 15/11: Βραζιλία: Ημέρα δημοκρατίας (1889), Βέλγιο: Ημέρα βασιλιάς 15/11/1929: Συγκρούσεις απεργών (προσωπικό ιδιωτικών λεωφορείων) με χωροφυλακή (Αθήνα) 15/11/1977: Δεκαοκτώ βομβιστικές επιθέσεις στη Γαλλία για την έκδοση του δικηγόρου Κρουασάν 15/11/1983: Εκτέλεση πλοίαρχου Τζορτζ Τσάντες και οδηγού Νίκου Βελοούτσου (17N) 16/11: Ημέρα ανεκτικότητας, ημέρα φιλοσοφίας, Ζαΐρ: Ημέρα στρατού 16/11/1980: Δολοφονία Σταματίνας Κανελλοπούλου

και Ιάκωβου Κουμή σε διαδήλωση για το Πολυτεχνείο 16/11/1993: Σύλληψη δύο αμερικανών πρακτόρων που ετοίμαζαν προβοκάτσια στο Πολυτεχνείο 17/11: Ημέρα σπουδαστών, ημέρα μνήμης για θύματα τροχαίων 17/11/1934: Νυχτερινή αιματηρή σύγκρουση αστυφυλάκων-κομμουνιστών (Ακαδημίας), πολλές συλλήψεις 17/11/1973: Πολυτεχνείο 17/11/1978: Βόμβες στις εγκαταστάσεις και σε αυτοκίνητο «Coca Cola» και σε γραφεία Οργάνωσης Απομάχων Αμερικανών Αξιωματικών (Θεσσαλονίκη) 17/11/1985: Δολοφονία 15χρονου μαθητή Μιχάλη Καλτεζά σε διαδήλωση για το Πολυτεχνείο 17/11/1986: Εκτέλεση γενικού διευθυντή «Renault» Ζορζ Μπερ (Action Direct) 17/11/1991: Βόμβες σε

γραφεία ΔΕΗ και ΙΚΑ Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ-1η Μάη) 18/11: Ημέρα χρόνιας αποφρακτικής πνευμονοπάθειας, Μαρόκο, Αλβανία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Ομάν: Εθνική γιορτή, Αϊτή: Ημέρα στρατού 19/11: Ημέρα δημόσιας τουαλέτας, ημέρα άντρα, Μάλι: Ημέρα απελευθέρωσης, Πουέρτο Ρίκο: Ημέρα ανακάλυψης (1493) 19/11/1936: Δολοφονία Buenaventura Durruti 20/11: Ημέρα για εκβιομηχάνιση της Αφρικής, ημέρα δικαίωματων παιδιού, ημέρα μνήμης υπερφυλικών, Μεξικό: Ημέρα επανάστασης (1910) 20/11/1920: Εκτέλεση δεκαεσσάρων πρακτόρων βρετανικών μυστικών υπηρεσιών (IRA) 20/11/1967: Βόμβες (ΔΕΑ) σε δρόμους της Καλλιθέας 20/11/1977: Τέσσερις βόμβες σε εγκαταστάσεις «Bosch» και Volkswagen 20/11/1990: Ρουκέτα κατά Βαρδή Βαρδινογιάννη (17N) 20/11/1991: Συμπλοκή Σεπολίων (17N).

Προβοκάτσια με νόημα

«Είμαι ο μόνος υπουργός Δημόσιας Τάξης που δεν προενεκριθην από την Αμερική. Δεν έχω σχέση με καμία πρεσβεία και με καμία διαπλοκή, οικονομική, μιντιακή». Αυτά δήλωνε την 1η του περασμένου Ιούνη ο Γιάννης Πανούσης σε εκπομπή του ΗΛΕΚΤΡΑΤV. Επέλεξε ένα περιφερειακό κανάλι, πιστεύοντας ότι στη συνέχεια η δήλωσή του αυτή θα αναπαρχθεί απ' όλα τα μεγάλα Μέσα, έντυπα και ηλεκτρονικά.

Στη διαβεβαίωση Πανούση ότι είναι ο μόνος μπατσο-υπουργός που δεν πέρασε από έγκριση από την αμερικάνικη πρεσβεία, θα μπορούσε κανείς να σχολιάσει βάσιμα: αν θέλουμε το πιστεύουμε. Και γιατί να το πιστέψουμε, επειδή το λες εσύ; Αλλωστε, εκείνος που φωνάζει για τους άλλους, συνήθως είναι ο ίδιος αυτό που τους κατηγορεί.

Πέντε μήνες μετά απ' αυτή τη δήλωση και με τον Πανούση εκτός κυβέρνησης, διαβάζουμε διαρροές από την αμερικάνικη πρεσβεία, η οποία αναστατώθηκε λέει από τις αποκαλύψεις του «μη προενεκριθέντος» πρώην υπουργού και άρχισε να «ξεσκονίζει» τα μέτρα ασφαλείας της, φοβούμενη προφανώς ότι οι «τρομοκράτες», με τη στήριξη που έχουν από τον... βαθύ ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί να κάνουν καμιά «ζημιά» στο αμερικάνικο προσωπικό. Η πρεσβεία έδειξε... σαν έτοιμη από καιρό.

Κρατάμε υπό σημείωση τα παραπάνω, για να περάσουμε στα της επικαιρότητας. Ο Πανούσης ενεργεί ως κοινός προβοκάτορας κατά του ΣΥΡΙΖΑ. Αν εξαιρέσουμε το παιχνίδι για τα πόστα των αρχιμπάτσων (ποιος θα πάει πού, ποιος θα προαχθεί και ποιος θα συνταξιοδοτηθεί), τα οποία είναι άσχετα με το μείζον πολιτικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε, όλα τα υπόλοιπα ήταν γνωστά. Ήταν γνωστό ότι ο περιβόητος Λάμπρου πήγαινε ως απεσταλμένος του Παρασκευόπουλου στις φυλακές για να πείσει τους πολιτικούς κρατούμενους να σταματήσουν την απεργία πείνας. Το ίδιο και η πρώην βουλευτίνα Λέβα. Εμείς, μάλιστα, είχαμε «κράξει» άγρια τον Λάμπρου για το βρόμικο παιχνίδι που έπαιζε, καθώς εκμεταλλευόταν την παλαιότερη ενασχόλησή του με τα θέματα των κρατούμενων, για να κάνει διαλυτική δουλειά με ψιθύρους και ψεύτικες υποσχέσεις. Δεν κινούνταν μόνο στις φυλακές (όπου δεν κατάφερε πολλά πράγματα), αλλά και έξω απ' αυτές, σε χώρους συγγενών πολιτικών κρατούμενων και αλληλέγγυων.

Κι ενώ ο Λάμπρου προσέφερε υπηρεσίες στο σύστημα, προσπαθώντας να διασπάσει τους πολιτικούς κρατούμενους και να πετύχει να σταματήσει η απεργία πείνας χωρίς ο Παρασκευόπουλος να έχει νομοθε-

τήσει τίποτα (είναι γνωστό πως κατέληξε η αρχική ρύθμιση της οποίας χρήση θα μπορούσε να κάνει και ο Σάββας Ξηρός ή η ρύθμιση για τους συγγενείς των πολιτικών κρατούμενων, που φτιάχτηκε έτσι που να μείνει ανενεργή), ο Πανούσης βγαίνει και τον κατηγορεί ως... συνεργάτη της «τρομοκρατίας»! Γι' αυτό μιλάμε για κανονική προβοκάτσια!

Επαναλαμβάνουμε: ο ρόλος του Λάμπρου στη διάρκεια της απεργίας πείνας ήταν γνωστός. Οι ίδιοι οι πολιτικοί κρατούμενοι ανακοίνωσαν τις επισκέψεις του. Και δεν είναι η πρώτη φορά που στέλεχος υπουργείου επισκέπτεται κρατούμενους που διατυπώνουν αιτήματα. Ακόμη και υπουργοί έχουν πάει στις φυλακές ή έχουν δεχτεί στα γραφεία τους αντιπροσωπίες κρατούμενων που βρίσκονταν σε κινητοποίηση. Απλά, ο Παρασκευόπουλος προσπάθησε να παίξει το βρόμικο παιχνίδι του χρησιμοποιώντας «αυτοκρατορικούς απεσταλμένους», όπως τους είχαμε χαρακτηρίσει τότε: στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν δραστηριοποιηθεί παλαιότερα στο κίνημα για τα δικαιώματα των κρατούμενων και διέθταν μια «έξωθεν καλή μαρτυρία».

Και βέβαια, η πολιτική εξουσία κάνει διαπραγμάτευση όταν υπάρχει κινητοποίηση και αιτήματα. Αυτό έκανε πάντοτε, το ίδιο έκανε τώρα και ο Παρασκευόπουλος με τους απεσταλμένους του. Στόχος του ήταν να σταματήσει η απεργία πείνας πριν θεσπιστεί οτιδήποτε, ώστε να έχει λυμένα τα χέρια του για να κάνει το παζάρι με το συντηρητικό συρφετό στη Βουλή, που πίεζε να μην ικανοποιηθεί κανένα από τα αιτήματα των πολιτικών κρατούμενων, που όλα ήταν αιτήματα που συνδέονταν με την «ειδική» μεταχείριση που τους επιφυλάσσει το αστικό κράτος.

Βεβαίως, υπάρχει η «παιδική χαρά» του ΣΥΡΙΖΑ. Που βυθισμένη στην αλαζονεία της έμπλεκε τις καφετέριες των Εξαρχιών με την άσκηση της αστικής εξουσίας. Δεν ξέρουμε με ποιους μιλούσε τηλεφωνικά ο Λάμπρου και τι τους έλεγε. Αν όμως δεν ήταν σε θέση να σκεφτεί ότι όλα τα τηλεφωνήματα από τις φυλακές παρακολουθούνται και καταγράφονται (σιγά τον «υπερκορίο», κανονική καταγραφή κάνουν), τότε είναι... επικίνδυνος για την ομάδα άσκησης της εξουσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό όμως δεν μας αφορά.

Πηγαίνοντας ένα βήμα παρακάτω, βρίσκουμε την κακόφημη ΕΥΠ/ΚΥΠ και τον επί ΣΥΡΙΖΑ διοικητή της Γιάννη Ρουμπάτη, διορισμένο από τον ίδιο τον Τσίπρα αμέσως μόλις ανέλαβε την κυβέρνηση. Ενας δημοσιογραφίσκος ήταν παλιά, αμερικανοσπουδαγμένος, ανταποκριτής του «Βήματος»

στην Ουάσινγκτον, που έκανε καριέρα «υπηρετώντας» την οικογένεια Παπανδρέου. Κάποια στιγμή βρέθηκε σύμβουλος του Αντρέα, μετέπειτα και κυβερνητικός εκπρόσωπος, μετά σύμβουλος στις εκδοτικές επιχειρήσεις του Κοσκωτά που «ξέπλενε» το χρήμα από το εμπόριο όπλων στον πόλεμο Ιράκ-Ιράν. Τα χάλασε με τον Σημίτη, τα χάλασε με τον Γιωργάκη, εξαφανίστηκε από την πιάτσα και ξαφνικά βρέθηκε διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ επί ΣΥΡΙΖΑ. Μπορεί ο καθένας να βγάλει τα συμπεράσματά του.

Και μια λεπτομέρεια, ο Ρουμπάτης ανακοίνωσε το διορισμό του στο τιμόνι της ΕΥΠ/ΚΥΠ από το facebook, χρησιμοποιώντας στίχους... του Πανούση!

Τόσες μέρες ο Πανούσης παρουσιάζει τον Ρουμπάτη ως τροφodότη του με το υλικό τηλεφωνικών παρακολουθήσεων που μοιράζει στη ζούλα στα ΜΜΕ και ο Ρουμπάτης σιωπά! Ούτε διαψεύδει ούτε επιβεβαιώνει, μολοντί βλέπει ότι ο Πανούσης προβοκάρει αισχρά τον ΣΥΡΙΖΑ και του κάνει πολιτική ζημιά. Γιατί άραγε; Μήπως αισθάνεται πολύ δυνατός στη θέση του ώστε να μην μπορεί να τον κουνήσει ούτε ο Τσίπρας; Μήπως τελικά δεν τοποθετήθηκε στην ΕΥΠ/ΚΥΠ ως ο άνθρωπος της απόλυτης εμπιστοσύνης του Τσίπρα, αλλά ως ο άνθρωπος της απόλυτης εμπιστοσύνης «άλλων»; Μήπως... «προενεκριθην», όπως λέει ο Πανούσης;

Επίσης, οι συριζαίοι απέτρεψαν την παρουσία του Ρουμπάτη στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Ο ίδιος δε είχε φροντίσει να διαρρεύσει ότι, αν η Επιτροπή τον καλέσει, δε θα πάει επικαλούμενος το εθνικό απόρρητο!

Είναι επίσης γνωστό ότι ο Τσίπρας μετέφερε την αρμοδιότητα της ΕΥΠ/ΚΥΠ στον Πανούση, ενώ μπορούσε να την κρατήσει ο ίδιος, όπως έκαναν και άλλοι πρωθυπουργοί. Ή να τη δώσει στον Βούτση, που ως υπουργός Εσωτερικών προϊστάτο του Πανούση. Δεν είναι παράξενο ο αρχηγός ενός κόμματος να μεταβιβάζει μια τόσο κρίσιμη αρμοδιότητα σε έναν πολιτικό που δεν προέρχεται από το κόμμα του, που εξ ορισμού δεν είναι της απόλυτης εμπιστοσύνης του;

Από την άλλη, ο Πανούσης έχει το υλικό που επικαλείται από την περασμένη άνοιξη (τότε έγινε η απεργία πείνας των πολιτικών κρατούμενων). Γιατί το βγάζει τώρα; Αν είχε χολωθεί από την απομάκρυνσή του από την κυβέρνηση, θα το είχε κάνει αμέσως. Γιατί επέλεξε τη συγκεκριμένη στιγμή; Και τι πλάτες έχει για να τα βάζει με μια φρεσκοεκλεγμένη κυβέρνηση, προσπαθώντας να δώσει δήθεν ποινικό βάρος σε μια υπόθεση η οποία ποινικά θα ξεφουσκώσει, γιατί είναι πραγματικά γελοία; Ο

στόχος του Πανούση δεν ήταν να στήσει μια ποινική υπόθεση, ούτε να προστατεύσει τον εαυτό του από απειλές στις οποίες δήθεν συμμετέχουν συριζαίοι, αλλά να κάνει πολιτική ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς επιδιώκουν, αλλά ο αμερικάνικος δάκτυλος είναι παραπάνω από φανερός (αρκεί να δούμε και τα πρόσωπα και τις διαρροές της πρεσβείας, η οποία τάχα μου αναστατώθηκε). Μετά τις φανερές βολές, αυτά τα πράγματα συνήθως ρυθμίζονται στο παρασκήνιο. Το περιεχόμενο του «ντιλ» σπάνια γίνεται ορατό. Ίσως μετά από καιρό να μπορεί να συναχθεί από άλλες ενδείξεις.

Εμείς δε θα κάνουμε σεναριολογία. Αν διολισθαίναμε σε τέτοια μονοπάτια, θα χάναμε την ουσία. Και η ουσία είναι πως στην Ελλάδα κρίσιμα πόστα του κρατικού μηχανισμού, στα οποία τοποθετείται πολιτικό προσωπικό, περνούν από αμερικάνικη προέγκριση, για να χρησιμοποιήσουμε τα λόγια του Πανούση. Η παράδοση αυτή δεν άλλαξε ούτε επί ΣΥΡΙΖΑ. Αλλωστε, ο Τσίπρας είχε δείξει διατεθειμένος να «ακουμπήσει» στην αμερικάνικη πολιτική, πιστεύοντας ότι αυτή θα τον βοηθήσει στη διαπραγμάτευση με τους Γερμανούς, ώστε να κλείσει μια συμφωνία λιγότερο εξευτελιστική απ' αυτή που έκλεισε. Ενας πρωθυπουργός και μια κυβέρνηση που κάνουν μια τέτοια στρατηγική επιλογή δεν είναι σε θέση να αρνηθούν τις «προεγκρίσεις». Και γιατί να το κάνουν, άλλωστε; Αυτοί την παραμονή στην εξουσία θέλουν κι αυτό έχει ως προϋπόθεση να σεβαστούν απόλυτα το «στάτους» που έχει παραδοσιακά διαμορφωθεί στο ελληνικό κράτος μετά το 1947.

Για μια ακόμη φορά αποδείχτηκε ότι οι μυστικές υπηρεσίες παρακολουθούν και το πολιτικό προσωπικό. Οτι η ΕΥΠ/ΚΥΠ δίνει αναφορά στη CIA και παίρνει εντολές από το σταθμάρχη της. Αλλιώς, το συγκεκριμένο υλικό δε θα έφτανε ποτέ στα χέρια του Πανούση κι ως ήταν ο αρμόδιος υπουργός. Ο Ρουμπάτης θα το πήγαινε κατευθείαν στον Τσίπρα. Ο εκάστοτε διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ έδρε πώς να συμπεριφερθεί σ' αυτές τις περιπτώσεις. Εκτός αν οι πραγματικοί του προϊστάμενοι του δώσουν διαφορετική εντολή.

Η «παιδική χαρά» του Μαξιμου αιφνιδιάστηκε από την επίθεση Πανούση. Οι πρώτες αντιδράσεις της ήταν αμυντικές και φοβικές. «Προσωπικά, με βάση ό,τι διάβασα, δεν μπόρεσα να ξεχωρίσω ακριβώς πού είναι ο ισχυρισμός για περιστατικά, πού είναι η πολιτική εκτίμηση, πού είναι η φωνή του εγκληματολόγου ή πού είναι και το μυθιστόρημα στο οποίο γίνεται μια αναφορά», δήλωσε για τις καταγγελίες Πα-

Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια σε φαιροόζ εκδοχή

«Είναι κατανοητό ότι μετά από κάθε “αριστερίζουσα” δήλωση Φίλη, το δεξιόστροφο “ποίμνιο” της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα πρέπει να συγκρατείται με πανηγυρικές ενδείξεις συστράτευσης Στρατού – Εκκλησίας, που ούτε η Δικτατορία του Μεταξά, ούτε η Χούντα των Συνταγματαρχών είχαν σκεφτεί ποτέ να εφαρμόσουν». Το Ποτάμι ανέλαβε να γίνει... ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Το απόσπασμα είναι από ανακοίνωση που εξέδωσε απ' αφορμή τη διαταγή Καμμένου, σύμφωνα με την οποία οι στρατιωτικοί όλων των όπλων και όλων των βαθμίδων θα μπορούν να ράβουν στα μανίκια τους σήματα των αγίων που θεωρούνται προστάτες του όπλου τους (η διαταγή ονοματίζει αυτούς τους αγίους, μη τυχόν και κάνει λάθος κανένας ή μην αρχίσει και ράβει ο καθένας όποιον άγιο ή αγία του γουστάρει).

Καταλαβαίνετε γιατί λέμε πως το Ποτάμι έγινε ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Ετσι και αυτή η διαταγή εκδιδόταν από υπουργό Αμυνας των προηγούμενων κυβερνήσεων, ο ΣΥΡΙΖΑ ως κόμμα και τα στελέχη του ως άτομα θα είχαν ανέβει στα κάγκελα των ερτζιανών και θα κατήγγελλαν πατριδοκαπηλεία, φασισμό, χρειστεμπόριο, χουντική νοστορία κτλ. κτλ. Οσο ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση, αυτά τα θέματα τα είχε σχεδόν μονοπώλιο. Και διαχωρισμό της Εκκλησίας από το κράτος διεκδικούσε, και κατάργηση του μαθήματος των Θρησκευτικών στα σχολεία, και πλήρη ανεξίτηρσκεία και δε συμμαζεύεται. Ενώ τώρα, μούγκα για τις «πρωτοβουλίες» του κυβερνητικού εταίρου Καμμένου, που δε χάνει την ευκαιρία να οργανώνει εκδηλώσεις τύπου «Πολεμική Αρετή των Ελλήνων» και να εκδίδει διαταγές του τύπου «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια».

«Η ανακοίνωση που εξέδωσε το Ποτάμι για τις στολές των στρατιωτικών επιδέχεται απάντηση μόνο από τον Πνευματικό και τον Θεό τους, αν έχουν Θεό». Αυτή ήταν η **επίσημη** απάντηση που έδωσε το υπουργείο Αμυνας στην ανακοίνωση του Ποταμιού. Απάντηση που μας γυρίζει στην περίοδο της «Δεξιάς του Κυρίου», αν όχι της χούντας. Απάντηση πρωτοφανής στην πολιτική αντιπαράθεση ανάμεσα στα αστικά κόμματα. Και βέβαια, αυτή την απάντηση δεν τη χρεώνεται προσωπικά ο Καμμένος, που έτσι κι αλλιώς ψαρεύει ψήφους στα πιο μαύρα τενάγη της ελληνικής κοινωνίας, αλλά τη χρεώνεται προσωπικά ο Τσίπρας και κατ' επέκταση ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν πρόκειται, όμως, μόνο για έναν πολιτικό καυγά ανάμεσα στη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων και το Ποτάμι. Το Ποτάμι βρήκε στρωμένο το δρόμο και δεν άφησε να πάει χαμένη η ευκαιρία. Και οι νεοφιλελεύθεροι του Ποταμιού και η παρέα του Λυκούδη πρεσβεύουν έναν αστικό κοσμοπολιτισμό που δε γουστάρει αγιαστούρες και «πολεμικές αρετές». Κυρίως πρόκειται για ένα τεράστιο πισωγύρισμα από το οποίο θα αισθανόταν τρισευτυχισμένος ο Χριστόδουλος αν ζούσε. Οποιος δεν ράβει στο μανίκι του τον προβλεπόμενο άγιο ή αγία θα στιγματίζεται ως άθρησκος (τουλάχιστον). Και βέβαια, θα έχει την ανάλογη μεταχείριση από την ηγεσία της μονάδας του. Ο Καμμένος βρήκε έναν τρόπο για να θεσπίσει το θρησκευτικό φακέλωμα στο στρατό και ο Τσίπρας, που ως πρωθυπουργός μπορούσε να τον σταματήσει, ανέχεται τα ακροδεξιά παραληρήματα του κυβερνητικού εταίρου του. Γιατί; Γιατί αυτά τα ακροδεξιά παραληρήματα έρχονται να λειτουργήσουν ως εξισορρόπηση στις κοσμοπολίτικες-αστικοδημοκρατικές απόψεις που ακούγονται κάπου-κάπου από «παραδοσιακούς» συριζαίους.

Αυτή η συγκυβέρνηση είναι πραγματικά φαιροόζ, αφού συσπειρώνει στις γραμμές της από ευρωρεβιζιονιστές τύπου Φίλη και Μπαλτά μέχρι ακροδεξιούς τύπου Καμμένου.

νούση ο υπουργός Δικαιοσύνης Ν. Παρασκευόπουλος, ενώ ο Λάμπρου άρχισε το πολιτικό κλαψούρισμα. Στη συνέχεια, άρχισαν όλοι μαζί να «πυροβολούν» τον Πανούση, κατηγορώντας τον για το «καθυστερημένο» της αντίδρασής του, αλλά χωρίς να του αποδίδουν οποιοδήποτε άλλο κίνητρο πέρα από τη στενοχώρια του επειδή ο Τσίπρας δεν τον ξαναέκανε υπουργό. Όταν φιλοσυνήλθαν, αποφάσισαν να στείλουν τον Παρασκευόπουλο και τον Τόσκα στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για να ζητήσουν να διερευνηθεί αν υπάρχει διαρροή διαβαθμισμένου υλικού που αποτελεί κρατικό μυστικό. Ποιο κρατικό μυστικό; Οι τυχόν συνομιλίες του Λάμπρου με

πολιτικούς κρατούμενους; Αλήθεια, η εισαγγελέα του ΑΠ θα το διαπιστώσει αυτό; Ο Τόσκας, ως προϊστάμενος της ΕΥΠ/ΚΥΠ δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει αν υπήρξε τέτοια διαρροή; Και ο Παρασκευόπουλος που δεν έχει καμιά αρμοδιότητα πώς κολλάει; Ως νομικός; Και γιατί δε λέει τίποτα για την ταμπακέρα; Μιλάμε πραγματικά για καραγκιοζιλίκια με τα οποία προσπαθούν να γυρίσουν το παιχνίδι της προπαγάνδας, επειδή δε θέλουν να παραδεχτούν και να υποστηρίξουν δημόσια τα αυτονόητα.

Οι σοβαρές κινήσεις, βέβαια, γίνονται στο παρασκήνιο. Εκεί θα κλειστεί και η συμφωνία. Ίσως να δούμε ενδιαφέροντα πράγματα τις επόμενες μέρες...

Σχολαστική τήρηση της μνημονιακής πολιτικής υπόσχονται οι «σοσιαλιστές» στην Πορτογαλία

Αναμενόμενη ήταν η πτώση της κυβέρνησης μειοψηφίας του δεξιού Πέδρο Πάσους Κοέλιου στην Πορτογαλία, έντεκα μέρες μετά από τον σχηματισμό της. Από τη στιγμή που η αντιπολίτευση κατέθεσε πρόταση μομφής θα την κέρδιζε, αφού το Σοσιαλιστικό Κόμμα έχει συνασπιστεί με τα δύο άλλα «αριστερά» και «ριζοσπαστικά» κόμματα (το Μπλόκο της Αριστεράς που είναι κάτι σαν πορτογαλικός ΣΥΡΙΖΑ και τη συμμαχία «Κομμουνιστών» και Πράσινων που είναι κάτι σαν πορτογαλικός «Περισσός»).

Ο ελληνικός Περισσός, βέβαια, έσπευσε να κρατήσει σαφείς αποστάσεις από τον πορτογαλικό, μη γίνει και εντελώς ρόμπα, αφού η νέα κυβέρνηση που αναμένεται να προκύψει θα είναι κι αυτή μνημονιακή, με ροζ φιοριτούρες. Το ξεκαθάρισε ο αρχηγός του Σοσιαλιστικού Κόμματος Αντόνιο Κόστα, όταν βγήκε από την αίθουσα της Βουλής μετά την ψηφοφορία: «Είμαστε σε θέση να εξασφαλίσουμε τη σχολαστική τήρηση των διεθνών μας υποχρεώσεων, επιτρέποντας όμως παράλληλα να ανακάμψει το οικογενειακό εισόδημα και να αναπτυχθεί η οικονομία και η απασχόληση» (<http://www.theguardian.com/world/2015/nov/10/portuguese-mps-force-minority-government-to-quit-over-austerity>). Ο,τι κάνει και ο Τσίπρας στην Ελλάδα μετά τις δεύτερες εκλογές, χωρίς τα τσαλιμάκια του πρώτου επτάμηνου.

Αν τελικά ο πρόεδρος της χώρας δώσει την εντολή στους «σοσιαλιστές» (πράγμα που θα πρέπει να κάνει, αν θέλει να αποφύγει την κατηγορία του πραξικοπηματία και τη δεύτερη προσφυγή στις κάλπες), θα δούμε πιο αναλυτικά πώς θα εξασφαλιστούν οι δεσμεύσεις έναντι των δανειστών και ταυτόχρονα θα αναπτυχθεί η οικονομία και το οικογενειακό εισόδημα. Πάντως, το ένα κατ'ουσίαν αύξηση στο βασικό μισθό μάλλον γαργάρα θα γίνει (εδώ θα τους δώσει μαθήματα ο σύντροφος Αλέξης), γιατί οι δανειστές έχουν αγριέψει και δε θα ανεχθούν άλλους Μπαρουφάκηδες να τους πρήζουν. Αυτό το καταλαβαίνουν καλά οι «σοσιαλιστές» και τα δεκανίκια τους, που ετοιμάζονται να ζεστάσουν τα οπίσθια τους στις κυβερνητικές θεσούλες.

Νέες αποκαλύψεις φουντώνουν το σκάνδαλο VW

Συνεχίζεται ο πονοκέφαλος για την Volkswagen με το σκάνδαλο της παραποίησης των ρύπων των ντιζελοκίνητων αυτοκινήτων, που ανακαλύφθηκε στην Αμερική. Θυμίζουμε ότι το σκάνδαλο ξεκίνησε όταν σε αμερικάνικο εργαστήριο δοκιμών βρέθηκε ότι τα ντιζελοκίνητα αυτοκίνητα της VW ρυπαίνουν έως και 40 φορές περισσότερο από το ανώτατο επιτρεπτό όριο που καθορίζει η αμερικάνικη Υπηρεσία Περιβαλλοντικής Προστασίας (EPA). Αυτό όμως δεν γινόταν αντιληπτό, λόγω ειδικού λογισμικού που παραποιεί τα δεδομένα για τις εκπομπές οξειδίων του αζώτου (NOx) και εμφανίζει τα αυτοκίνητα «καθαρά» στους τεχνικούς ελέγχους. Έντεκα εκατομμύρια αυτοκίνητα παγκόσμια διαθέτουν αυτό το λογισμικό, με αποτέλεσμα η VW να πρέπει να πληρώσει 6.7 δισ. ευρώ για να λύσει το πρόβλημα.

Σα να μην έφτανε αυτό, οι Αμερικάνοι ανακάλυψαν ότι η VW παραποιούσε τα δεδομένα και για τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα, με αποτέλεσμα άλλα 800 χιλιάδες αυτοκίνητα να έχουν πρόβλημα! Ετσι, στα 6.7 δισ. ευρώ που αναφέραμε παραπάνω, θα πρέπει να προστεθούν άλλα 2 δισ. για να λυθεί το θέμα της παραποίησης των στοιχείων σχετικά με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Σύμφωνα με τον Economist (<http://www.economist.com/news/business/21677623-another-blow-german-carmaker-fuel-fire>), από τον οποίο προέρχονται τα παραπάνω στοιχεία, η εταιρία δεν έχει ακόμα νιώσει τις επιπτώσεις του σκανδάλου στις πωλήσεις της. Ωστόσο, η μετοχή της έχει κατακυλήσει και τα πράγματα αναμένονται χειρότερα ενόψει αγωγών που περιμένει από πελάτες της. Για το λόγο αυτό, η VW επιχείρησε να καλμάρει τα πράγματα, υποσχόμενη ότι για το παράνομο λογισμικό θα αποζημιώσει μέχρι του ποσού των 1.000 δολαρίων τους κατόχους ντιζελοκίνητων οχημάτων της στις ΗΠΑ.

Τα καμπανάκια όμως δεν χτυπούν μόνο για την VW, αλλά και για την υπόλοιπη ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία, γι' αυτό και στα τέλη του Οκτώβρη οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, θέλοντας να προστατεύσουν τις εθνικές τους αυτοκινητοβιομηχανίες, εξασφάλισαν ότι οι νέες ευρωπαϊκές δοκιμές σχεδιάστηκαν σε πιο «ρεαλιστικές» συνθήκες, επιτρέποντας από το 2017 τα ντιζελοκίνητα αυτοκίνητα να εκπέμπουν τα διπλάσια επίπεδα NOx για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα και 50% πάνω από τα σημερινά για πάντα. Πράγμα που δείχνει ότι η περιβαλλοντική ευαισθησία πάει περίπατο απέναντι στην ενίσχυση της καπιταλιστικής παραγωγής.

Η παλαιστινιακή εξέγερση συνεχίζεται και ο σιωνιστικός όχλος ζητάει περισσότερο αίμα

Δημοσκόπηση που διεξήχθη από ισραηλινή ΜΚΟ αναφέρει ότι το 53% των Ισραηλινών θεωρεί ότι όσοι Παλαιστίνιοι κάνουν επιθέσεις εναντίον στρατιωτών ή εποίκων πρέπει να εκτελούνται επί τόπου, ακόμα και όταν δεν αποτελούν πλέον απειλή για τη σωματική ακεραιότητα κάποιου. Το ποσοστό των Ισραηλινών που υποστηρίζει ότι τα σπίτια των οικογενειών των «τρομοκρατών» πρέπει να κατεδαφίζονται φτάνει το 80%.

Δεν είναι, όμως, μόνο ο σιωνιστικός όχλος, αλλά και η σιωνιστική πολιτική ηγεσία. Ο υπουργός Ασφάλειας Γκιλάντ Ερντάν δήλωσε ότι οι παλαιστίνιοι αγωνιστές που επιτίθενται σε στρατιώτες ή έποικους πρέπει να εκτελούνται επί τόπου για παραδειγματισμό και αποτροπή όσων σκέφτονται να προχωρήσουν σε τέτοιου είδους ενέργειες ενάντια στην σιωνιστική οντότητα!

Ωστόσο, παρά την καταστολή και τις εν ψυχρώ δολοφονίες των παλαιστίνιων αγωνιστών, οι επιθέσεις εναντίον στρατιωτών και εποίκων συνεχίζονται με τον ίδιο ρυθμό, γεγονός που δείχνει ότι η αποφασιστικότητα και το πάθος για λευτεριά δεν εξαλείφονται από την απειλή του θανάτου.

Σε λίγες μέρες λήγει το δεκαετές πακέτο στρατιωτικής βοήθειας 30 δισ. δολαρίων, το οποίο είχε συμφωνήσει η κυβέρνηση Μπους με το Ισραήλ. Ενόψει της λήξης του πακέτου, η κυβέρνηση Ομπάμα δήλωσε ότι προτίθεται να υπογράψει την παροχή ακόμα μεγαλύτερης στρατιωτικής βοήθειας στους σιωνιστές, που πιθανότατα θα φτάσει τα 37 δισ. δολάρια. Εκτός απ' αυτά τα 37 δισ., που θα δοθούν στο Ισραήλ σε βάθος δεκαετίας, οι Αμερικάνοι πρόκειται να

δώσουν στους σιωνιστές επιπρόσθετη βοήθεια πολλών δισ. δολαρίων με τη μορφή αποζημίωσης για τη συμφωνία για τα πυρηνικά μεταξύ Ιράν και ΗΠΑ πριν από μερικούς μήνες.

Την Τετάρτη 4 Νοέμβρη, σε μια προκλητική δήλωσή του, ο αμερικανός υπουργός Εξωτερικών κατηγορήσε ευθέως τον Αμπάς ότι δεν κάνει αρκετά προκειμένου να εξασφαλίσει την ασφάλεια του Ισραήλ, ενώ τόνισε ότι οι σιωνιστές έχουν κάθε δικαίωμα να υπερασπίζονται τον εαυτό τους από τη βία και την τρομοκρατία. Πρόσθεσε ότι με βάση τη σημερινή κατάσταση ο στόχος της δημιουργίας ενός παλαιστινιακού κράτους απομακρύνεται στο μακρινό μέλλον και μέχρι οι συνθήκες να το επιτρέψουν. Στόχοι των δηλώσεων αυτών ήταν από τη μια να ασκηθεί πίεση στον Αμπάς προκειμένου να συμμετέχει πιο ενεργά στην καταστολή της παλαιστινιακής εξέγερσης και από την άλλη να εκβιάσει τον παλαιστινιακό λαό, ότι αν δεν κάτσει στ' αυγά του δεν πρόκειται να αποκτήσει κράτος, παραβλέποντας το γεγονός ότι η παλαιστινιακή νεολαία που συγκρούεται με τους σιωνιστές δεν πιστεύει πια σε μια λύση δυο κρατών. Οι σιωνιστές και οι Αμερικάνοι αρνούνται να δεχτούν ότι

ο Αμπάς οφείλει να κρατήσει κάποιες ισορροπίες προκειμένου να συνεχίσει να ηγείται της Παλαιστινιακής Αρχής και απαιτούν απ' αυτόν ωμή καταστολή του παλαιστινιακού λαού εδώ και τώρα.

Από την πλευρά του ο Αμπάς μπορεί να μην ακολουθεί κατά γράμμα τις απαιτήσεις των σιωνιστών, προκειμένου να σώσει το τομάρι του, όμως δεν μένει άπραγος απέναντι στην εξέγερση, αναβαθμίζοντας την καταστολή. Την Παρασκευή 6 Νοέμβρη, δεκάδες μπάτσοι της Παλαιστινιακής Αρχής εισέβαλαν στα γραφεία της αραβικής εφημερίδας Αλ Αράμπι Αλ Γιαντίντ στη Δυτική Οχθη, σφραγίζοντάς τα. Η συγκεκριμένη εφημερίδα έχει ασκήσει σκληρή κριτική στον Αμπάς για τη συνεργασία του με τους σιωνιστές σε θέματα ασφάλειας, μπαίνοντας έτσι στο στόχαστρό του. Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης η εφημερίδα αποκάλυψε ότι ο Αμπάς εξαπέλυσε πογκρόμ εναντίον των πολιτικών του αντιπάλων και ιδιαίτερα εναντίον της Χαμάς, φυλακίζοντας δεκάδες μέλη και στελέχη της στη Δυτική Οχθη.

Την Παρασκευή 6 Νοέμβρη, τρεις ισραηλινοί στρατιώτες τραυματίστηκαν σοβαρά σε διαφορετικά σημεία της Χε-

βρώνας από σφαίρες μαχητών της Αντίστασης. Ένας από τους τραυματίες δέχτηκε πυρά ελεύθερου σκοπευτή. Οι προσπάθειες των σιωνιστών να εντοπίσουν τους μαχητές απέβησαν άκαρπες. Με αφορμή αυτό το γεγονός, οι σιωνιστές επιχειρούν να επιβάλουν την σιωπή του τρόμου στους κατοίκους της Χεβρώνας. Ισραηλινοί στρατιώτες πετούν δακρυγόνα ακόμα και μέσα σε σχολεία προκαλώντας ασφυξία στα παιδιά. Τα αέρια από τα δακρυγόνα μπαίνουν ακόμα και μέσα στα κτίρια όπου έχουν βρει καταφύγιο μαθητές και δάσκαλοι, προκαλώντας δεκάδες λιποθυμίες. Καθημερινά στρατιώτες των σιωνιστών αρπάζουν παιδιά στο σωρό και τα αφήνουν ελεύθερα μετά από ώρες. Μοναδικός στόχος αυτής της τακτικής είναι η καλλιέργεια τρόμου στα παιδιά και μέσω αυτών στους γονείς τους, ώστε να γυρίσουν την πλάτη τους στην Αντίσταση από φόβο για τα παιδιά τους. Υπάρχουν περιπτώσεις όπου οι κάτοικοι της πόλης δεν πλησιάζουν από φόβο μη δεχτούν επίθεση από τον ισραηλινό στρατό ή τις ορδές των ένοπλων εποίκων.

Λόγω της απαγόρευσης κυκλοφορίας που έχουν επιβάλει οι σιωνιστές σε μεγάλα τμήματα της πόλης, ιατρικό προσωπικό και ασθενοφόρα δεν μπορούν να προσεγγίσουν τις περιοχές των συγκρούσεων για να περιθάλψουν τραυματίες. Παράλληλα, αυξάνονται οι μαρτυρίες κατοίκων της πόλης που λένε ότι οι ισραηλινοί στρατιώτες εκτελούν εν ψυχρώ Παλαιστίνιους χωρίς αυτοί εκείνη τη στιγμή να αποτελούν με οποιοδήποτε τρόπο απειλή γι' αυτούς ή τους έποικους, τακτική που έχει ως στόχο να εμπεδώσει τον τρόπο στους κατοίκους της πόλης.

Σαουδική Αραβία: Ρεκόρ εκτελέσεων εικοσαετίας

Τουλάχιστον 151 άνθρωποι που καταδικάστηκαν σε θάνατο από σαουδαρβικά δικαστήρια έχουν εκτελεστεί μέχρι στιγμής μέσα στο 2015, σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσο όρο γίνεται μια εκτέλεση κάθε δυο μέρες. Ο ρυθμός οδηγεί σε ξεπέρασμα κατά πολύ του ετήσιου αριθμού εκτελέσεων τα τελευταία χρόνια, ο οποίος σπάνια ξεπερνούσε τις 90. Σε σχέση με το 2014 η αύξηση είναι 68%. Πρόκειται για το μεγαλύτερο αριθμό εκτελέσεων από το 1995, όταν πραγματοποιήθηκαν 192 εκτελέσεις, ρεκόρ που πιθανότατα θα καταρριφθεί μέχρι το τέλος του 2015. Οι εκτελέσεις γίνονται συνήθως με αποκεφαλισμό με σπαθί, ενώ η τελευταία εκτέλεση ενός Σαουδάραβα που κατηγορήθηκε για εμπόριο ναρκωτικών έγινε στις 9 Νοέμβρη. Από τους 151 που έχουν εκτελεστεί μέχρι τώρα, οι 71 είναι αλλοδαποί, ως επί το πλείστον μετανάστες εργάτες, οι οποίοι είναι ιδιαίτερα

ευάλωτοι επειδή δεν ξέρουν την αραβική γλώσσα και ταυτόχρονα στερούνται επαρκούς μετάφρασης κατά τις δίκες.

Η κατακόρυφη αύξηση των εκτελέσεων έχει άμεση σχέση με το ότι η θανατική ποινή χρησιμοποιείται από τη σαουδαρβική μοναρχία ως πολιτικό εργαλείο για τον εκφοβισμό και την καταστολή των πολιτικών αντιπάλων της και κυρίως του σιιτικού πληθυσμού και των ηγετών του που ζουν στην ανατολική επαρχία με τα τεράστια αποθέματα υδρογονανθράκων. Στόχος είναι η επιβολή του τρόμου, ώστε να αποτραπεί κάθε απόπειρα αμφισβήτησης της απόλυτης εξουσίας της μοναρχίας των Σαούδ και κυρίως κάθε εξεγερτικό σκίρτημα στην κοινωνία.

Τον περασμένο μήνα, το Ανώτατο Δικαστήριο επικύρωσε τη θανατική ποινή του λαοφίλου σιίτη κληρικού σείχη Νιμρ αλ-Νιμρ, ο οποίος είχε καταδικαστεί με την

κατηγορία της «ανταρσίας». Η θανατική ποινή έχει επίσης επιβληθεί στον ανιψιό του σείχη, Αλί αλ-Νιμρ, και σε τρεις ακόμη νέους σιίτες με την κατηγορία της συμμετοχής σε αντικυβερνητικές διαδηλώσεις στον απόηχο της αραβικής άνοιξης, παρόλο που τότε ήταν ανήλικοι. Ο Αλί αλ-Νιμρ προβλέπεται να εκτελεστεί με σταύρωση και αποκεφαλισμό.

Φυσικά, οι γαλαζοαίματοι του Οίκου των Σαούδ χαίρουν ασυλίας. Όπως ο πρίγκιπας Αμπντέλ Μουσέν Μπιν Ουαλίντ Μπιν Αμπντουλαζίζ, που συνελήφθη με τέσσερα άτομα της συνοδείας του στις 27 Οκτώβρη στο διεθνές αεροδρόμιο της Βηρυτού για απόπειρα λαθραίας εξαγωγής από το Λίβανο δύο τόνων χαπιών Cartagon. Τα χάπια ήταν αποθηκευμένα σε 40 κιβώτια και βαλίτσες και εντοπίστηκαν από άντρες της ασφάλειας του αεροδρομίου λίγο πριν φορτωθούν στο ιδιωτικό τζετ του σαουδάραβα πρίγκιπα

Η Ευρώπη φρούριο ακονίζει τα μαχαίρια της

Μπορεί -λόγω της «αντίδρασης» των σοσιαλδημοκρατών κυβερνητικών εταίρων- ο υπουργός Εσωτερικών της Γερμανίας, Τόμας Ντε Μεζιέρ, να εμφανίζεται ότι πάγωσε προς στιγμήν τα σχέδιά του για παροχή «επικουρικής προστασίας» στους σύριους πρόσφυγες (επικουρική προστασία σημαίνει ότι δεν έχουν τη δυνατότητα να φέρουν τις οικογένειές τους, ενώ η άδεια παραμονής που παίρνουν είναι περιορισμένης χρονικής διάρκειας, μόλις για έναν χρόνο), καθώς και για μειώσεις των επιδομάτων στους πρόσφυγες στο επίπεδο πενιχρών «επιδοτήσεων», όμως η κατεύθυνση αυτή είναι. Η Γερμανία πλέον θέλει να περάσει σε πράξεις προς αντιμεταναστευτική κατεύθυνση και αυτές οι πράξεις μόνο τέτοιο χαρακτήρα μπορούν να έχουν. Οι σοσιαλδημοκρατικές εταίροι θα συναινέσουν τελικά, όπως έκαναν με τα κέντρα κράτησης, αφού η Μέρκελ τους έκανε τη χάρη να μην τα ονομάσει «ζώνες τράνζιτ» αλλά «ειδικές εγκαταστάσεις υποδοχής», στις οποίες οι μετανάστες που προέρχονται από τις «ασφαλείς χώρες» θα κρατούνται και θα απελαύνονται εντός τριών εβδομάδων.

Για να γίνει όμως αυτό, για να υπάρξουν μαζικές απελάσεις, θα πρέπει να εξασφαλιστεί η δυνατότητα απέλασης. Δηλαδή, το να γίνει δεκτός ο απελαυνόμενος από τη χώρα καταγωγής του, αφού προηγουμένως αναγνωριστεί ως πολίτης της. Γι' αυτό και στη σύνοδο της Βαλέτας (βρίσκεται σε εξέλιξη τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές) τέθηκε ως στόχος η εξασφάλιση της δυνατότητας επιστροφής των μεταναστών στις αφρικανικές χώρες με οικονομικά ανταλλάγματα προς αυτές.

Η Γερμανία, όμως, δρα ήδη στο εσωτερικό της, προσπαθώντας να καταστήσει σαφές πως η «ανοιχτή αγκαλιά» του περασμένου Αυγούστου ήταν απλά μια κουβέντα στο στόμα της Μέρκελ, που δεν πρέπει να την πάρουν τοις μετρητοίς οι υποψήφιοι μετανάστες και οι πρόσφυγες στην Ασία και την Αφρική, πιστεύοντας ότι έτσι και καταφέρουν να φτάσουν στη Γερμανία θα είναι σα να έφτασαν στη γη της επαγγελίας. Η

Γερμανία, λοιπόν, έθεσε και πάλι σε ισχύ τον κανονισμό του Δουβλίνου, που είχε προσωρινά αναστείλει τον Αύγουστο. Πλέον, θα απελαύνει ακόμα και τους σύριους πρόσφυγες στις χώρες-μέλη που πρωτοκαταγράφηκαν ως πρόσφυγες. Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που εξαιρέθηκε, για την ώρα, από την εφαρμογή του κανονισμού του Δουβλίνου.

Σ' αυτό το πλαίσιο πάντα, υπάρχουν ορισμένοι που λειτουργούν σαν «λαοί». Εκτός από τον υπουργό Ντε Μεζιέρ, στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε ο πρόεδρος του Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών του Μονάχου (Ifo) Χανς Βέρνερ Ζιν. Αυτός ζήτησε το κλείσιμο των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ υποστηρίζοντας ότι η Γερμανία δε θα πρέπει να αποκλείσει το ενδεχόμενο να κλείσει και αυτή τα σύνορά της και κατακρίνοντας την Μέρκελ για την «επιδεικτική πολιτική που ενθάρρυνε τη μετανάστευση». Ο Ζιν έφτασε στο σημείο να δικαιολογήσει τη φασιστική κυβέρνηση της Ουγγαρίας, υποστηρίζοντας ότι δε θα πρέπει να κατηγορείται επειδή τηρεί τη Συνθήκη του Σένγκεν και ελέγχει τα σύνορά της και αναγνωρίζοντάς της ότι δέχτηκε πέντε φορές περισσότερους πρόσφυγες από τη Γερμανία σε σχέση με τον πληθυσμό της. Υποστήριξε, τέλος, ότι θα πρέπει να γίνουν πόλεις που θα μένουν οι μετανάστες στην Τουρκία. Εκεί είναι που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί η προσφυγική κρίση κατά τον Ζιν.

Σ' ένα βαθμό μπορεί να πει κανείς ότι η γερμανική πολιτική πιάστηκε αδιάβαστη, μην έχοντας εμπειρία από τη μαζική ψυχολογία που αναπτύσσεται σε όσους σκέφτονται τη μετανάστευση στις χώρες του λεγό-

μενου τρίτου κόσμου. Ειδήσεις που περιέχουν και το παραμικρό στοιχείο ενθάρρυνσης της μετανάστευσης απολυτοποιούνται, μεγεθύνονται και διαδίδονται με ταχύτητα αστραπής, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ολόκληρο ρεύμα. Πολλές φορές αυτές οι ειδήσεις είναι εντελώς διαστρεβλωμένες. Κι όμως, μετανάστες έχουν πληρώσει πολλά λεφτά σε δουλέμπορους για να τους μεταφέρουν π.χ. από την Ελλάδα στην Ιταλία, επειδή κάποιος έγραψε στο Διαδίκτυο ότι στην Ιταλία «άνοιξε νόμος» (αυτό στη γλώσσα των μεταναστών σημαίνει νόμος για χορήγηση αδειών παραμονής) και η είδηση αναπαρήχθη με ταχύτητα αστραπής σε όλες τις ιστοσελίδες και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης που χρησιμοποιούν οι μετανάστες. Όταν, λοιπόν, η Μέρκελ μίλησε για «ανοιχτή αγκαλιά», αυτό ερμηνεύτηκε από τους μετανάστες σαν η Γερμανία να ανοίγει τα σύνορά της και να δέχεται κόσμο και κοσμάκη. Γι' αυτό ο Ζιν επικρίνει τη Μέρκελ και όλο το γερμανικό κράτος τρέχει τώρα να υψώσει τείχη και να σταματήσει τη ροή προσφύγων και μεταναστών. Αντίθετα, το ελληνικό κράτος, που διαθέτει εμπειρία, έδειξε άτεγκτο στη διάρκεια της απεργίας πείνας των 300 μεταναστών το 2011, επειδή δεν ήθελε να υπάρξει το παράδειγμα.

Ο Σόμιπλε διασάλπισε την περασμένη Δευτέρα ότι η Γερμανία πρέπει να καταστήσει γνωστό σε όλο τον κόσμο ότι έφτασε στο όριο της όσον αφορά την υποδοχή προσφύγων. Την Τρίτη ήρθε η επαναφορά σε ισχύ της συνθήκης του Δουβλίνου. Για εμάς «το Δουβλίνο είναι νεκρό» διακήρυξε ο ούγγρος υπουργός Εξωτερικών Πέτερ Σιζάρτο, συ-

μπληρώνοντας ότι η Ουγγαρία «δε θα δεχτεί ούτε έναν Σύριο από χώρα της Δ. Ευρώπης».

Το γερμανικό μήνυμα πέρασε σε όλη την Ευρώπη. Μετά την Ουγγαρία, ήρθε η σειρά της Σλοβενίας να κατασκευάσει φράχτη με συρματοπλέγματα για να εμποδίσει τους «επικίνδυνους εισβολείς» να περνούν τα σύνορά της. Η Αυστρία ανακοίνωσε ότι δεν αποκλείει να κλείνει περιοδικά τα σύνορά της, για να ελέγξει τη ροή προσφύγων. Ο πρωθυπουργός της Δανίας ανακοίνωσε ότι θα αυστηροποιήσει το νομικό καθεστώς, κάνοντας μικρότερης διάρκειας τις άδειες παραμονής, μειώνοντας τα επιδόματα για τους πρόσφυγες και απελαύνοντας όσους δεν πληρούν τα κριτήρια. Η Φινλανδία ανακοίνωσε ότι δεν υπάρχουν άλλα καταλύματα και πλέον οι πρόσφυγες θα διαμένουν σε κοντέινερ και σκηνές (στο σκανδιναβικό χειμώνα!). Η Σουηδία ανακοίνωσε ότι δε θα δεχτεί άλλους πρόσφυγες και ανέθεσε τον έλεγχο στο στρατό! Η Νορβηγία ανακοίνωσε ότι προτίθεται να επαναπροωθήσει στη Ρωσία πρόσφυγες που μπήκαν από εκεί.

Η Ευρώπη φρούριο ακονίζει τα μαχαίρια της και οι μετανάστες, είτε είναι πρόσφυγες είτε όχι, θα βρεθούν σύντομα αντιμετώπι με πογκρόμ καταστολής. Κανένα όμως πογκρόμ δε θα σταματήσει τη μετανάστευση. Απλά θα φουντώσει εξεγέρσεις, όπως αυτές για τις οποίες γράφουμε στη διπλανή στήλη ή απεργίες πείνας, όπως αυτή που πριν λίγες μέρες ξεκίνησαν 40 μετανάστες σε κέντρο κράτησης στην Τσεχία. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έχουν ούτε αλυσίδες για να χάσουν...

Τουρκία: 400.000 προσφυγόπουλα από τη Συρία εκτός σχολείου

Τα δύο τρίτα περίπου των παιδιών σχολικής ηλικίας από τη Συρία που ζουν στην Τουρκία δεν παρακολουθούν σχολείο, σύμφωνα με μια έκθεση 62 σελίδων της οργάνωσης «Human Rights Watch», που δόθηκε τις τελευταίες μέρες στη δημοσιότητα.

Η Τουρκία φιλοξενεί περισσότερους από δύο εκατομμύρια σύριους πρόσφυγες, από τους οποίους 708.000 περίπου είναι παιδιά σχολικής ηλικίας. Από τα παιδιά αυτά, περισσότερα από 400.000 δεν παρακολουθούν κάποιο επίσημο σχολείο πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Σοβαρότατο εμπόδιο για τα παιδιά αυτά είναι οι τεράστιες οικονομικές δυσκολίες που

Εξεγέρσεις μεταναστών στα σύγχρονα Νταχάου Σκηνές από το μέλλον

Μετά από την εξέγερση των 114 απελπισμένων μεταναστών (ανάμεσά τους 28 παιδιά) στη βρετανική ναυτική βάση της Κύπρου, που έγινε την προηγούμενη βδομάδα, αναδεικνύοντας τις άθλιες συνθήκες διαβίωσής τους για χρόνια (περισσότεροι από τους μισούς απ' αυτούς κρατούνται στη βάση επί 17 ολόκληρα χρόνια!), μία ακόμα εξέγερση είδε τα φώτα της δημοσιότητας αυτή τη βδομάδα. Ήταν η εξέγερση στο κέντρο κράτησης (εξορίας για την ακρίβεια) μεταναστών στο απομονωμένο Νησί των Χριστουγέννων, που βρίσκεται στον Ινδικό ωκεανό, 2.650 χιλιόμετρα μακριά από την Αυστραλία και γύρω στα 380 χιλιόμετρα από την Ινδονησία.

Στη φυλακή αυτή βρίσκονται μερικές εκατοντάδες μεταναστών που δεν τους έχει χορηγηθεί άσυλο και είναι προς απέλαση. Ο θάνατος του ιρανού Fazel Chegeni, ηλικίας γύρω στα 30, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Ο Chegeni, βαθιά επηρεασμένος από την εξορία που τον είχαν στείλει, δραπέτευσε αλλά δεν τα κατάφερε. Το πτώμα του βρέθηκε σε μία χαράδρα μακριά από το κέντρο. Αμέσως μόλις μαθεύτηκε η είδηση του θανάτου του (αργά το βράδυ της Κυριακής), οι κρατούμενοι γκρέμισαν τους φράχτες κι έβαλαν φωτιά στο κέντρο, με αποτέλεσμα να έρθουν σε σύγκρουση με την αστυνομία που απάντησε με δακρυγόνα. Ξέσπασαν μάχες σώμα με σώμα, με αποτέλεσμα να τραυματιστούν πέντε μετανάστες. Οι καταστροφές ανέρχονται σε 700 χιλιάδες δολάρια, σύμφωνα με τον υπουργό Μετανάστευσης της Αυστραλίας.

Η αυστραλιανή αστυνομία ανέκτησε τελικά τον έλεγχο του στρατοπέδου, αλλά ανέδειξε για μία ακόμα φορά τη ρατσιστική αντιμεταναστευτική πολιτική του αυστραλιανού κράτους. Το τελευταίο έχει δεχτεί κριτική για την πολιτική αυτή ακόμα και από τον ΟΗΕ (<http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/UPR/Pages/Highlights9Nov2015pm.aspx>), ο οποίος ζητά την αναθεώρηση των νόμων για τη μετανάστευση σύμφωνα με τα «διεθνή πρότυπα» και τον τερματισμό της κράτησης των παιδιών των μεταναστών. Το αυστραλιανό κράτος, όμως, εξακολουθεί να κωφεύει και έφτασε στο σημείο να πληρώνει τους λαθρέμπορους να γυρίζουν πίσω τους μετανάστες για να μην πατήσουν ποτέ το πόδι τους σε αυστραλιανό έδαφος.

με προορισμό το Ριάντ της Σαουδικής Αραβίας. Το Captagon, όπως είναι η εμπορική ονομασία του συνθετικού διεγερτικού φεναθυλίνη, είναι είδος αμφεταμίνης, ένα δυνατό ψυχοτρόπο, που εκτός των άλλων αυξάνει θεαματικά τις σεξουαλικές «επιδόσεις». Από το 1986 απαγορεύτηκε η κυκλοφορία του επειδή είναι ιδιαίτερα εθιστικό. Σύμφωνα με έκθεση του Γραφείου του ΟΗΕ για τα ναρκωτικά και το έγκλημα, το Captagon παράγεται κυρίως στο Λίβανο και στη Συρία, που αποτελούν τις πύλες εισόδου του Captagon στη

Μέση Ανατολή και ιδιαίτερα στις χώρες του Κόλπου, όπου η αγορά αμφεταμίνης βρίσκεται σε άνοδο.

Λίγες μέρες μετά τη σύλληψη του πρίγκιπα και των συνοδών του, έπεσε το πέπλο της σιωπής στην υπόθεση, για την οποία προβλέπεται η ποινή του θανάτου με βάση την αυστηρή εκδοχή της Σαρία που εφαρμόζεται στη Σαουδική Αραβία. Το πολύ πολύ να την πληρώσει κάποιος από τους άντρες της συνοδείας του.

αντιμετωπίζουν οι οικογένειές τους, καθώς δεν επιτρέπεται στους πρόσφυγες να εργάζονται νόμιμα και το ελάχιστο εισόδημα που αποκομίζουν δουλεύοντας παράνομα δεν αρκεί για να καλύψουν τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες της οικογένειάς τους, με αποτέλεσμα είτε να μην μπορούν να πληρώσουν τα δίδακτρα και τα μεταφορικά για το σχολείο είτε πολύ συχνά τα παιδιά να βγαίνουν στη βιοπάλη για να συνεισφέρουν στο πενιχρότατο οικογενειακό εισόδημα. Πολύ σοβαρό εμπόδιο αποτελούν επίσης η γλώσσα, οι δυσκολίες ενσωμάτωσης σε ξένο και άγνωστο περιβάλλον, αλλά και ο ρατσισμός και οι διακρίσεις σε βάρος τους

που βιώνουν συχνά. Για όλους αυτούς τους λόγους, παρόλο που από το Σεπτέμβριο του 2014 η τουρκική κυβέρνηση έδωσε στα προσφυγόπουλα το δικαίωμα πρόσβασης στα δημόσια σχολεία, το μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών παραμένει εκτός σχολείου, ενώ ως επί το πλείστον την «εκπαίδευση» των παιδιών που ζουν σε προσφυγικά στρατόπεδα έχουν αναλάβει διάφορες ΜΚΟ, με το αζημίωτο φυσικά.

Συνολικά, περίπου τρία εκατομμύρια παιδιά είναι εκτός σχολείου μέσα και έξω από τη Συρία, μια χώρα όπου πριν από τον πόλεμο σχεδόν το 100% των παιδιών εγγράφονταν και φοιτούσαν στα σχολεία της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης.

στο ψαχνό

Μνημονιακή ρουτίνα

«Ενημερωθήκαμε από την Κομισιόν, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ για την πορεία των εργασιών και από τον ESM. Έχει γίνει πολλή πρόοδος και δουλειά σε σχέση με την εκτέλεση του προγράμματος και την παραπέρα εξέλιξη και έχει υπάρξει μια διαδικασία πολύ καλής συνεργασίας. Αυτό τονίστηκε απ' όλες τις πλευρές. Αυτά ήταν πολύ καλά νέα».

Ο «ξινός» Γερούν Ντεϊσελμπλουμ, το «τσιράκι του Σόιμπλε», εξαίρει το πνεύμα συνεργασίας μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και της τρόικας, παρουσιάζοντας τα συμπεράσματα του Eurogroup της 9ης Νοέμβρη! Ούτε ανησυχεί, ούτε προειδοποιεί, ούτε επιδίδει τελεσίγραφα. Σημειώνει με ουδέτερο ύφος ότι «το επόμενο πράγμα που πρέπει να γίνει είναι να ετοιμαστούν όλα τα χρηματοοικονομικά μέτρα πριν την ολοκλήρωση της διαδικασίας ανακεφαλαιοποίησης». Αλλά δεν ανησυχεί, διότι «ο έλληνας συνάδελφός μας Ευκλείδης Τσακαλώτος παρέσχε τη δέσμευσή του ότι θα γίνουν». Δεν παρέλειψε να συμπληρώσει ότι «υπάρχουν ανοιχτά ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια και ιδιαίτερα με την αφερεγγυότητα των νοικοκυριών» και πάλι όμως δεν έδειξε ανησυχία. Ανακοίνωσε απλά ότι «χρειάζεται να γίνει περισσότερη δουλειά για να έχουμε συμφωνία και σ' αυτά τα θέματα» και ότι «η εφαρμογή τους πρέπει να έχει τελειώσει στις αρχές της επόμενης εβδομάδας».

Η διαδικασία της διαπραγμάτευσης έχει γίνει πλέον εξαιρετικά ανιαρή. Μάταια πασχίζουν ο Τσίπρας και ο γκεμπελίστικος μηχανισμός του Μαξίμου να της προσδώσουν λίγο σασπένς με non papers περί «πολιτικής διαπραγμάτευσης», την οποία κάνει ο Τσίπρας τηλεφωνώντας στην Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνκερ. Ακόμα και τα τηλεφωνήματα είναι αμφίβολο αν έγιναν, όμως σε κάθε περίπτωση δεν είχαν περιεχόμενο πολιτικής διαπραγμάτευσης. Οι εξελίξεις στο Eurogroup, όπου όλα κύλησαν ήρεμα και άκρως τεχνοκρατικά, έδειξαν ότι αρμόδια για τη διαπραγμάτευση είναι η τρόικα, ενώ το τελικό OK για την εκταμίευση της υποδότης των 2 δισ. και των 10 δισ. για την ανακεφαλαιοποίηση θα δώσει ένα υπηρεσιακό όργανο, το EuroWorkingGroup. Οι υπουργοί δεν είχαν να συζητήσουν τίποτα, εκτός από το να βάλουν τα ημερολογιακά ορόσημα.

Τα υπόλοιπα, τα ζητήματα ουσίας, τα προβλέπει το Μνημόνιο-3 και αν υπάρχει διαφωνία ως προς την ερμηνεία κάποιας παραγράφου, αρμόδια για να δώσει τη σωστή ερμηνεία είναι η τρόικα και ουδείς άλλος. Γι' αυτό και δυο μέρες μετά το Eurogroup κατέφθασαν στην Αθήνα οι επικεφαλής της τρόικας, με ένα δεκαήμερο (και όχι τριήμερο) στη διάθεσή τους αυτή τη φορά, προκειμένου να συνεργαστούν με τους υπουργούς και τα επιτελεία τους και να κλείσουν όλα τα ανοιχτά ζητήματα.

Ο Βενιζέλος καμάρωνε κάποτε ότι πέταξε την τρόικα έξω από το γραφείο του. Ο Γιωργάκης εξακολουθεί να καταγγέλλει ότι του έκαναν πραξικόπημα γιατί δεν πειθαρχούσε στις απαιτήσεις των δανειστών. Ο Μπαρουφάκης καμάρωνε για τη «δημιουργική ασάφεια». Ο Τσίπρας με τον Τσακαλώτο ούτε θέατρο δεν μπορούν να παίξουν. Τρέχουν να εφαρμόσουν ό,τι προβλέπει το Μνημόνιο-3, εκτιμώντας ότι έχουν ακόμα περίοδο χάριτος. Σκοπεύουν ακόμα και την «εκτέλεση» της κοινωνικής ασφάλισης να κάνουν με διαδικασίες εξπρές.

Ετσι έχει η κατάσταση αυτή τη στιγμή. Και δεν πρόκειται ν' αλλάξει, αν δεν αλλάξει η κοινωνική συμπεριφορά. Το κλειδί το κρατούν στα χέρια τους οι εργαζόμενες μάζες, όχι η ΓΣΕΕ με την ΑΔΕΔΥ.

Α, όλα κι όλα, αυτοί που οργάνωσαν τη διαδήλωση των Ποντίων και «Ποντίων» για να διαμαρτυρηθούν, επειδή ο Φίλης χαρακτήρισε εθνοκάθαρση και όχι γενοκτονία το διωγμό των Ποντίων από τον ανερχόμενο τουρκικό εθνικισμό, δεν είναι φασίστες. Είναι αγνοί πόντιοι πατριώτες που τους έπνιξε το δίκιο τους. Το ότι τα γκεσέμια της νεοναζιστικής συμμορίας φωτογραφίστηκαν με άνεση και χάρη μαζί με τους διαδηλωτές ήταν... εντελώς τυχαίο. Όπως «τυχαία» είναι η διαστρέβλωση της Ιστορίας για όσα συνέβησαν στο έδαφος της οθωμανικής αυτοκρατορίας τις δυο πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα. Τα πρακτορικά του ελληνικού κράτους, για λογαριασμό των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων, που ήθελαν να πνίξουν τον αναδυόμενο τουρκικό εθνικισμό και τα αντιιμπεριαλιστικά του χαρακτηριστικά. Πρακτορικά που εξελίχθηκαν τελικά σε ένοπλη επέμβαση, η οποία απέτυχε οικτρά και έστρεψε το μένος του τουρκικού εθνικισμού ενάντια στις χριστιανικές μειονότητες της Τουρκίας. Παραχάραξη της Ιστορίας, εθνικισμός και φασισμός βάδιζαν πάντοτε χέρι-χέρι.

KONTRES

Λήξις! Λήξις!

Αυτόπτης μάρτυρας κατέθεσε πως είδε έναν από τους χρυσαυγίτες που «κοπάνησαν» τον Κουμουτσάκο στο εθνοφασιστικό συλλαλητήριο των Ποντίων να μιλάει πριν την επίθεση με τον Κασιδιάρη. Οτι άκουσε τον Κασιδιάρη να λέει «αφήστε τους άλλους, πιάστε τον Κουμουτσάκο» και πως άκουσε τον Κασιδιάρη να φωνάζει προς τους μπράβους που κυνηγούσαν τον Κουμουτσάκο, αφού προηγουμένως τον είχαν χτυπήσει, «Λήξις! Λήξις!» κι αυτοί να σταματούν.

Η περιγραφή αυτή έρχεται να επιβεβαιώσει πως αυτοί που «κοπάνησαν» τον Κουμουτσάκο δεν ήταν κάποιοι που «θύμωσαν», αλλά οργανωμένο απόσπασμα τάγματος εφόδου, που έδρασε με εντολή και με στρατιωτική πειθαρχία. Να θυμίσουμε πως και το 2013 στο Μελιγαλά, όταν τα τάγματα εφόδου ξυλοκόπησαν άλλους ακροδεξιούς και φασίστες, ακόμα και ανθρώπους του Σαμαρά, ο Κασιδιάρης ήταν αυτός που έδινε τα στρατιωτικά παραγγέλματα.

Κι όμως, ο Κασιδιάρης είχε και εξακολουθεί να έχει την πιο ευμενής μεταχείριση απ' όλους τους χρυσαυγίτες. Γιατί άραγε; Τι ρόλος επιφυλάσσεται γι' αυτόν στη «σοβαρή» Χρυσή Αυγή και ποιοι κινούν τα νήματα;

Βιντεοκασέτα!

Γύρισμα κακόγουστης βιντεοκασέτας της δεκαετίας του '80 θύμιζε η επίσκεψη Τσίπρα-Σουλτς στη Λέσβο. Με το που κατέβηκαν από το αεροπλάνο είδαν να έρχεται μια σαμπρέλα με πρόσφυγες! Ήταν το σκηνικό για να πει ο Τσίπρας πόσο κακοί είναι οι τούρκοι δουλέμποροι που βάζουν τους πρόσφυγες σε «αυτοσχέδιες βάρκες» (λες και όταν τους στοιβάζουν σε κανονικές βάρκες είναι μικρότερος ο κίνδυνος). Μετά βρέθηκαν στη μέση του πουθενά δυο πρόσφυγες να ζητούν βοήθεια και αμέσως έπεσε στη θάλασσα να

τους σώσει ο δήμαρχος, πρώην πολιστάς! Ακόμα και ο μακαρίτης ο Φώσκολος πιο αληθοφανή πράγματα «γύριζε».

Χουνέρι

Τι ήταν αυτό που έπαθε η αυτού αθλιότης, ο πρόεδρος της Βουλής Ν. Βούτσης; Γύρισε στη Βουλή μετά το γεύμα με τον Σουλτς και ανακοίνωσε περιχαρής πως ο Σουλτς συμφωνεί με όλα τα αιτήματα της ελληνικής κυβέρνησης και θα βοηθήσει να πραγματοποιηθούν. Η είδηση έκανε αμέσως το γύρο του κόσμου, «βάρεσαν τα τέλια σε Βερολίνο και Βρυξέλλες», ενημερώθηκε ο Σουλτς και απαίτησε επανόρθωση. Ετσι, ο Βούτσης υποχρεώθηκε να ανασκευάσει χαμερπώς αυτά που είχε ανακοινώσει, λέγοντας ότι αυτά που είπε δεν ήταν δηλώσεις, αλλά... κατά λάθος είχε μείνει ανοιχτό το μικρόφωνό του. Αλλωστε, δεν είχε καν αρχίσει η συνεδρίαση της Βουλής, οπότε όσα είπε δεν καταγράφηκαν σε πρακτικά, οπότε είναι σαν να μην τα είπε!

Κρίμα το μουστάκι, ρε Βούτση! Καλά όλα τ' άλλα, αλλά αυτή την ιστορία με τα μικρόφωνα μόνος σου τη σκέφτηκες ή κανένας φωστήρας από τους συνεργάτες σου; Αφού ήσουν μέσα στην αίθουσα, δεν μπορεί να μην άκουσες πως όσα έλεγες μεταδίδονταν από τα μεγάφωνα. Γιατί δεν σταμάτησες ή γιατί δεν έκλεισες αμέσως το μικρόφωνό σου;

Ο Σουλτς, πάντως, για να καθησυχάσει τους «μεγάλους» στο Βερολίνο, βγήκε στον ΣΚΑΙ και διευκρίνισε ότι ουδέποτε υποστήριξε τη χαλάρωση του ελληνικού «προγράμματος» λόγω Προσφυγικού. Κι επειδή είναι γνωστός κωλοτούμπας (γι' αυτό δεν τον εμπιστεύεται σχεδόν κανείς στο Βερολίνο), ανασκεύασε και τη δημόσια δήλωσή του ότι θα παίξει ρόλο διαμεσολαβητή ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τους δανειστές για τη χαλάρωση του προγράμματος. Δεν κατάλαβα σε

τι αναφερόταν ο πρωθυπουργός, ήταν η δικαιολογία που επιστράτευσε (εξίσου άθλια μ' αυτή του Βούτση). Και για να δείξει πόσο πειθήνιος είναι στις κατευθυντήριες γραμμές των αρμόδιων κοινοτικών οργάνων, έσπευσε να υπογραμμίσει ότι συμφωνεί με τη δήλωση Μοσκοβισί ότι «πρόγραμμα» και Προσφυγικό δε συνδέονται.

Άλλες εποχές...

Ο Ι. Πανούσης υπήρξε πάντοτε υπόδειγ-

Μετρούν αντίστροφα

Ο Τσίπρας απευθύνθηκε στους υπουργούς του και τους ζήτησε να αναλάβουν δράση στο εκτός Μνημονίου πεδίο, προκειμένου να μείνουν στην Ιστορία ως μεγάλοι... μεταρρυθμιστές, που έσπασαν τις κατεστημένες δομές. «Στόχος δεν είναι να κερδίσουμε μόνο το παιχνίδι της επικοινωνίας, αλλά να προχωρήσουμε σε βαθιές αλλαγές», τόνισε!

Ο αστικός Τύπος αρέσκεται να φτιάχνει αγιογραφίες του Τσίπρα, παρουσιάζοντάς τον ως «κυρίαρχο του παιχνιδιού». Ελλείψει ισχυρής εναλλακτικής λύσης και με το λαό καθηλωμένο, είναι λογικό να τον στηρίζουν. Και όσο αντέξει. Όλοι όμως γνωρίζουν (δεν είναι πολιτικά άπειροι), πως ο ΣΥΡΙΖΑ στην πραγματικότητα μετράει αντίστροφα. Οτι τα περί «παράλληλου προγράμματος», «βαθιών αλλαγών» και τα παρόμοια είναι απλώς προπαγανδιστικές μπαρούφες. Κάτι πρέπει να πει και ο πρωθυπουργός, για να μπορεί σε μια επόμενη φάση να καταφύγει στο αγαπημένο φάρμακο της αστικής πολιτικής: τον ανασχηματισμό. Θ' αλλάξει μερικούς υπουργούς, για να δείξει πως φταίνει αυτοί που δεν εφάρμοσαν τις εντολές του και δεν έβαλαν μπροστά το... παράλληλο πρόγραμμα.

μα πολιτικού τυχοδιωκτισμού. Για παράδειγμα, την περίοδο που ακολούθησε την τρομοϋστερία των συλλήψεων για τη 17N το 2002, συμμετείχε -αν και από κάποια απόσταση- σε εκδηλώσεις νομικών (και όχι μόνο) κύκλων, που αφορούσαν την τρομονομοθεσία, το «ειδικό» καθεστώς κράτησης κτλ. Τον θυμόμαστε, για παράδειγμα, ως εισηγητή σε μια διημερίδα που οργάνωσε τον Ιούνιο του 2004 η Επιτροπή Συνταγματικών Δικαιωμάτων Μελών του ΔΣΑ υπό τον γενικό τίτλο «Ασφάλεια και Ελευθερία στην εποχή της Αντιτρομοκρατικής Εκστρατείας (με αφορμή τις πολιτικές δίκες)». Ο τίτλος της εισήγησής του ήταν: «Συνθήκες κράτησης των κατηγορούμενων για υποθέσεις τρομοκρατίας». Τον θυμόμαστε το Φλεβάρη του 2005 να συμμετέχει στο πάνελ που παρουσίασε το βιβλίο του δικηγόρου Ι. Μυλωνά για την πρώτη μεγάλη πολιτική δίκη της 17N, με τίτλο «ΥΠΟΘΕΣΗ 17N - Γιατί δεν ήταν δίκαιη η Δίκη», μαζί με τον Δ. Τσοβόλα (με την ιδιότητα του δικηγόρου), την τότε αντιπρόεδρο του ΔΣΑ Φρόσω Κιάου (υπουργό στην τελευταία υπηρεσιακή κυβέρνηση) και τον δικό μας Πέτρο Γιώτη.

Τώρα, βαπτίζει... συνοδοιπόρους της τρομοκρατίας όσους δείχνουν το παραμικρό ενδιαφέρον για τις συνθήκες κράτησης των πολιτικών κρατούμενων και για τις πραγματικά φασιστικές πρακτικές που χρησιμοποιούν οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, στοχοποιώντας ακόμα και στενούς συγγενείς φυλακισμένων αγωνιστών.

Τείχος προστασίας

Γιατί αυτό το τείχος προστασίας του τέως υπουργού και τέως προέδρου της Βουλής Φίλιππου Πετσάλνικου, του οποίου το όνομα δεν αναφέρεται απ' αφορμή την καταδίκη της συζύγου του σε φυλάκιση 3,5 ετών για απάτη; Η δικηγόρος κα Πετσάλνικου έχει καταδικαστεί και παλαιότερα για «πέτσινες» επιταγές. Τότε, ο πολιτικός πανίσχυρος (δεξί χέρι του Γιωργάκη, βλέπετε) Φ. Πετσάλνικος είχε δηλώσει άγνοια για τις δραστηριότητες της συζύγου του. «Η σύζυγός μου είναι σύζυγός μου. Αν υπάρχει οποιαδήποτε επαγγελματική δραστηριότητα και μάλιστα για ποινικές πράξεις, αρμόδια είναι η Δικαιοσύνη και όχι ο σύζυγος», είχε πει το 2007.

Τώρα τα πράγματα είναι πιο σοβαρά, διότι όπως αποδείχτηκε στη δίκη, η σύζυγος του τ. υπουργού «άρμεγε» κανονικά μια δυστυχή εργαζόμενη και την οικογένειά της, λέγοντάς της ότι τάχα έκανε προσφυγές στο ΑΣΕΠ και αλλού. Κάποια από τα ραντεβού έγιναν στο πολιτικό γραφείο του Πετσάλνικου στην Αθήνα και σε προθαλάμους υπουργικών γραφείων. Αρα, η απατεωνίστικη συμπεριφορά της συζύγου δεν αφορά μόνο την ίδια, αλλά και τον πανίσχυρο τότε σύζυγο και το ΠΑΣΟΚ που κυβερνούσε.

Παντός καιρού φασισταριά

Μέλη του συνδέσμου οπαδών της ΑΕΚ «Getto Club» φέρονται να είναι δύο από τα φασισταριά που «κοπάνησαν» τον Κουμουτσάκο υπό τις οδηγίες βουλευτών της ΧΑ. Δεν μας παραξενεύει καθόλου. Απλά, πρέπει να σημειώσουμε ότι τα περί απομόνωσης των «γκεταίων» από την Original είναι περσινά, ξινά, σταφύλια. Πράγματι, παλιότερα τους είχαν απομονώσει. Με την επιστροφή Μελισσανίδη, όμως, οι «γκεταίοι» επανήλθαν, τάχα «αποκαθαμένοι» και «απορροφήθηκαν» μέσα στο σύνολο των οπαδών, υπό τη σκέπη της Original. Στο φασιστικό τύπου πογκρόμ ενάντια σε κατοίκους της Φιλαδέλφειας και στη «Στρούγκα», στις 20 Ιουνίου του 2014, αυτά τα φασισταριά πρωταγωνίστησαν, χωρίς κανείς από τους υπόλοιπους συγκεντρωμένους ΑΕΚτζήδες να ενοχληθεί. Μια χαρά συνεργάστηκαν οι τραμπούκοι όλων των «αποχρώσεων». Άλλωστε, εκεί ίσχυε το «μόνο ΑΕΚ».

Αυτά για να μην ξεχνιόμαστε. Αν οι οργανωμένοι οπαδοί της ΑΕΚ θέλουν να επανέλθουν στην παλιά αντιφασιστική παράδοση, ξέρουν πολύ καλά τι πρέπει να κάνουν. Και βέβαια, αντιφασισμός χωρίς μια ειλικρινή αυτοκριτική για τη συμμετοχή τους στο πογκρόμ της Φιλαδέλφειας δεν μπορεί να υπάρξει.

Σιγά τους προτεστάντες

Νέο σκάνδαλο χρηματισμού στη Γερμανία. Λάδωσαν για να πάρουν το Μουντιάλ. Ο πρόεδρος της Γερμανικής Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας αναγκάστηκε να παραιτηθεί, ενώ τρίζει και ο «θρόνος» του «κρίζερ» Φραντς Μπεκενμπάουερ, που έδινε υποσχέσεις για «ανταλλάγματα» γραμμένες στο χαρτί. Πριν λίγο καιρό ήταν η Volkswagen με το «πειραγμένο» λογισμικό στα πετρελαιοκίνητα αυτοκίνητα, παλαιότερα η Siemens με τις μίζες, όπως και μια σειρά πολεμικών βιομηχανιών.

Κάθε φορά που η Γερμανία απαιτεί την επιβολή σκληρών δημοσιονομικών και άλλων μέτρων σε επίπεδο ΕΕ και Ευρωζώνης, διάφοροι αναλυτές του κώλου προσπαθούν να πείσουν το ακροατήριο τους πως όλα αυτά τα κάνουν οι Γερμανοί επειδή διέπονται από ένα πνεύμα προτεσταντικής ηθικής. Ας τελειώνουμε μ' αυτό το παραμύθι. Ποιος προτεσταντισμός και τρίχες καταραές; Οι άνθρωποι δε διστάζουν μπροστά σε οποιαδήποτε απατεωνιά. Κι ό,τι αποκαλύπτεται αποκαλύπτεται γιατί την ψάχνουν οι ανταγωνιστές τους (κυρίως οι Αμερικανοί). Για το σκληρό ιμπεριαλιστικό πρόσωπο του μονοπωλιακού καπιταλισμού πρόκειται και όχι για την προτεσταντική ηθική.

ZOOM

Μόνη σταθερά η κινεζοποίηση

Οποιοι παρακολουθεί συστηματικά τις οικονομικές προβλέψεις που δυο φορές το χρόνο δημοσιοποιεί η Κομισιόν γνωρίζει ότι αυτές έχουν δυο βασικά χαρακτηριστικά: πρώτο, αποτυπώνουν τις οικονομικές τάσεις της στιγμής (βραχυπρόθεσμος ορίζοντας) και δεύτερο, ωραιοποιούν τις μελλοντικές εξελίξεις (μεσοπρόθεσμος ορίζοντας). Αυτό, πέραν της πολιτικής σκοπιμότητας, αντανακλά και την αδυναμία της αστικής οικονομολογίας να κάνει μακροπρόθεσμες προβλέψεις. Ο,τι ισχύει για τις μεσο-μακροπρόθεσμες προβλέψεις της Κομισιόν ισχύει και για τις αντίστοιχες προβλέψεις του ΔΝΤ, του ΟΟΣΑ, της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Σ' ένα σύστημα που -και στο μονοπωλιακό του στάδιο- εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται από την αναρχία της παραγωγής, δεν μπορεί να γίνουν προβλέψεις που να προσεγγίζουν την πραγματικότητα. Ο σχεδιασμός των μεγάλων μονοπωλιακών ομίλων προσκρούει στον ανταγωνισμό με άλλους μονοπωλιακούς ομίλους. Κι επειδή αυτός ο ανταγωνισμός αναπτύσσεται πλέον σε πλανητικό επίπεδο, οι φυγόκεντρες δυνάμεις δρουν απρόβλεπτα, τυφλά, καταστροφικά. Αν ο καπιταλισμός μπορούσε να κάνει σωστές προβλέψεις, τότε θα μπορούσε και ν' αποφύγει τις κρίσεις. Είναι άλλο πράγμα ο σχεδιασμός ενός ή μιας ομάδας μονοπωλιακών ομίλων, που έχει στη βάση του την αποκόμιση του μέγιστου κέρδους, και άλλο ο σχεδιασμός σε μια κομμουνιστικά οργανωμένη οικονομία, που έχει στη βάση του την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών.

Κρίναμε απαραίτητη αυτή τη σχετικά εκτενή εισαγωγή, για να υποστηρίξουμε ότι είναι πραγματικά για γέλια οι φθινοπωρινές προβλέψεις της Κομισιόν για την εξέλιξη του ελληνικού ΑΕΠ το 2017. Από αύξηση 0,7% το 2014, αναμένεται να σημειώσει μείωση κατά 1,4% το 2015, λόγω του ότι -κατά την Κομισιόν- «μια περίοδος υψηλής αβεβαιότητας κατέληξε σε τραπεζική αργία και την εισαγωγή ελέγχων στην κίνηση κεφαλαίων». Το καινούργιο στις προβλέψεις της Κομισιόν είναι ότι προβλέπει καπιταλιστική ύφεση και το 2016, σκορπίζοντας στους πέντε ανέμους τις αισιόδοξες «προβλέψεις» του Τσίπρα και των συνεργατών του για ανάπτυξη από το πρώτο κιόλας τρίμηνο της επόμενης χρονιάς. Κατά την Κομισιόν, «οι εν λόγω έλεγχοι προβλέπεται ότι θα έχουν μακροχρόνιες επιπτώσεις στην οικονομία, η οποία αναμένεται ότι θα παραμείνει σε ύφεση το 2016». Η ύφεση για το 2016 υπολογίζεται σε -1,3%, δηλαδή περίπου ισοδύναμη μ' αυτή του 2015.

Μετά αρχίζει το καλαμπούρι: «Η εφαρμογή του νέου προγράμματος του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας θα επιτρέψει την ανάκαμψη της εμπιστοσύνης και των επενδύσεων, η οποία προβλέπεται να υποστηρίξει την επιστροφή σε θετική ανάπτυξη και την μείωση του ελλείμματος γενικής κυβέρνησης κάτω του 3% του ΑΕΠ το 2017»! Κι επειδή οι προβλέψεις της Κομισιόν για ορίζοντα πέραν του ενός έτους δεν έχουν καμιά αξία (αντιμετωπίζονται παραδοσιακά σαν παπαδίστικα ευχολόγια), η... πολιτική ορθότητα επιβάλλει μια «πρόβλεψη» για απογείωση της ανάπτυξης το 2017 με

αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,7%. «Απλά λατρεύω την αστική οικονομολογία» ήταν το χλευαστικό σχόλιο που μας έστειλε με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σύντροφος που σπουδάζει οικονομικά και εντόπισε την είδηση. «Το 2016 ύφεση 1,3%, το 2017 ανάπτυξη 2,7%. Ταλέντα!».

Φυσικά, ο λόγος αυτής της γελοιοποίησης των οικονομολόγων της Κομισιόν είναι καθαρά πολιτικός. Πρέπει να επιβεβαιώσει την πολιτική του γερμανογαλλικού άξονα: η περίοδος της «σκληρής διαπραγματεύσεως» που ακολούθησε κατά το πρώτο επτάμηνο της θητείας της η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οδήγησε τον ελληνικό καπιταλισμό από την ανάπτυξη στην ύφεση, ενώ η πιστή εφαρμογή του Μνημονίου-3 θα τον οδηγήσει σε ορμητική ανάπτυξη, αφού προηγουμένως περάσει δυο χρόνια ύφεσης. Είναι το τίμημα για την «απειθαρχία» και την αμφισβήτηση της μνημονιακής πολιτικής.

Εξίσου βολεύεται και η συγκυβέρνηση μ' αυτή την «πρόβλεψη» κι ας της χαλάει την προπαγανδιστική σούπα για ανάπτυξη από το 2016. Η εφαρμογή του Μνημονίου χωρίς παρεκκλίσεις θεωρείται όρος εκ των ων ουκ άνευ για να ανακάμψει ο ελληνικός καπιταλισμός, οπότε η επιλογή του Τσίπρα δικαιώνεται!

Στην ίδια «μελέτη» της Κομισιόν μπορεί να δει κανείς και την πρόβλεψή της για την ανεργία. 26,5% το 2014, 25,7% το 2015, 25,8% το 2016, 24,4% το 2017. Σύμφωνα μ' αυτό το σχήμα, μια τόσο ορμητική αύξηση του ΑΕΠ (τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες) θα οδηγήσει σε μείωση της ανεργίας μόλις κατά 1,4%! Αν ακολουθηθεί αυτός ο ρυθμός, τότε θα χρειαστούν περισσότερα από δέκα χρόνια για να επανέλθει το επίσημο ποσοστό ανεργίας στα προ κρίσης επίπεδα (με το δεδομένο ότι καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της δεκαετίας το ΑΕΠ θα αυξάνεται)!

Παρά την αυθαιρεσία όλων αυτών των προβλέψεων, η πολιτική τους σκοπιμότητα έρχεται να υπηρετήσει μια στρατηγική κατεύθυνση: η ανάκαμψη θα προκύψει μέσω της κινεζοποίησης του προλεταριάτου και των εργαζόμενων μικροαστικών στρωμάτων. Ο εφεδρικός στρατός των ανέργων θα κινείται σε ψηλά επίπεδα, ασκώντας διαρκώς πίεση πάνω στους μισθούς και τα μεροκάματα, αλλά και στο ασφαλιστικό σύστημα. Η Κομισιόν δε διευκρινίζει σε ποιο βαθμό η προβλεπόμενη μείωση της ανεργίας θα προέρχεται από θέσεις πλήρους και σε ποιο βαθμό από θέσης μερικής απασχόλησης, γνωρίζουμε όμως πως η τάση είναι η σχετική αύξηση των θέσεων μερικής απασχόλησης.

Πριν μιλήσουμε για τις προοπτικές του ελληνικού καπιταλισμού, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι, παρά το πανηγυρικό κλίμα των φθινοπωρινών προβλέψεων της Κομισιόν για ανάκαμψη στην Ευρωζώνη και στο σύνολο της ΕΕ που «συνεχίζεται για τρίτη χρονιά» και «αναμένεται να συνεχιστεί με συγκρατημένο ρυθμό το επόμενο έτος, παρά τις δυσμενέστερες συνθήκες στην παγκόσμια οικονομία», οι αριθμοί δε δείχνουν τίποτα σπουδαίο. Αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ στην Ευρωζώνη κατά 1,6% το 2015, 1,8% το 2016 και 1,9% το 2017. Για το σύνολο της ΕΕ τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 1,9%, 2% και 2,1%. Αρα, ακόμη και στις ωραιο-

ποιημένες προβλέψεις της Κομισιόν δε βλέπουμε κάποια αναπτυξιακή απογείωση της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Αυτό καθιστά ακόμα πιο δύσκολη την ανάκαμψη του ελληνικού καπιταλισμού, η αγορά του οποίου είναι κυρίως οι χώρες της ΕΕ.

Ο ελληνικός καπιταλισμός θα βγει από την ύφεση. Ενδεχομένως το 2017. Σίγουρα η ανάπτυξή του δε θα είναι αυτή που «προβλέπει» η Κομισιόν, αλλά μια αναιμική ανάπτυξη θα υπάρξει. Αυτή η ανάπτυξη, όμως, ούτε διατηρήσιμη θα είναι ούτε θα ξεφύγει από το πολύ μικρό ποσοστό. Διότι δε θα προκύψει από κάποια αύξηση της εσωτερικής ζήτησης, αλλά θα είναι μια -κατά κάποιο τρόπο- διορθωτική ανάπτυξη, μετά από τόσα χρόνια ύφεσης. Όσο στην Ελλάδα θα «βασιλεύει» η κινεζοποίηση, η εσωτερική αγορά δε θα μπορεί να παράγει ζήτηση, λόγω της απίσχνασης των λαϊκών εισοδημάτων.

Μπορεί, όμως, να υπάρξουν επενδύσεις από το εξωτερικό (όπως προβλέπει η Κομισιόν) και να αυξηθεί η παραγωγή με προσανατολισμό κυρίως εξαγωγικό. Η αύξηση της απασχόλησης που θα φέρουν αυτές οι επενδύσεις θα οδηγήσει και σε σχετική αύξηση της εσωτερικής ζήτησης, διότι τα εργατικά νοικοκυριά καταναλώνουν το εισόδημά τους. Αυτό είναι το σχήμα που παρουσιάζουν πολλοί οικονομολόγοι του αστικού στρατοπέδου.

Θεωρητικά το σχήμα στέκει (πρακτικά είναι προς το παρόν αμφίβολο ότι θα υπάρξουν παραγωγικές επενδύσεις, αφού μέχρι στιγμής βλέπουμε μόνο εισαγωγή αρπακτικών κεφαλαίων που «χτυπούν» και φεύγουν μαζί με τα κέρδη τους). Ποιος είναι όμως ο όρος για να υπάρχει η θεωρητική πιθανότητα να γίνουν παραγωγικές επενδύσεις; Πέρα από τη φοροασυλία και το «μπούκωμα» των καπιταλιστών επενδυτών με κρατικό χρήμα, όρος είναι η διατήρηση και το βάθεμα της κινεζοποίησης. Δεν είναι τυχαίο που οι ιμπεριαλιστές δανειστές εξακολουθούν να επιμένουν στη θέσπιση μέτρων όπως η πλήρης απελευθέρωση των απολύσεων. Το επόμενο που θα ζητήσουν θα είναι η ίδρυση «ειδικών οικονομικών ζωνών» στις οποίες θα γίνουν οι επενδύσεις τους (αν η επιχειρηματική στρατηγική τους περιλάβει και την Ελλάδα), στις οποίες δε θα ισχύει τίποτ' άλλο εκτός από το διευθυντικό δικαίωμα της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας. Αυτή θα καθορίζει ολόκληρο το εργασιακό καθεστώς (και όχι μόνο το μισθό).

Όπως διαπιστώνουμε, η κινεζοποίηση είναι πλέον η μόνη σταθερά του ελληνικού καπιταλισμού, είτε βρίσκεται σε φάση ύφεσης είτε βρεθεί σε φάση ανάπτυξης. Δεν υπάρχει περίπτωση να γίνουν επενδύσεις υπό εργασιακό καθεστώς το οποίο θα τείνει στην ανάκτηση των εργασιακών σχέσεων που ίσχυαν πριν την κρίση. Η δε επενδυτική άπνοια θα επισειστεί ως απειλή στην εργατική τάξη, προκειμένου αυτή να αποδεχτεί ως «αιώνια μοίρα» της την κινεζοποίηση.

Είτε το θέλουμε είτε όχι, το ζήτημα τα επόμενα χρόνια θα μπει ωμά: κινεζοποίηση ή κομμουνισμός; Όσο πιο γρήγορα φύγουν οι ρεφορμιστικές αυταπάτες τόσο περισσότερο θα ωριμάσει η αναγκαioτητα της επαναστατικής ανατροπής.

Πέτρος Γιώτης

«Πιεζόμαστε λίγο διότι, όπως γνωρίζετε, η ανακεφαλαιοποίηση πηγαίνει πιο γρήγορα από όσο πιστεύαμε και υπό αυτή την έννοια είμαστε θύματα της ίδιας μας της επιτυχίας, διότι οι τράπεζες δείχνουν να ανακεφαλαιοποιούνται λίγο νωρίτερα, οπότε ορισμένα από τα θέματα που θα μπορούσαμε να διευθετήσουμε αργότερα καλούμαστε να τα διευθετήσουμε νωρίτερα. Έχουμε τώρα μια εβδομάδα για να τελειώσουμε κάποια από τα πράγματα που έχουν απομείνει από την πρώτη δέσμη των προαπαιτούμενων».

Δεν είναι τα άθλια ελληνικά του που οδήγησαν τον Τσακαλώτο να κάνει αυτή την προκλητική δήλωση, μετά το τέλος του Eurogroup της περασμένης Δευτέρας. Ήξερε πολύ καλά τι έλεγε. Είναι η αλαζονεία εκείνου που έχει κηπιδέσει το χαντάκι» και είναι αποφασισμένοι να εφαρμόσει με συνέπεια όσα προβλέπει το τρίτο Μνημόνιο. Είναι ο «ενστερνισμός» του Μνημονίου, που τάχα το υπέγραψαν χωρίς να το πιστεύουν, επειδή οι δανειστές τους έβαλαν το πιστόλι στον κρόταφο. Είναι η συνείδηση πως δε δίνει εξετάσεις στον ελληνικό λαό, αλλά στην ελληνική μπουρζουαζία, η οποία θα τον κρίνει από την ανταπόκρισή του στις απαιτήσεις του Μνημονίου, το οποίο αποτελεί τη Magna Carta του

Κυβέρνηση... στα τέσσερα

ελληνικού καπιταλισμού.

Πέσαμε θύματα της επιτυχίας μας, αναφώνησε με καμιά ο Τσακαλώτος. Οι τράπεζες ανακεφαλαιοποιούνται πιο γρήγορα απ' όσο υπολογίζαμε, γι' αυτό και κάποια πράγματα που θα μπο-

ρούσαμε να τα λύσουμε λίγο αργότερα πρέπει να τα λύσουμε άμεσα!

Εκθεση συμμόρφωσης

«We have mandated the Euro Working Group to reconvene at the

latest at the beginning of the next week to take stock of the compliance report from the institutions». Τα αγγλικά είναι απαραίτητα, προκειμένου να παρατεθεί στη συνέχεια η σωστή ελληνική μετάφραση αυτού του αποσπάσματος από τη δήλωση που έκανε ο Γερούν Ντσειλμπλούμ, μετά το πέρας της συνόδου του Eurogroup την περασμένη Δευτέρα. Η ελληνική μετάφραση: «Αναθέσαμε στο EWG να συγκληθεί το αργότερο στις αρχές της επόμενης εβδομάδας για να εξεταστεί την **έκθεση συμμόρφωσης** που θα υποβληθεί από τους θεσμούς».

Παραθέσαμε σκόπιμα αυτό το απόσπασμα από τη δήλωση Ντσειλμπλούμ, επειδή στην Ελλάδα αυτά τα πράγματα δεν κυκλοφορούν. Εδώ ακούμε συνεχώς περί «συμμεταρρύθμισης», «αξιολόγησης» και άλλων τέτοιων, ενώ ο πρόεδρος του Eurogroup μίλησε για «έκθεση συμμόρφωσης» της ελληνικής κυβέρνησης με τα προαπαιτούμενα, την οποία (έκθεση) θα υποβάλει η τρόικα και θα κρίνει το EuroWorkingGroup. Οι υπουργοί δεν σκοπεύουν να ξανασχοληθούν. Πλέον, η ελληνική κυβέρνηση θα έχει να κάνει με την τρόικα

και το EWG, στο οποίο προεδρεύει ο περιβόητος Τόμας Βίτσερ.

Για όσους ενδεχομένως μας πουν ότι αυτές είναι δηλώσεις του «χολερικού» Ντσειλμπλούμ, τις οποίες δεν πρέπει να απολυτοποιούμε, υπάρχει η επίσημη ανακοίνωση του Eurogroup: **«Οι Θεσμοί και ο έλληνας υπουργός Οικονομικών, Ευκλείδης Τσακαλώτος, ενημέρωσαν το Eurogroup για την πρόοδο στην εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος του ESM, το οποίο συμφωνήθηκε τον περασμένο Αύγουστο (...)** Το Eurogroup κάλεσε τις ελληνικές αρχές να ολοκληρώσουν τα μέτρα για τον τραπεζικό τομέα, όπως και τη νομοθεσία που έχει συμφωνηθεί για το πρώτο πακέτο των προαπαιτούμενων, μέσα στην εβδομάδα. Αυτό θα «ξεκλειδώσει» την εκταμίευση των 2 δισ. ευρώ από τον ESM και τη μεταφορά των χρημάτων που απαιτούνται για την ανακεφαλαιοποίηση του ελληνικού τραπεζικού τομέα. Εως και 10 δισ. προορίζονται για αυτό το σκοπό υπό το πρόγραμμα (...) Το Eurogroup ανέθεσε στο EuroWorking Group να αξιολογήσει την εφαρμογή των προαναφερθέντων μέτρων το αργότερο μέχρι τις αρχές της επόμενης εβδομάδας».

Οι θεσμοί (η τρόικα δηλαδή) και ο έλληνας υπουργός στην ίδια μοίρα. Αυτοί από τη μια μεριά, σαν ένα τεχνικό όργανο, αρμόδιο για την εφαρμογή του Μνημονίου στην Ελλάδα, και το Eurogroup από την άλλη, που εγκρίνει ή απορρίπτει. Αυτή η εξευτελιστική μεταχείριση, όμως, δεν ενοχλεί καθόλου τους συρρίζουσες. Μετά απ' αυτά που έπαθαν κατά την πρώτη θητεία τους, έχουν πια συνηθίσει.

Ποια πολιτική διαπραγμάτευση;

Το μόνο βέβαιο είναι ότι δεν υπάρχει καμιά «πολιτική διαπραγμάτευση». Η «πολιτική διαπραγμάτευση» είναι μια προπαγανδιστική κατασκευή του γκεμπελιστικού επιτελείου του Μαξίμου, που ασχολείται αποκλειστικά μ' αυτά τα θέματα δε δε συμμετέχει στη διαπραγμάτευση. Σημειώναμε την προηγούμενη εβδομάδα ότι την ώρα που ο Τσίπρας, ενώπιον του εντελώς αναρμόδιου Σουλτς, σήκωνε τις σημαίες της «αντίστασης» και της «σκληρής διαπραγμάτευσης», ο Σταθδίκης συναντιόταν με τον Μοσκοβισί και εξέπεμπε από κοινού μήνυμα καλής συνεργασίας και διάθεσης για εξεύρεση συμβιβαστικής λύσης στο θέμα των πλειστηριασμών σπιτιών, που υποτίθεται ότι ήταν το αγκάθι της διαπραγμάτευσης.

Το ΣτΣβατοκρύκιο πριν το Eurogroup πέρασε με προπαγάνδα «πολιτικής διαπραγμάτευσης», την οποία υποτίθεται ότι διεξήγαγε ο Τσίπρας σε τηλεφωνικές επικοινωνίες με τη Μέρκελ, τον Ολάντ και τον Γιούνγκερ. Τη Δευτέρα στο Eurogroup τα πράγματα μπήκαν στη θέση τους. Η υποδότη των 2 δισ. δεν αποδεσμεύτηκε, για το θέμα των πλειστηριασμών δεν έγινε καμία διαπραγμάτευση σε επίπεδο υπουργών, και ο Τσακαλώτος παραπέμφθηκε στην τρόικα, για να βρει μ' αυτή τη λύση σε όλα τα ανοιχτά ζητήματα. Και μάλιστα να τη βρει σε χρονικό διάστημα μιας εβδομάδας και όχι αργότερα. Ήταν το... τίμημα της επιτυχίας, όπως αποφάνθηκε ο Ευκλείδης, που πρέπει να έχει επηρεαστεί βαθύτατα από το Χόλγουντ που παρακολουθούσε στα νιάτα του. Και βέβαια, το επιτελείο του Μαξίμου δεν επανέλαβε τα περί «πο-

λιτικής διαπραγμάτευσης». Βρήκε άλλο πράγμα για να πανηγυρίσει: η ανακεφαλαιοποίηση γίνεται άμεσα!

Αλλαγή τακτικής

Πράγματι, υπάρχει κάτι καινούργιο σ' αυτή την απόφαση του Eurogroup: η ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών αποσυνδέεται από την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης. Το σχήμα που γνωρίζαμε μέχρι τώρα (το είχαν επαναλάβει και οι Ντομπρόβσκις και Μοσκοβισί στις επισκέψεις που έκαναν διαδοχικά στην Αθήνα, χωρίς κανέναν από την ελληνική πλευρά να τους διαφείσει) ήταν: πρώτο πακέτο προαπαιτούμενων/αποδέσμευση υποδότης 2 δισ., δεύτερο πακέτο προαπαιτούμενων (σ' αυτό περιλαμβανόταν και το Ασφαλιστικό)/αποδέσμευση υποδότης 1 δισ., ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης από την τρόικα/εκταμίευση των δανειακών κεφαλαίων που έχουν δεσμευτεί για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, έναρξη της συζήτησης για το χρέος.

Μάλιστα, η ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης παρουσιαζόταν από την εγχώρια προπαγάνδα σαν ένα στοιχείο εκβιασμού των δανειστών προς τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων: αν δεν θεσμοθετήσετε όλα όσα προβλέπονται στο Μνημόνιο και δεν ολοκληρώσει την πρώτη αξιολόγηση η τρόικα, δεν πρόκειται να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Κι αν χαθεί χρόνος και περάσει το 2015 χωρίς να ολοκληρωθεί η ανακεφαλαιοποίηση, θα εφαρμοστεί στις ελληνικές τράπεζες ο νέος κανονισμός για τις τράπεζες, που προβλέπει και κούρεμα καταθέσεων. Ο ίδιος ο Τσίπρας μίλούσε γι' αυτόν τον κίνδυνο, προειδορίζοντας το δρόμο για τη θέσπιση του συνόλου των αντιλαϊκών μέτρων που προβλέπει το Μνημόνιο στο πλαίσιο της πρώτης αξιολόγησης. Μάλιστα, για να δώσει πιο δραματικό τόνο στην «προειδοποίησή» του, ο Τσίπρας έλεγε (φωτογραφίζοντας τον Σόιμπλε) πως κάποιοι δεν έχουν ξεχάσει το Grexit και θέλουν να το επαναφέρουν, σπρώχνοντας συνεχώς προς τα πίσω χρονικά την ανακεφαλαιοποίηση, ώστε να μπει το 2016 με τα ζητήσουν και κούρεμα καταθέσεων. Και ζητούσε από τους υπουργούς του να «τρέξουν», για να μη χαθεί ο χρόνος και υπάρξει περίπτωση να γίνουν πράξη όλα εκείνα για τα οποία βυσσοδομούσε ο μοχθηρός ντόκτορ Σόιμπλε.

Και ξαφνικά, ο Σόιμπλε έγινε φίλος μας, βάζοντας ο το Eurogroup, ένα όργανο που ελέγχει απόλυτα, να αποδεσμεύσει την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών από την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης. Τι έγινε, λοιπόν, και οι ιμπεριαλιστές δανειστές άλλαξαν τακτική, εμφανιζόμενοι τόσο «λαρτζ» απέναντι σε μια κυβέρνηση που -σύμφωνα με την προπαγάνδα του Μαξίμου- δεν εμπιστευόταν, εκβίαζαν και έσπρωχναν συνειδητά προς το Grexit; Υπήρξε ένας συνδυασμός δύο παραγόντων: πρώτον, διαπίστωσαν ότι υπάρχει ιδιαιτετικό επενδυτικό ενδιαφέρον για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και γι' αυτό πρέπει να «τρέξουν» και δεύτερον, πήραν από τον Τσακαλώτο τις εγγυήσεις που ήθελαν, ενώ ταυτόχρονα έθισαν με τηλεγραφικό τρόπο τα χρονικά όρια: έχετε μια βδομάδα καιρό για να συμφωνήσετε με την τρόικα όλα τα ανοιχτά ζητήματα. Αυτό είναι το -κατά Τσακαλώτο- «τίμημα της επιτυχίας».

Αυτό είναι το «τίμημα της επιτυχίας». Η κυβέρνηση θα στήσει πρόστυχα πανηγύρια για την αποσόβηση του κουρέματος των καταθέσεων και ταυτόχρονα θα παραδώσει στους ιμπεριαλιστές δανειστές τον πλήρη και απόλυτο έλεγχο του τραπεζικού συστήματος που ανακεφαλαιοποιήθηκε με δάνεια που χρυσοπληρώνει ο ελληνικός λαός.

Αυτό είναι το «τίμημα της επιτυχίας». Η κυβέρνηση θα στήσει πρόστυχα πανηγύρια για την αποσόβηση του κουρέματος των καταθέσεων και ταυτόχρονα θα παραδώσει στους ιμπεριαλιστές δανειστές τον πλήρη και απόλυτο έλεγχο του τραπεζικού συστήματος που ανακεφαλαιοποιήθηκε με δάνεια που χρυσοπληρώνει ο ελληνικός λαός.

Πλήρης έλεγχος

Φαίνεται σαν το μεγάλο αγκάθι να είναι

οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας, όμως οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν ήδη «δέσει» μια σειρά άλλα ζητήματα, πολύ πιο σημαντικά γι' αυτούς, καθώς θα τους επιτρέψουν ν' αποκτήσουν τον πλήρη έλεγχο των λεγόμενων συστημικών ελληνικών τραπεζών. Όσο για τους πλειστηριασμούς, θα βρουν τη «χρυσή τομή» με την ελληνική κυβέρνηση σ' αυτή τη φάση. Στο μέλλον μπορεί το καθεστώς ν' αλλάξει και πάλι, αν διαπιστώσουν ότι αυτό επιβάλλεται.

Από τις διαπραγματεύσεις που έκαναν οι τραπεζίτες, υπό το άγρυπνο βλέμμα του Στουρνάρα που εκπροσωπεί την ΕΚΤ, φάνηκε ότι υπάρχει «επενδυτικό ενδιαφέρον» από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Κεφάλαια λιμνάζουν παντού και οι διαχειριστές των funds έκριναν ότι η τοποθέτησή τους στο μετοχικό κεφάλαιο των ελληνικών τραπεζών, που έχουν εξευτελιστεί χρηματοπιστηριακά, θα τους επιτρέψει να βγάλουν τα γρήγορα σημαντικά κέρδη. Οι «θεσμικοί δανειστές» διαπίστωσαν ότι αξιοπιστία να αυτό το ενδιαφέρον δε θα χρειαζόταν να δανείσουν το ελληνικό κράτος περισσότερα από τα 10 δισ., τα οποία ο ESM έχει εκταμίευσει από τον περασμένο Αύγουστο και κρατά δεσμευμένα σε ειδικό λογαριασμό τράπεζας του Λουξεμβούργου. Γι' αυτό έβλανε μπροστά να τελειώσουν άμεσα τη διαδικασία.

Και ποιο είναι το «τίμημα της επιτυχίας» του Τσακαλώτου; Θα το δούμε σε κάποιο πολυνομοσχέδιο που θα ψηφιστεί και πάλι με τη διαδικασία του κατεπείγοντος. Είναι τα μέτρα για τον τραπεζικό τομέα, στα οποία αναφέρθηκε ο Ντσειλμπλούμ στις δηλώσεις του (ίδια είναι η διατύπωση και στην ανακοίνωση του Eurogroup). Τι προβλέπουν αυτά τα μέτρα;

◆ Να μπορεί το ΤΧΣ να πωλήσει (και γρήγορα μάλιστα) τις μετοχές των τραπεζών που κατέχει, σε τιμές μικρότερες από την τιμή κτήσης. Με βάση τη σημειωμένη χρηματιστηριακή τιμή των μετοχών, μιλάμε για σκάνδαλο. Τα κοράκια του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας θ' αγοράσουν τις μετοχές «μπιρ παρά» και το ελληνικό κράτος θα μείνει με τα δάνεια που πήρε για ν' αποκτήσει αυτές τις μετοχές (πρώτη ανακεφαλαιοποίηση).

◆ Να παίρνουν τα μεγαλοστελέχη που οι δανειστές θα διορίσουν στην διοίκηση του ΤΧΣ μισθούς μεγαλύτερους απ' αυτούς που προβλέπει η ελληνική νομοθεσία (μεγαλύτερους ακόμα και από το μισθό του Στουρνάρα).

◆ Να επεκταθεί η ασυλία αυτών των στελεχών και σε περιπτώσεις δόλου ή βαριάς αμέλειας, που εξαιρούνται από τον ισχύοντα περί ασυλίας νόμο (πολυνομοσχέδιο για την ανακεφαλαιοποίηση). Στο τέλος μπορούν ν' αφήσουν τιμωρητέο το δόλο και να εξαιρέσουν τη βαριά αμέλεια, που είναι αυτό που τους ενδιαφέρει (όλες οι κομπίνες, αν ποτέ φτάσουν να ερευνηθούν ποινικά, θα αποδίδονται σε βαριά αμέλεια, διότι καθωποπρέπει στελέχη του διεθνούς τραπεζικού «τζετ σετ» δεν μπορεί να έχουν δόλο).

◆ Να αποκλειστούν από τη διοίκηση των τραπεζών πρώην υπουργοί, υφυπουργοί, γενικοί γραμματείς και διοικητές κρατικών φορέων (η Κατσέλη θα πάρει πόδι από την Εθνική).

Αυτό είναι το «τίμημα της επιτυχίας». Η κυβέρνηση θα στήσει πρόστυχα πανηγύρια για την αποσόβηση του κουρέματος των καταθέσεων και ταυτόχρονα θα παραδώσει στους ιμπεριαλιστές δανειστές τον πλήρη και απόλυτο έλεγχο του τραπεζικού συστήματος που ανακεφαλαιοποιήθηκε με δάνεια που χρυσοπληρώνει ο ελληνικός λαός.

Θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού το χρέος

Ο Ευκλείδης Τσακαλώτος, που πετάει το Στουρνάρα, του οποίου άλλοτε υπήρξε μαθητής και φίλος. Ετσι, πήγε στο Λονδίνο, σ' ένα συνέδριο αρρακτικών ραντιέρηδων («διαχειριστές αμοibaίων κεφαλαίων υψηλού κινδύνου» ονομάζονται στην politically correct γλώσσα της αστικής οικονομολογίας), για να τους πει πόσο καλά πάνε τα πράγματα με την εφαρμογή του τρίτου Μνημονίου, να τους καλέσει να πάρουν μέρος στην ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών και να μοιραστεί μαζί τους το μεγάλο μυστικό της συγκυβέρνησης του «δεν θα φτάσουμε σε συμφωνία ελάφρυνσης του χρέους πριν τα Χριστούγεννα», όμως ακούγοντας τον «κούλ» Ρέγκλινγκ σχημάτισε την εντύπωση ότι θα περάσει και η Πρωτοχρονιά, και τα Φώτα, μπορεί και η περίοδος που οι κεντροευρωπαϊοί κάνουν διακοπές για να πάνε για σκι.

Όταν έκλεινε η ύλη της «Κ» δεν είχαμε ακόμη πληροφορηθεί λεπτομέρειες για το τι του είχαν τα αρρακτικά (συνήθως δεν μασάνε τα λόγια τους όταν έχουν απέναντί τους υπουργούς Μπανανιών), είμαστε όμως σίγουροι ότι θα ξέσπασαν σε γέλια και ειρωνικά σχόλια, όταν άκουσαν τον Τσακαλώτο να τους λέει ότι η κυβέρνηση θα επιδώσει να πετύχει ελάφρυνση του χρέους με περίοδο χάριτος 15-20 χρόνια, στη διάρκεια των οποίων δε θα πληρώνονται ούτε τόκοι!

Είχαν ακούσει, βλέπετε, τον περιβόητο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM/EFSS να λέει ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο για την επόμενη δεκαετία και πως η οποία αναδιάρθρωση θα πρέπει να αφορά την περίοδο με-

τα οποία δεν θα πληρώνονται ούτε τόκοι! Είχαν ακούσει, βλέπετε, τον περιβόητο Κλάους Ρέγκλινγκ του ESM/EFSS να λέει ότι το ελληνικό χρέος είναι βιώσιμο για την επόμενη δεκαετία και πως η οποία αναδιάρθρωση θα πρέπει να αφορά την περίοδο με-

Γύφτικο παζάρι

Για τους ιμπεριαλιστές δανειστές υπάρχει καταρχήν ζήτημα «μη εξυπηρετούμενων δανείων». Σ' αυτά ανήκουν και τα επιχειρηματικά δάνεια και τα στεγαστικά. Αναγκαστικά, όμως, αυτές οι δύο κατηγορίες δανείων έχουν διαχωριστεί, διότι το ζήτημα της πρώτης κατοικίας παίζει έναν ξεχωριστό ρόλο στην Ελλάδα. Απαιτείται όχι μόνο της κυβερνητικής σταθερότητας, αλλά και αυτού που ονομάζουν «κοινωνική συνοχή», που είναι κάτι που αφορά όχι μόνο την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά συνολικά το σύστημα.

Για τα επιχειρηματικά «κόκκινα» δάνεια, μεγάλο μέρος των οποίων αφορά μικροκαπιταλιστές και ελευθεροεπαγγελματίες, η λύση έχει ήδη βρεθεί: καταρχήν: «καλώς να ορίσουν τα distress funds». Η «νέα εισαχθείσα» που έτσι κάποτε σε κάθε χρεωμένο επιχειρηματία η επαγγελματία ο Τσίπρας, υποσχόμενος ότι μ' αυτόν τον τρόπο

τά το 1925, που αρχίζουν οι μεγάλες λήξεις ομολόγων. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι δεν υπάρχει καμιά βιασύνη να ρυθμιστεί αυτό το θέμα. Ο Τσακαλώτος είπε πως κατά την εκτίμησή του «δεν θα φτάσουμε σε συμφωνία ελάφρυνσης του χρέους πριν τα Χριστούγεννα», όμως ακούγοντας τον «κούλ» Ρέγκλινγκ σχημάτισε την εντύπωση ότι θα περάσει και η Πρωτοχρονιά, και τα Φώτα, μπορεί και η περίοδος που οι κεντροευρωπαϊοί κάνουν διακοπές για να πάνε για σκι.

Το χρέος, όμως, ανεξάρτητα από το πώς θα αναδιάρθρωθεί (αναδιάρθρωση σημαίνει διαμόρφωση των τοκοχρεολυτικών δόσεων έτσι που ο δανειολήπτης να μπορεί να τις αποπληρώσει), θα εξακολουθήσει να αποτελεί μια θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού. Πλέον, κανείς δε δικαιούται να αμφιβάλλει ότι το χρέος είναι **εργαλείο για την επιβολή της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού**, όπως από την πρώτη στιγμή έδωσε επισημάνει (αλλά δυστυχώς ήμασταν τότε απελπιστικά μόνι, αφού οι υπόλοιποι μύλοιαν για «κρίση χρέους» και αναζητούσαν λύσεις μέσω «επιτροπών

έκφραση του κυβερνητικού εταίρου Καμμένου). Οι καλές σχέσεις με τους δανειστές είναι απαίτηση της ελληνικής αστικής τάξης, από την υποστήριξη της οποίας εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό η παραμονή του Τσίπρα και της κλίκας του στην εξουσία. Γιατί τη στήριξη του ελληνικού λαού δεν ελπίζουν ότι θα την έχουν, με τα μέτρα που παίρνουν και την πολιτική που ακολουθούν.

Το χρέος, όμως, ανεξάρτητα από το πώς θα αναδιάρθρωθεί (αναδιάρθρωση σημαίνει διαμόρφωση των τοκοχρεολυτικών δόσεων έτσι που ο δανειολήπτης να μπορεί να τις αποπληρώσει), θα εξακολουθήσει να αποτελεί μια θηλιά στο λαιμό του ελληνικού λαού.

Πλέον, κανείς δε δικαιούται να αμφιβάλλει ότι το χρέος είναι **εργαλείο για την επιβολή της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού**, όπως από την πρώτη στιγμή έδωσε επισημάνει (αλλά δυστυχώς ήμασταν τότε απελπιστικά μόνι, αφού οι υπόλοιποι μύλοιαν για «κρίση χρέους» και αναζητούσαν λύσεις μέσω «επιτροπών

λογιστικού ελέγχου» και άλλων τέτοιων φαιδρωμάτων).

Για την εργατική τάξη και τον ελληνικό λαό, που εκτός από την καπιταλιστική βαρβαρότητα υφίστανται και την κοροϊδία της αναζήτησης... ισοδυνάμων για διάφορα επιμέρους μέτρα, το μέγα ζητούμενο είναι η εύρεση των «ισοδυνάμων του δρόμου». Από το 2009 έγιναν αρκετές εκλογικές αναμετρήσεις, άλλαξαν κυβερνήσεις, όμως η εφαρμοζόμενη πολιτική παρέμεινε ίδια κι απαράλλαχτη. Και θα παραμείνει ίδια κι απαράλλαχτη όσο δεν αλλάξει η κοινωνική κατάσταση.

Λύσεις εκλογικές δεν υπάρχουν. Λύσεις μεσοιστικού τύπου δεν υπάρχουν. Μέχρι τα τέλη του μήνα θα ζήσουμε και την εκτέλεση της Κοινωνικής Ασφάλισης. Και θ' ακολουθήσουν κι άλλα, αν και εδώ που μας έχουν φτάσει η υποσημείωση έχει σχεδόν ολοκληρωθεί και στόχος τους είναι κυρίως η παγίωσή της.

Απαιτείται ταξική αντίσταση. Αυτή, όμως, απαιτεί ταξική οργάνωση. Αλλιώς, με μπουλουίκια που ποτέ μαζεύονται στο Σύνταγμα για να μουντζωνούν και πότε διαδηλώνουν συμμετέχοντας σε άσφαρες 24ωρες απεργίες, δεν πρόκειται να βγει τίποτα, εκτός από το ανεβαστικό βασίλισμα κυβερνήσεων. Ο αγώνας θα είναι μακρύς και για έναν τέτοιο αγώνα πρέπει να ετοιμάσουμε πολιτικό επιτελείο. Ας σηκώσουμε το κεφάλι κι ας θυμηθούμε πως κατακτήθηκαν αυτά που μας αρπάζουν τώρα.

Κατηγορώ

Σε καθημερινή βάση εκπαιδευτικοί σύλλογοι από την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση προχωρούν σε καταγγελίες για τα μεγάλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το δημόσιο σχολείο και τα χιλιάδες κενά λόγω της πολιτικής των Μνημονίων και της ορατής πλέον από τους πάντες οσφυοκαμψίας και υποταγής της συγκυβέρνησης στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Χαρακτηριστικό δείγμα αυτών των καταγγελιών αποτελεί και το δριμύ «κατηγορώ» κατά αυτής της πολιτικής και κατά του υπουργείου Παιδείας που απηύθυνε ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ Σύρου-Τήνου-Μυκόνου. Η καταγγελία έχει τη σημασία της γιατί θίγει την πλήρη αδιαφορία του αστικού κράτους έναντι ενός πολύ ευαίσθητου τομέα της εκπαίδευσης, αυτού της Ειδικής Αγωγής, που έχει αφεθεί κυριολεκτικά στην τύχη του:

«Με πάμπολλες ανακοινώσεις και περισσότερο θράσος ο υπ. παιδείας του τρίτου μνημονίου διακηρύσσει την "πρωτεριότητα" της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ για την ειδική εκπαίδευση. Στην πράξη, πίσω από τη φιλανθρωπία και τον ψευδοανθρωπισμό, δυσόμηση μήνες μετά την έναρξη της σχολικής χρονιάς, τα μισά τμήματα ένταξης στο νομό Κυκλάδων δεν λειτουργούν, ενώ μεγάλος αριθμός παιδιών και οι οικογένειές τους περιμένουν τους εκπαιδευτικούς της παράλληλης στήριξης. Και όλα αυτά σε ένα νησιωτικό νομό όπου συχνά δεν υπάρχει καμιά δομή ειδικής αγωγής.

Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι οι οικογένειες των μαθητών να πληρώνουν από την τσέπη τους για ιδιωτικές παράλληλες στήριξεις (οι οποίες πληθαίνουν χρόνο με το χρόνο) και το κράτος να επωφελείται από αυτήν την απόφαση, αφού δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εμφάνισης του φαινομένου και πρακτικά "έφερε" άλλη μια πλευρά ιδιωτικοποίησης της δημόσιας εκπαίδευσης στο βασικό της κύτταρο που είναι η σχολική τάξη. Αιμορραγεί η εργατική οικογένεια, λόγω της συρρίκνωσης και αποδόμησης του κοινωνικού κράτους.

Με τις νέες προσλήψεις αναπληρωτών παράλληλης στήριξης που ανακοινώθηκαν την Παρασκευή 6 Νοέμβρη μόνο τέσσερις δάσκαλοι και ένας νηπιαγωγός (!!!) προσλαμβάνονται στο νομό για το πρόγραμμα της παράλληλης στήριξης. Με αυτό τον τρόπο πιστοποιείται και τυπικά ο μορφωτικός αποκλεισμός αυτών των παιδιών που αφήνονται κυριολεκτικά στην τύχη τους. Αυτό είναι το πραγματικό αποκρουστικό πρόσωπο του φτηνού σχολείου της αγοράς που ιεραρχεί ως σημαντικό και αξιόλογο όχι τις μορφωτικές ανάγκες των παιδιών αλλά τον περιορισμό των κοινωνικών δαπανών στο όνομα της περιβόητης δημοσιονομικής προσαρμογής. Με αυτή την πολιτική το εκπαιδευτικό κίνημα βρίσκεται σε ανειρηνευτή πάλη και σύγκρουση.

Διεκδικούμε μόνιμους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών με βάση τις ανάγκες του δημόσιου σχολείου, να καλυφθούν εδώ και τώρα με εκπαιδευτικούς όλες οι αιτήσεις παράλληλης στήριξης που έχουν εγκριθεί. Δεν πρόκειται να δεχθούμε και θα καταγγείλουμε κάθε προσπάθεια οι εκπαιδευτικοί της παράλληλης στήριξης να αναλάβουν δύο και τρία παιδιά μοιράζοντας το ωράριό τους, πρακτική που υπονομεύει την παιδαγωγική αξία της παράλληλης στήριξης και ανακυκλώνει και νομιμοποιεί το μορφωτικό αποκλεισμό.

Ο μορφωτικός "Καιάδας" που ετοιμάζουν στα παιδιά μας δεν θα υλοποιηθεί, θα τον ανατρέψουμε. Συμμετέχουμε όλοι στην απεργία στις 12 Νοέμβρη».

Κλειστά και τα δημόσια ΙΕΚ

Τα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΙΕΚ) δημιουργήθηκαν για να απορροφήσουν τους κραδασμούς από τον αποκλεισμό χιλιάδων νέων από την τριτοβάθμια εκπαίδευση, λόγω της καρμανιόλας των πανελλαδικών εξετάσεων. Ουσιαστικός λόγος δημιουργίας τους δεν υπήρχε αφού τη μορφωτική πλευρά και την πλευρά της κατάρτισης κάλυπταν τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, ενώ και το επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού δεν απαιτούσε και πρόσθετη κατώτερη βαθμίδα κατάρτισης (εδώ δεν δικαιολογεί την ύπαρξη των ΤΕΙ, με αντίστοιχες ειδικότητες με αυτές των Πανεπιστημίων, πόσω μάλλον των ΙΕΚ). Οι νέοι που προσφεύγουν στα δημόσια ΙΕΚ, προερχόμενοι κατά κανόνα από φτωχά λαϊκά στρώματα, οδηγούνται εκεί για να αποκτήσουν κάποια στοιχειώδη εφόδια που ελπίζουν ότι θα τους βοηθήσουν στην επαγγελματική αποκατάσταση, είτε για να πάρουν αναβολή από το στρατό (οι άρρενες).

Οι υστερήσεις (οικονομικές κυρίως) του κράτους στην κάλυψη των αναγκών οδήγησαν τους ιδιώτες καπιταλιστές, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της εκπαίδευσης, να επενδύσουν στο χώρο, αποκομίζοντας κέρδη με την επιβολή διδάκτρων, που σε αρκετές περιπτώσεις είναι πολύ τσουχερά.

Τα τελευταία χρόνια που γιγαντώθηκε η ανεργία και ειδικά αυτή των πτυχιούχων, εκατοντάδες νέοι απόφοιτοι ΑΕΙ ή ΤΕΙ ή ακόμη και φοιτητές κατέφυγαν στα ΙΕΚ για να αποκτήσουν «προσόντα» και «ειδικότητες», που πιστεύουν μέσα στην

απελπισία τους ότι έχουν ζήτηση στην αγορά εργασίας.

Η οικονομική κρίση και το μαχαίρι που επέβαλαν στις κοινωνικές δαπάνες ντόπιο και ξένο κεφάλαιο οδήγησαν τις διαδοχικές μνημονιακές κυβερνήσεις σε μεγάλη περικοπή δαπανών, σε σημείο που δημιούργησε εκρηκτική κατάσταση σε όλες τις εκπαιδευτικές δομές. Τα δημόσια σχολεία έχουν χιλιάδες κενά, πολλά εκ των οποίων δεν θα καλυφθούν ούτε ως το τέλος της σχολικής χρονιάς και τα Πανεπιστήμια έχουν απευθύνει απανωτές εκκλήσεις, γιατί έχουν περιέλθει σε οικονομική ασφυξία. Δε θα έμεναν, λοιπόν, απέξω απ' το χορό των περικοπών τα δημόσια ΙΕΚ (που επιπλέον φιλοξενούν παιδιά στην πλειοψηφία τους «ενός κατώτερου θεού»).

Ετσι, ενώ τα δημόσια ΙΕΚ θα έπρεπε να αρχίσουν να λειτουργούν από την 1η Οκτώβρη, έναν και πλέον μήνα μετά παραμένουν ακόμη κλειστά.

Παράγοντες της Γενικής Γραμματείας Διά Βίου Μάθησης, που μίλησαν στην εφημερίδα «Εθνος» ανέφεραν ότι «μέχρι στιγμής δεν έχουν προσληφθεί οι περίπου 7.000-8.000 εκπαιδευτές που πρέπει να διδάξουν τους μαθητές των ΙΕΚ, αφού δεν εξασφαλίστηκαν έγκαιρα τα 30.000.000 ευρώ που απαιτούνται για τα λειτουργικά έξοδα των ΙΕΚ, καθώς δεν έχουν πληρωθεί και τα δεδουλευμένα του προηγούμενου εξαμήνου».

Απελπισμένοι και οι εκπαιδευτικοί δημοσίων ΙΕΚ έστειλαν επιστολή στον υπουργό Παιδείας ζητώντας να μπει τέρμα στην αγωνία των παιδιών και των οικογενειών τους, αλλά και των ιδίων που περιμένουν επίσης να εργαστούν.

Το υπουργείο Παιδείας με δελτίο Τύπου που εξέδωσε στις 10 του Νοέμβρη, απέδωσε την πρωτοφανή καθυστέρηση στην μελέτη από πλευράς του και «σε συνεργασία με

τους διευθυντές των Δ. Ι. Ε. Κ.» του προσδιορισμού «των πραγματικών αναγκών κατάρτισης των τοπικών κοινωνιών», ώστε να υπάρξει «εξορθολογισμός των προτάσεων νέων ειδικοτήτων».

Η δε καθυστέρηση στην «προκήρυξη για την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος για υποψηφίους εκπαιδευτές» οφείλεται τόσο στις «απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις που απαιτούνται για την ολοκλήρωση της διαδικασίας πρόσληψης του αναγκαίου -για τη λειτουργία των Δ. Ι. Ε. Κ. - έκτακτου εκπαιδευτικού προσωπικού», όσο και στις «ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν με σκοπό τις επιπλέον πιστώσεις για την κάλυψη του χρηματοπιστωτικού κενού του τρέχοντος έτους».

Τέλος, το υπουργείο Παιδείας διαβεβαιώνει ότι «η έναρξη του τρέχοντος εξαμήνου σπουδών θα πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό και σε κάθε περίπτωση εντός του Νοεμβρίου».

Τα παραπάνω και ειδικά οι αναφορές στον προσδιορισμό «των πραγματικών αναγκών των τοπικών κοινωνιών» και στην αναγκαιότητα του «εξορθολογισμού των νέων ειδικοτήτων», προϊδεάζουν για νέες περικοπές στις δομές λειτουργίας των δημοσίων ΙΕΚ, άρα και του εκπαιδευτικού και μαθητικού δυναμικού τους. Γιατί στην Ελλάδα της ισχυρής καπιταλιστικής κρίσης, που έχει ξεπαστρέψει και πλήθος μικρών καπιταλιστικών επιχειρήσεων, τινάζοντας την ανεργία στα ύψη, είναι γελοίο να γίνονται αναφορές στις «πραγματικές ανάγκες» και στον «εξορθολογισμό».

Αν έχεις λεφτά γιατρεύεσαι

Ενα από τα θέματα με τα οποία ο Τσίπρας ζήτησε από τους υπουργούς του να ασχοληθούν, πραγματοποιώντας «μεγάλες τομές», είναι η Υγεία. Βέβαια, Υγεία χωρίς λεφτά δε γίνεται. Και λεφτά δεν επιτρέπει το Μνημόνιο να δοθούν. Αντίθετα, απαιτεί μεγαλύτερες περικοπές δαπανών. Και δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές που θα τις ανακαλύψουν τα στελέχη που εγκάτεστησε ο Τσίπρας στην Αριστοτέλους.

Το βέβαιο είναι πως οι Έλληνες αναγκάζονται να βάζουν ολοένα και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη προκειμένου ν' αντιμετωπίσουν τις δαπάνες υγείας. Κι επειδή η τσέπη είναι άδεια, το αποτέλεσμα είναι οι υπηρεσίες υγείας να υποβαθμίζονται, γιατί ο κόσμος δεν έχει να πληρώσει. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση του ΟΟΣΑ για την κατάσταση της Υγείας στις χώρες μέλη του (αφορά το 2013), η συνολική (δημόσια και ιδιωτική) δαπάνη υγείας ανά κάτοικο στην Ελλάδα διαμορφώθηκε σε 2.366 δολάρια, έναντι 3.453 δολαρίων που είναι ο μέσος όρος στις χώρες του ΟΟΣΑ. Η κατάταξη της Ελλάδας τόσο κάτω από το μέσο όρο τη φέρνει στο επίπεδο των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου.

Σύμφωνα με την ίδια έκθεση, το 31% αυτής της δαπάνης προήλθε κατευθείαν από τις τσέπες των πολιτών! Το ένα τρίτο της δαπάνης για υπηρεσίες υγείας πληρώνεται κατευθείαν από τους πολίτες και όχι από το κράτος ή τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα ποσά που πλήρως απευθείας τα νοικοκυριά για δαπάνες υγείας απορρόφησαν το 4,1% των δαπανών τους για προϊόντα και υπηρεσίες, όταν ο μέσος όρος στις χώρες μέλη του ΟΟΣΑ ήταν 2,8%. Δηλαδή, είμαστε πολύ κάτω από το μέσο όρο στη συνολική κατά κεφαλή δαπάνη υγείας και πολύ πάνω από το μέσο όρο στη δαπάνη που πληρώνουν απευθείας τα νοικοκυριά!

Δέσμευση με... ουρές

Την κατάργηση της Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου «περί ομαλής λειτουργίας των σχολείων», που υπογράφηκε το Δεκέμβρη του 1999 και κυρώθηκε με το Νόμο 2811 το Μάρτη του 2000, ανήγγειλε ο υπουργός Παιδείας Νίκος Φίλης, που δεν είχε κανένα πρόβλημα να χαρακτηρίσει την εν λόγω ΠΝΠ, που εκδόθηκε την περίοδο των μεγάλων μαθητικών καταλήψεων και κινητοποιήσεων ενάντια στο νόμο Αρσένη, ως «μαθητικό ιδιώνυμο» που οδηγεί ανήλικους μαθητές στα ποινικά δικαστήρια, «μόνο και μόνο επειδή διεκδικούν τα δικαιώματά τους».

Ολ' αυτά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κοινοβουλευτικού ελέγχου, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή του Περισού Γιάννη Γκιόκα, που ζήτησε από τον υπουργό να καταργηθεί άμεσα «η κατάπτυστη αυτή ΠΝΠ που ποινικοποιεί τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των μαθητών». Η τοποθέτηση Φίλη, όμως, είχε και «ουρά». «Εχουμε πλήρη διαφωνία με το Μαθητοδικείο κι είμαστε έτοιμοι να φέρουμε ρύθμιση, ώστε να καταργήσουμε την ΠΝΠ του μαθητικού ιδιώνυμου», είπε ο υπουργός Παιδείας. Εσπευσε, όμως, να συμπληρώσει: «Θέλουμε όμως κάτι περισσότερο, να αναμορφώσουμε συνολικά το πλαίσιο των μαθητικών κοινοτήτων, το εσωτερικό κλίμα και θεσμικό πλαίσιο της μαθητικής ζωής».

Αυτό θυμίζει τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στην απλή αναλογική. Είμαστε υπέρ της καθιέρωσης της απλής αναλογικής -λένε- όμως αυτό θέλουμε να το κάνουμε μέσω συνταγματικής αναθεώρησης. Ετσι, πετάνε τη μπάλα στην κερκίδα και συνεχίζουν να απολαμβάνουν το μπόνους των 50 εδρών που τους δίνει ο καλπονοθετικός

εκλογικός νόμος, χωρίς το οποίο δε θα υπήρχε η δεύτερη φαιροζ συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων. Με τον ίδιο τρόπο, η κατάργηση του μαθητικού ιδιώνυμου συνδέεται με τη «συνολική αναμόρφωση του πλαισίου των μαθητικών κοινοτήτων» και παραπέμπεται σε κάποιο απροσδιόριστο μέλλον.

Η κατάργηση της ΠΝΠ Αρσένη προβλεπόταν στο νομοσχέδιο-κουρελού (δικός του ο όρος), που κατέθεσε ο πρώην υπουργός Παιδείας Αριστείδης Μπαλτάς τον περασμένο Ιούνη, αλλά δεν ψηφίστηκε. Το ίδιο έργο παίζεται τώρα για δεύτερη φορά: ανακοινώνουμε μια ρύθμιση, αλλά τη μπλέκουμε με άλλες γενικότερες ρυθμίσεις και την αφήνουμε στο ράφι. Αν ο Φίλης ήθελε δεν είχε παρά να καταθέσει μια απλή τροπολογία σε ένα οποιοδήποτε νομοσχέδιο που θα καταργεί το μαθητικό ιδιώνυμο. Δεν το θέλει, όμως, ιδιαίτερα σήμερα που στα σχολεία υπάρχει ξανά κλίμα κινητοποιήσεων που μπορεί να οδηγήσει σε κίνημα καταλήψεων. Οι κατά τόπους εισαγγελίες κάνουν μια χαρά τη δουλειά της προληπτικής καταστολής, καλώντας τους διευθυντές των σχολείων να υπενθυμίσουν στους μαθητές ότι η κατάληψη είναι πράξη ποινικά κολάσιμη, που επισύρει ποινή φυλάκισης **τουλάχιστον 6 μηνών**, και στους γονείς ότι θα κατηγορηθούν για παραμέληση εποπτείας ανηλίκων. Η ΠΝΠ Αρσένη είναι το εργαλείο για την κατατρομοκράτηση των μαθητών και η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων τη χρειάζεται, όσο κι αν κάνει ζημιά στο προφίλ της «πρώτη φορά Αριστεράς». Στην παραμύθα αυτοί οι τύποι είναι άσοι, ειδικά όταν δέχονται πίεση από τ' αριστερά τους. Κριτήριο, όμως, είναι η πράξη.

Με αρωγό τους το ΣτΕ

Ετοιμοι να κατακρεουργήσουν τις συντάξεις

«Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό ότι οι δικαστές που συμμετείχαν στην Επιτροπή, θεώρησαν ότι οι προτάσεις αυτές της Επιτροπής βρίσκονται σε απόλυτη αρμονία με τις συνταγματικές επιταγές». Την τοποθέτηση αυτή έκανε ο υπουργός Εργασίας Γ. Κατρούγκαλος στις 15 Οκτώβρη, παρουσιάζοντας σε συνέντευξη Τύπου το κατάπτυστο πόρισμα των λεγόμενων «σοφών» για το Ασφαλιστικό. Πόρισμα ανθρώπων που εκτελούν διατεταγμένη από τις κυβερνήσεις υπηρεσία προς όφελος του κεφαλαίου. Πόρισμα που προετοιμάζει ιδεολογικά το έδαφος στην κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων για να κατασπαράξει, στην κυριολεξία, τις συντάξεις, όλων των συνταξιούχων, τόσο των παλιών (δηλαδή αυτών που έχουν ήδη βγει στη σύνταξη και έχουν γευτεί τις μεγάλες περικοπές των μνημονιακών νόμων 3845/2010, 3863/2010, 3986/2011, 4024/2012, 4046/2012, 4051/2012 και 4093/2012) όσο και αυτών που έχουν υποβάλει αιτήσεις και περιμένουν να βγουν οι πράξεις συνταξιοδότησης, με βάση τις οποίες θα αρχίσουν να καταβάλλονται οι συντάξεις τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι τρεις δικαστές του ΣτΕ και μία δικαστής του Ελεγκτικού Συνεδρίου ήταν μέλη της «επιτροπής σοφών» του Κατρούγκαλου και έκριναν ότι οι προτάσεις της είναι συνταγματικές. Ενας απ' αυτούς, ο δικαστής του ΣτΕ Σπ. Μαρκάτης συμμετείχε και στις συνθέσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ, που εκδίκασαν το 2014 προσφυγές συνταξιούχων του ΙΚΑ, και ανήκε στους δικαστές που μειοψήφισαν. Η μειοψηφία έκρινε συνταγματικές όχι μόνο τις διατάξεις των μνημονιακών νόμων 3845/2010, 3863/2010, 3986/2010, 3986/2011, 4024/2012 και 4046/2012, αλλά και τους νόμους 4051/2012 και 4093/2012, τους οποίους η πλειοψηφία έκρινε αντισυνταγματικούς ως προς το σκέλος της περικοπής των συντάξεων.

Με το νόμο 4093 μειώνονταν όλες οι συντάξεις που ξεπερνούσαν τα 1.000 ευρώ. Είναι ψέμα αυτό που ισχυριζόταν η τότε συγκυβέρνηση, ότι «δεν έκοψε συντάξεις κάτω από 1.000 ευρώ». Ως βάση υπολογισμού για τα 1.000 ευρώ θεωρήθηκε το άθροισμα όλων των συντάξεων που έπαιρνε ένας συνταξιούχος, ακόμα και αν αυτό το άθροισμα αφορούσε μόνο μια κύρια και μια επικουρική σύνταξη. Οποιος έπαιρνε αθροιστικά συντάξεις πάνω από 1.000 ευρώ υπέστη πετσόκομμα. Ετσι, πετσόκοπη-

καν κύριες συντάξεις και κάτω από 1.000 ευρώ. Σύμφωνα μ' αυτό το νόμο, οι συντάξεις μεταξύ 1.000 και 1.500 ευρώ μειώθηκαν κατά 5%, οι συντάξεις μεταξύ 1.500 και 2.000 ευρώ κατά 10%, οι συντάξεις μεταξύ 2.000 και 3.000 ευρώ κατά 15% και οι συντάξεις πάνω από 3.000 ευρώ κατά 20%.

Ο δικαστής του ΣτΕ Σπ. Μαρκάτης, λοιπόν, μέλος της «επιτροπής σοφών» του Κατρούγκαλου, έκρινε ότι είναι νόμιμο και αυτό το πετσόκομμα των συντάξεων! Ηταν, λοιπόν, δυνατό να μη συμφωνήσει με το κατάπτυστο πόρισμα της «επιτροπής σοφών» και να μη θεωρήσει ότι η κατεύθυνσή του για πετσόκομμα όλων των συντάξεων είναι σύμφωνη με τις συνταγματικές διατάξεις; Ο Κατρούγκαλος κοκορεύεται, με το γνωστό ναρκισσιστικό και αλαζονικό του ύφος, ότι οι προτάσεις της «επιτροπής σοφών» είναι σε απόλυτη αρμονία με τις συνταγματικές επιταγές. Τζάμπα μάγκας, δηλαδή, αν σκεφτούμε ότι επέλεξε τα μέλη της επιτροπής για να βγάλουν ένα πόρισμα και να τσοντάρουν σ' αυτό την εκτίμησή ότι οι προτάσεις του βρίσκονται σε αρμονία με τις συνταγματικές επιταγές.

Η πλειοψηφία της Ολομέλειας του ΣτΕ που εκδίκασε προσφυγές συνταξιούχων του ΙΚΑ και εξέδωσε τις αποφάσεις 2287 και 2288 του 2014 έκρινε ότι οι συνταξιοδοτικές διατάξεις του νόμου 4093/2012 είναι αντισυνταγματικές. Ο Γ. Κατρούγκαλος δεν επέλεξε κανέναν δικαστή από την πλειοψηφία, όχι γιατί θα του δημιουργούσε σοβαρά προβλήματα η διαφωνία ενός από τα μέλη της «επιτροπής σοφών», αλλά επειδή ήθελε, για προπαγανδιστικούς λόγους να κουνάει τη σημαία της ομοφωνίας των μελών της «επιτροπής σοφών» μεταξύ των οποίων ήταν και δικαστές, οι οποίοι μάλιστα επεξεργάστηκαν το σχετικό με τη συνταγματικότητα κεφάλαιο του πορίσματος και έκριναν ομόφωνα ότι αυτό (το πόρισμα) βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με τις συνταγματικές επιταγές. Θέλησε έτσι να σπείρει απογοήτευση και να παραλύσει την αντίσταση της εργατικής τάξης και των υπόλοιπων εργαζόμενων στην επερχόμενη νέα αντιασφαλιστική επίθεση.

Οι υποθέσεις που έκρινε το ΣτΕ και εξέδωσε τις αποφάσεις που προαναφέραμε δεν εισήχθησαν πρωτογενώς στο ΣτΕ. Εισήχθησαν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθήνας και αυτό τις παρέπεμψε στο ΣτΕ με το προδικαστικό ερώτημα για το συνταγματικό ή μη χα-

ρακτήρα των συνταξιοδοτικών διατάξεων του συγκεκριμένου μνημονιακού νόμου. Αυτή η διαδικασία προβλέπεται από το νόμο 3900/2010 και το ΠΔ 18/1989. Ετσι, οι αποφάσεις του ΣτΕ δεν είναι οριστικές, αφού οι υποθέσεις επιστρέφουν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο. Το βασικό αίτημα των αγωγών των συνταξιούχων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, η κατάργηση των αντιασφαλιστικών διατάξεων, θα κριθεί από το Διοικητικό Πρωτοδικείο και δεν είναι σίγουρο ότι αυτό θα τους δικαιώσει.

Αξίζει, επίσης, να επισημανθεί ένα ιδιαίτερα προκλητικό σημείο της απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ. Αποφάσισε ότι η περί αντισυνταγματικότητας κρίση του μπορεί να έχει εφαρμογή μόνο σε όσους προσέφυγαν κατά του υπό κρίση μνημονιακού νόμου μέχρι την έκδοση της απόφασης του ΣτΕ και όχι σε όσους τυχόν προσφύγουν μετά. Εξέδωσαν δηλαδή μια απόφαση... αλα καρτ. Αυτοί που κόπτονται για την ισότητα έναντι του συντάγματος και για τη δίκαιη κατανομή των βαρών, αποφάσισαν πως ναι μεν ο νόμος του πετσόκοψε τις συντάξεις είναι αντισυνταγματικός ως προς αυτό το σκέλος του, όμως... όποιος πρόλαβε πρόλαβε. Το Διοικητικό Πρωτοδικείο θα μπορεί ενδεχομένως να δικαιώσει τους συγκεκριμένους συνταξιούχους, όχι όμως όλους που θα προσφύγουν κατά του ίδιου νόμου στη συνέχεια. Το δικαστήριο που φτιάχτηκε για να υπερασπίζεται το δικαίο του μονάρχη έδειξε για μια φορά ακόμη την υπευθυνότητά του έναντι του συστήματος. Ναι μεν έστειλε στις μνημονιακές κυβερνήσεις το μήνυμα ότι πρέπει να σταματήσουν αυτού του τύπου τα πετσόκομματα των συντάξεων, ταυτόχρονα όμως τις προστάτευσε από το ενδεχόμενο μιας γενικευμένης ακύρωσης των συγκεκριμένων ρυθμίσεων.

Η πλειοψηφούσα άποψη της Ολομέλειας του ΣτΕ δεν αποκλείει γενικά τα νέα πετσόκομματα στις συντάξεις, μέσω νέων νομοθετικών παρεμβάσεων. Με τις αποφάσεις αυτές δίνεται η δυνατότητα στην κυβέρνηση, σε συνθήκες όπως η τωρινή, που σύμφωνα με τους τρωϊκανούς και την κυβέρνηση τα δημοσιονομικά δεδομένα είναι δυσμενή και υπάρχει αδυναμία διασφάλισης της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος (π.χ. μέσω τροποποίησης των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων, όπως τα όρια ηλικίας, τα ποσοστά αναπλήρωσης, οι συντάξιμες αποδοχές, ή μέσω αύξησης των

αποθεματικών) να προχωρήσει σε νέες περικοπές των καταβαλλόμενων συντάξεων. Με λίγα λόγια, με τις αποφάσεις αυτές το ΣτΕ προσφέρει στη σημερινή συγκυβέρνηση δύο εναλλακτικά σενάρια: είτε νέο υπολογισμό όλων των καταβαλλόμενων συντάξεων και υπολογισμό των συντάξεων των νέων συνταξιούχων με το νέο τρόπο (που θα προβλέπει -εκτός των άλλων- ότι θα πετσοκοπούν τα ποσοστά αναπλήρωσης και οι συντάξιμες αποδοχές), είτε νέο κόψιμο των συντάξεων, αν υπάρχει αδυναμία να εφαρμοστεί ο πρώτος τρόπος.

Η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, προκειμένου να δείξει ότι διαφοροποιείται από τις προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις και προκειμένου να βγαίνει και να δημαγωγεί ότι είναι ενάντια στις οριζόντιες περικοπές συντάξεων, μέσω Κατρούγκαλου προπαγανδίζει την ιδέα ότι προσανατολίζεται να επιλέξει το πρώτο σενάριο, δηλαδή τον υπολογισμό των συντάξεων από την αρχή, με την τροποποίηση των συνταξιοδοτικών προϋποθέσεων. Αποφεύγει, όμως, όπως ο διάολος το λιβάνι να ανακινώσει στην εργατική τάξη και στους εργαζόμενους ποιος είναι αυτός ο νέος τρόπος. Δεν το κάνει, γιατί και μ' αυτή την παραλλαγή το πρακτικό αποτέλεσμα θα είναι το ίδιο: θα πέσει μεγάλο μαχαίρι στις συντάξεις. Το ότι ο Κατρούγκαλος θα βαφτίσει το κρέας ψάρι και θα πει ότι εμείς δεν πετσόκοβουμε συντάξεις, αλλά κάνουμε επανυπολογισμό τους με το νέο σύστημα, εφαρμόζοντας ίδιες προϋποθέσεις για όλους τους συνταξιούχους, παλιούς, υπό συνταξιοδότηση σήμερα και μελλοντικούς, δεν αλλάζει τίποτα, όταν το αποτέλεσμα θα είναι το πετσόκομμα. Δε θα μπορέσει να κοροϊδέψει ούτε ένα συνταξιούχο.

Στην άγρια αυτή επίθεση η συγκυβέρνηση θα έχει αρωγό το ΣτΕ, όποιο σενάριο και αν αποφασίσει να εφαρμόσει τελικά, με τη συγκατάθεση φυσικά της τρόικας. Γι' αυτό και η εργατική τάξη δεν πρέπει να σαγηνευθεί από τα κελεύσματα των δικηγόρων για προσφυγές στο ΣτΕ. Θα το επαναλάβουμε για μια φορά ακόμη: το ΣτΕ υπερασπίζεται «το δικαίο του μονάρχη» και όχι των εργαζόμενων. Η εργατική τάξη, που παράγει όλο τον κοινωνικό πλούτο και βλέπει το κεφάλαιο να τον καρπώνεται, έχει μια υποχρέωση: ναβάλει τέλος στη μίζερη και ετεροκαθοριζόμενη στάση της, να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και να παίξει τον πρωτοπόρο ρόλο της.

Αποκοιμήθηκαν οι θεατές

Αν συνεχίσουν στο ίδιο μοτίβο οι υποψήφιοι για την προεδρία της ΝΔ, τότε οι αποκοιμισμένοι θεατές τους δε θα ξυπνήσουν για να πάνε να ψηφίσουν. Ο Μπουμπούκος οργανώνει τσάι και συμπάθεια «μόνο για γυναίκες», στις οποίες πάει και μιλάει ο ίδιος. Ο Κούλης επαναλαμβάνει τα ίδια και τα ίδια και τον έχουν βαρεθεί ακόμα και οι παρουσιαστές που τον βγάζουν στο γυαλί επειδή έχουν υποχρέωση στην «οικογένεια». Ο Τζίτζι αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τον κανόνα «όσο περισσότερο μιλάς τόσο επιβαρύνεις τη θέση σου» και... εκτέθηκε ανεπανόρθωτα. Σε βαθμό που πολλοί δεξιόι ν' αναρωτιούνται: αυτό το πράμα θέλει να γίνει αρχηγός; Ασε που πέταξε την πατάτα ότι φιλοδοξεί να γίνει πρωθυπουργός χωρίς να είναι βουλευτής και τους άφησε όλους ξερούς. Ο δε Βαγγέλας άφησε τους τσαμπουκάδες και τα «γαλλικά» και τύπωσε κίτρινα αυτοκόλλητα που απεικονίζουν ένα μουστάκι, θυμίζοντας αμερικανό candidate που σουλατσάρει σε γεύματα και μαζώξεις εκφωνώντας τις ομιλίες που του γράφουν οι συνεργάτες του.

Ο Βαγγέλας έχει κάθε λόγο να βάλει και λίγη αμερικανιά στην καμπάνια του, για να πιάσει τους ΟΝΝΕΔίτες της Μυκόνου. Όλα του έχουν πάει κατ' ευχήν. Δεν εκτέθηκε σε απευθείας αντιπαράθεσεις με τους αντιπάλους του και μάλιστα τηλεοπτικές. Κατάφερε να καταστήσει ανέφικτη ακόμα και την εμφάνισή τους σε συνδιάσκεψη του κόμματος. Τους πήρε στη Μαδρίτη και τους εξευτέλισε. Πλάκωσε στις μπούφλες τον Παπαμimικό και έδειξε ποιος είναι αρχηγός. Εισπράττει τα καλά λόγια όλων για το ότι κράτησε το κόμμα ενωμένο. Έχει το προνόμιο να είναι ο μόνος με τον οποίο ο Τσίπρας συνδιαλέγεται στη Βουλή. Και τα στελέχη που έχουν μια κάποια επιρροή στη βάση τάσσονται το ένα μετά το άλλο ανοιχτά στο πλάι του. Αν ταχθεί και ο Βορίδης, όπως φημολογείται, τότε θα έχει κάνει «φλος ρουαγιάλ», αφού θα έχει διεμβολήσει αποφασιστικά και το σαμαρικό στρατόπεδο. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, άλλο Βορίδης και άλλο Άννα-Μισέλ.

Αν οι αντίπαλοι του Βαγγέλα δεν κάνουν κάτι κατά την τελευταία προεκλογική εβδομάδα για να ανάψουν τα αίματα, τότε ο Βαγγέλας θα πάει αεράτος προς μια άνετη νίκη, καθώς οι παππούδες ξυπνάνε πρωί και ψηφίζουν Βαγγέλα, ενώ οι νεότεροι θα παραμείνουν σε βαθύ ύπνο. Ετσι όπως έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα, όμως, όποιος δοκιμάσει ν' ανάψει τα αίματα εξαπολύοντας κάποια σφοδρή επίθεση και επιχειρώντας χτυπήματα κάτω από τη μέση του Βαγγέλα θα βρεθεί κατηγορούμενος για υπόσκαψη της ενότητας του κόμματος. Μεταξύ μας, μόνον ο Τζίτζι θα μπορούσε να κάνει κάτι τέτοιο μες στην απελπισία του, για να πάρει τη δεύτερη θέση και να πάει σε δεύτερο γύρο με τον Βαγγέλα. Σε μια τέτοια περίπτωση, όμως, θα χάσει πανηγυρικά, γιατί ο μεν Κούλης έχει πει ανοιχτά ότι δεν πρόκειται να εργαστεί υπό αρχηγό που δε θα είναι βουλευτής, ο δε Μπουμπούκος έχει πει περιφραστικά το ίδιο πράγμα, οπότε και οι δύο αναμένεται να ταχθούν στο πλευρό του Βαγγέλα, απομονώνοντας τον Τζίτζι. Οντας και οι δύο βουλευτές μπορούν κάλλιστα να διαπραγματευθούν με τον Βαγγέλα ένα δικό τους διακριτό ρόλο στη Βουλή, όσο το κόμμα θα βρίσκεται στην αντιπολίτευση. Μη σας πούμε να διεκδικήσουν ακόμα και αντιπροεδρίες, όπως είχε κάνει ο Αβραμόπουλος το 2009 (άσχετα αν ο Σαμαράς έβαλε αντιπρόεδρο και τον Δήμα, για να 'χει κανέναν αντιπρόεδρο αντί για δύο).

Οι αυτά είναι άκρως διασκεδαστικά (και εμείς διασκεδάζουμε γράφοντας), δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι η ΝΔ έχει καταφέρει να μην υποστεί τη φθορά που υπέστη το ΠΑΣΟΚ μεταξύ 2010 και 2015. Αναγκαστικά, είναι για το σύστημα η υπ' αριθμόν ένα εναλλακτική λύση εξουσίας μετά τον ΣΥΡΙΖΑ. Είτε μόνη της είτε με δορυφόρους τα μικρότερα κόμματα (το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, γιατί το Ποτάμι δύσκολα θα επιβιώσει και άλλης εκλογικής μάχης). Επομένως, μόλις εκλεγεί ο αρχηγός, όλα τα επιτελεία του συστήματος θα πέσουν για να τον στηρίξουν.

ανTIKYNΩNIKA

17 Νοέμβρη έρχεται. Χρόνια πολλά στους εορτάζοντες, χρόνια θολά στο ΚΚΕ που (λέει ότι) κλείνει τα 97 χρόνια του (μια εξαετία νεαρότερο από τον Παττάκο και μόλις ένα μήνα από τον επίτιμο Μητσούτση).

Κάτι σάπιο υπάρχει στη Δανιμαρκία (σύνθετη λέξη εκ του «δάνεια» και «μάρκα»...). Και ο Βοναπαρτίσκος ο Ασήμαντος -όπως τον βάφτισε ο σ. Γιώργος- θα δώσει το «παρών» στους αγώνες (ποιου Πολυτεχνείου ρε;) παρακολουθώντας αυτόν μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας στην Κωνσταντινούπολη.

Προηγούμενως (την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, παραμονή της απεργίας), το μέγα «Ρο» Μαξίμου εξέδωσε την ακόλουθη λιτή και περιεκτική ανακοίνωση: «Ο ΣυΡΙΖΑ καλεί τον λαό να απεργήσει! Εναντία στα μνημόνια που εφαρμόζει, να διεκδικήσει αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις που περιέκοψε, να διαμαρτυρηθεί για την περηφάνια που τσαλαπάτησε, να αντισταθεί στην πολιτική αγυρτεία που αναβάθμισε σε επιστήμη».

Μπορεί ο Χρήστος Θηβαίος να είναι ο θλιβερότερος και προκλητικότερος όλων, αλλά είναι μόνο η κορυφή ενός παγόβουνου που έχει πολλά φυντάνια. Σαν μικρά παιδιά, ανώριμοι κοινωνικο-πολιτικά, μακριά από αγώνες και πολιτικές διεργασίες, δίχως φωνή (ταξικής) συνειδησης πολλοί καλλιτέχνες, άγονται και φέρονται από τον κόσμο... Μετά την κατακραυγή που έλαβε έκταση σε μέσα ενημέρωσης, ιστολόγια και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, Γιάννης Κότσιρας και Ελένη Τσαλιγοπούλου ανέκρουσαν πρύμναν, με λακωνικά (κενά κι αυτά...) μηνύματα. Και δεν πήγαν να ξεπλύνουν το Ισραήλ στην εκδήλωση που διοργάνωσε η πρεσβεία του στην Αθήνα.

Μόνο σαν είδηση που αφορά σε μια μακρινή... ταλιμπανικού τύπου καισαροπαπική Μπανανία θα μπορούσε να ακουστεί. Κι όμως συμβαίνει σε μια ευρωπαϊκή -όπως αυτόρεσκα θέλει να λέγεται- χώρα του 21ου αιώνα! Ο λόγος για την απόφαση του δεξιού σκέλους της αριστερής κυβέρνησης Πάνου Καμμένου περί επιρροών... αγίων-προστατών στις στολές στρατιωτικών. Μαζί με εκείνο το ύπουλο (ξαφνικά η στυγνή μιλιταριστική πειθαρχία και ομοιομορφία έγιναν παιδική χαρά για κατσαπλιάδες) «μπορούν να τα φέρουν όσοι το επιθυμούν». Ούτε μέρα δεν σε αφήνει να πλήξεις η «δεύτερη φορά αριστεροδεξιά».

Δεν υπάρχουν πια νάρκες στον Εβρο, οπότε ο «δεύτερη πόρτα αριστερά» πρωθυπουργός ψεύδεται όταν επισείει προσχηματικά τον φόβο τους ως δικαιολογία για να στηρίξει την αθλιότητα του φράχτη που συντηρεί (και που δεν είναι η μόνη αθλιότητα αυτής της κυβέρνησης). Εκτός κι αν υπάρχουν ακόμη νάρκες, κάτι που βαρύνει πολύ περισσότερο, συνιστά ακόμη μεγαλύτερο ψέμα και που θα πρέπει ο αριστεροούλης (τι φτύνετε ρε;) να αποσαφηνίσει... Εμείς απλά υπενθυμίζουμε ότι με ανακοίνωση της 4ης Δεκεμβρίου 2009 που εκδόθηκε από τη σύνοδο κορυφής της Καρθαγένης «Για έναν κόσμο χωρίς νάρκες», η άρση των ναρκοπεδίων από την Ελλάδα καθίσταται σαφέστατη, καθώς η σύνοδος την καλωσορίζει στην ομάδα των χωρών στις οποίες πλέον δεν υπάρχει ούτε μια νάρκη («mine-free zone»).

«Η γλώσσα των πολιτικών είναι έτσι φτιαγμένη ώστε τα ψέματα να φαίνονται αληθείες και το έγκλημα αξιοσέβαστο, ενώ την άλλη προσδίδει μια αίσθηση στερεότητας στον αέρα τον κοπανιστό» (George Orwell).

Σε έγγραφό της προς τις γενικές συνελεύσεις των διδασκαλικών συλλόγων της χώρας, η Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας «προτείνει την πραγματοποίηση πολύμορφων αγωνιστικών κινητοποιήσεων με την προοπτική κλιμάκωσής τους, των οποίων τη μορφή δεν συγκεκριμενοποιεί ως εισήγηση και ζητά από τις γενικές συνελεύσεις των συλλόγων να αποφασίσουν με βάση την εκτίμηση που θα διαμορφωθεί στις διαδικασίες τους». «Πολύμορφων»; «Κλιμάκωση»; Αν μη τι άλλο, οι τύποι έχουν αστείρευτο χιούμορ!

Πόσα παίρνει ο (στρατηγός) άνεμος; Τις κατά παθαίνουν οι γεννημένοι στην Αθήνα και έλκοντες την καταγωγή τους από την Αρκαδία Πανούσηδες (Τζιμάκος και Γιάννης) και αποτρελαίνονται; Γιατί στα τόσα επί Γης σκουπίδια ήρθε να προστεθεί κι ένα διαστημικό που έπεσε από τον ουρανό; Συνομιλεί η κυβέρνηση με οπτοπληθωρίτες και καθρονοφόρους; May Mara kiss, G.G. Κώστας, Meats «ο Τάκης» ή άδων εις; Α ρε γίγαντα Βγρον, πόσα δώρα-πολύδωρα, πόσο υλικό θα μας έδινες αν ασχολιόσουν ακόμη με τα εγκόσμια;

Κοκκινουσκούφισα

Και ο ΣυΡΙΖΑ κάλεσε σε δυναμική απεργιακή κινητοποίηση!...

Δίκη των νεοναζί της ΧΑ

Προκλητική η βοήθεια αστυνομίας και δικαστικού μηχανισμού

Την Τετάρτη 4 Νοέμβρη έγινε η 22η συνεδρίαση της δίκης των νεοναζί, στην οποία κατέθεσε ο Δ. Κουρετζής, αστυνομικός της Αμεσης Δράσης, συνοδηγός περιπολικού. Στην επόμενη συνεδρίαση (Παρασκευή, 6 Νοέμβρη) κατέθεσε η Α. Δαμίγου, ιδιοκτήτρια καταστήματος καλλυντικών στην Π. Τσαλδάρη 62, στο σημείο που τα μεσάνυχτα της 17ης Σεπτεμβρίου του 2013 δολοφονήθηκε από τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου ο αντιφασίστας Π. Φύσσας.

Ο Δ. Κουρετζής (συνοδηγός) και ο Ν. Ντάφος (οδηγός) ήταν μέλη του περιπολικού που ειδοποιήθηκε από το κέντρο για να βοηθήσει τους συναδέλφους τους της ομάδας ΔΙΑΣ να «αντιμετωπίσουν έντονα επεισόδια με συμπλοκή ομάδων» στην οδό Π. Τσαλδάρη στο Κερατσίνι. Αυτοί οι δύο ήταν που συνέλαβαν το δολοφόνο (έτσι θα τον αποκαλούμε, παρά τις... νοθεσίες του συνηγόρου του ότι δεν πρέπει να τον αποκαλούμε έτσι, γιατί... δεν αποδείχτηκε ο δόλος) Γ. Ρουπακιά, τον παρέδωσαν στο Τμήμα Ασφαλείας του ΑΤ Κερατσινίου, όπως και το μαχαίρι με το οποίο ο Ρουπακιάς δολοφόνησε τον Π. Φύσσα.

Το πιο λογικό (και δικονομικά ορθό, βεβαίως) θα ήταν οι Κουρετζής και Ντάφος να κληθούν να καταθέσουν πρώτοι στην προανάκριση που άρχισε αμέσως, τις πρωινές ώρες της επομένης της δολοφονίας, όπως και στην τακτική ανάκριση που ακολούθησε (άρχισε με την ανακρίτρια του ΣΤ' Τμήματος και συνεχίστηκε με την εδική ανακρίτρια εφέτη Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα). Ομως, μολονότι οι δύο αυτοί αστυνομικοί ήταν οι πιο σημαντικοί μάρτυρες, που θα μπορούσαν να δια φωτίσουν την υπόθεση της στυγνής δολοφονίας του Π. Φύσσα, κλήθηκαν τελευταίοι και μόνο από την εφέτη ειδική ανακρίτρια! Ο πρώτος κλήθηκε στις 8 Μάη του 2014 και ο δεύτερος στις 30 Απρίλη του 2014! Οι λόγοι είναι προφανείς. Ηθελαν από τη μια να ρίξουν όσο γίνεται στα μαλακά τους νεοναζί της ΧΑ, που έχαιραν ασυλίας όχι μόνο από τον αστυνομικό και δικαστικό μηχανισμό, αλλά και από τις μνημονιακές κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και των Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, και από την άλλη να καλύψουν τις διοικητικές και ποινικές ευθύνες των αστυνομικών της ΔΙΑΣ, που ήταν παρόντες στη δολοφονία του Π. Φύσσα και άφησαν

τους νεοναζί να αποχωρήσουν ανενόχλητοι.

Υπήρξε ένας ακόμη ουσιαστικός αυτόπτης μάρτυρας, που ήταν παρών όλο το χρονικό διάστημα, πριν την δολοφονία. Ενώ εξετάστηκε τόσο στην προανάκριση όσο και στην τακτική ανάκριση και ανέφερε ουσιαστικά γεγονότα, που ενοχοποιούν τους νεοναζί, αυτά δεν πάρθηκαν καθόλου υπόψη τόσο από την ανακρίτρια του ΣΤ' Τμήματος όσο και από την εφέτη ειδική ανακρίτρια.

Στη δολοφονία του Π. Φύσσα ήταν παρόντες οχτώ αστυνομικοί της ΔΙΑΣ, ενώ στη συνέχεια κατέφθασαν δύο περιπολικά, με δύο άτομα πλήρωμα το καθένα, προκειμένου να βοηθήσουν τους συναδέλφους τους, οι οποίοι παρίσταντο στα γεγονότα **ως απλοί θεατές**. Απ' αυτούς κατέθεσαν έξι της ΔΙΑΣ και οι τέσσερις των περιπολικών (οι καταθέσεις τους βρίσκονται στη δικογραφία). Δεν γνωρίζουμε αν οι άλλοι δύο αστυνομικοί της ΔΙΑΣ, Ν. Κολιούσης και Π. Τζουβάρας, έδωσαν καταθέσεις και πού βρίσκονται αυτές. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι ότι δεν κλήθηκαν ως μάρτυρες.

Η προσπάθεια συγκάλυψης των πραγματικών συμβάντων που διαδραματίστηκαν εκείνο το βράδυ, όταν δολοφονήθηκε ο Π. Φύσσας, δεν περιορίστηκε μόνο στην εξέταση των μαρτύρων κατά τη διάρκεια της προανάκρισης και της τακτικής ανάκρισης. Επεκτάθηκε ακόμα και στην σειρά κλήτευσης των μαρτύρων. Για να γίνει πιο φανερό η στοχευμένα ευμενής μεταχείριση προς τους νεοναζί, θυμίζουμε ότι στις τρομοδίκες για την «καταπολέμηση της τρομοκρατίας» πρώτοι εξετάζονται οι αστυνομικοί της Αντιτρομοκρατικής, στήνουν το σκηνικό και παρουσιάζουν το σενάριο, ώστε να δημιουργηθεί κλίμα πίεσης πάνω στους υπόλοιπους μάρτυρες, με στόχο καταθέτοντας να ενοχοποιήσουν τους κατηγορούμενους, ανεξάρτητα από το αν υπάρχουν ή όχι στοιχεία. Για την Αντιτρομοκρατική ελάχιστη σημασία έχει η ύπαρξη ενοχοποιητικών ή μη στοιχείων. Στην υπόθεση των νεοναζί, όμως, όλα γίνονται διαφορετικά. Καλούνται να καταθέσουν πρώτοι ως μάρτυρες εκείνοι που είτε αγνοούν παντελώς τα πραγματικά γεγονότα είτε είναι «πιασμένοι», προκειμένου οι κατηγορούμενοι να πέσουν στα μαλακά.

Ιδού μερικά στοιχεία που επιβεβαιώνουν αυτή τη μεθό-

δευση:

Αντί για τον αστυνομικό Ι. Ρώτα της ΔΙΑΣ, που κλήθηκε πρώτος απ' όλους τους αστυνομικούς να καταθέσει, και τον Δ. Κουρετζή, που κλήθηκε δεύτερος, **πρώτος έπρεπε να κληθεί ο Δ. Χατζησταμάτης**, εξωτερικός φρουρός στις φυλακές Κορυδαλλού, γιατί ήταν στην καφετέρια «Κοράλι» από τις 9 το βράδυ και είχε πλήρη γνώση των γεγονότων που διαδραματίστηκαν εκείνο το βράδυ. Οι μαρτυρικές του καταθέσεις στην προανάκριση και την τακτική ανάκριση έπρεπε να αποτελέσουν τη **βάση** για την εξέταση όλων των μαρτύρων αστυνομικών, τόσο στην κατά μήνας όσο και στην κατά αντιπαράσταση εξέταση των μαρτύρων. Σύμφωνα, όμως, με τον κατάλογο των μαρτύρων που κλητεύθηκαν να καταθέσουν στην ακροαματική διαδικασία, αυτός φέρει τον αριθμό 22. Είναι ο προτελευταίος, πριν από τον αστυνομικό Δ. Βίντση, οδηγό του δεύτερου περιπολικού, ο οποίος στην τακτική ανάκριση συνεισέφερε από ελάχιστα έως τίποτα σε ό,τι αφορά τους ενόχους για τη δολοφονία του Π. Φύσσα (φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς και συνεργούς του δολοφόνου Γ. Ρουπακιά).

Μετά τον Δ. Χατζησταμάτη έπρεπε να κληθούν να καταθέσουν ο Δ. Κουρετζής και ο Ν. Ντάφος, που ήταν αυτοί που συνέλαβαν τον Ρουπακιά και τον παρέδωσαν, μαζί με το δολοφονικό μαχαίρι, στο Τμήμα Ασφαλείας του ΑΤ Κερατσινίου. Ομως, ο Δ. Κουρετζής κλήθηκε πέμπτος στη σειρά των μαρτύρων (δεύτερος στην σειρά των αστυνομικών), ενώ ο Ν. Ντάφος κλήθηκε 18ος στη γενική σειρά των μαρτύρων (όγδοος στη σειρά των αστυνομικών). Τελευταίος από τους αστυνομικούς και τελευταίος στη γενική σειρά των μαρτύρων του κατηγορητηρίου για την υπόθεση της δολοφονίας Φύσσα έπρεπε να είναι ο οδηγός του δεύτερου περιπολικού Δ. Βίντση, στο ασήμαντο της κατάθεσης του οποίου αναφερθήκαμε παραπάνω.

Ερχόμαστε τώρα στην κατάθεση του Δ. Κουρετζή. Κατέθεσε, ότι ειδοποιήθηκαν στις 23.50 με 23.55 από το Κέντρο να κατευθυνθούν στο Κερατσίνι προς ενίσχυση της ομάδας ΔΙΑΣ, γιατί γίνεται έντονο επεισόδιο με συμπλοκή ατόμων στην οδό Π. Τσαλδάρη. Όταν, λοιπόν, έρθει η ώρα των καταθέσεων των αστυνομικών της ΔΙΑΣ Χ.

Δεληγιάννη, Αγγ. Λεγάτου, Δ. Μπάγιου, Α. Μπιλάκη και Αν. Τσολακίδη, να θυμόμαστε ότι αυτοί βρίσκονταν στον τόπο της δολοφονίας του Π. Φύσσα πολύ πριν τις 23:59 και ότι συνειδητά απείχαν, προκειμένου να διευκολυνθούν τα μέλη του νεοναζιστικού τάγματος εφόδου στο δολοφονικό τους έργο. Η ειδική ανακρίτρια εφέτης Χριστοδουλέα-Κλάπα, κατά την εξέταση του εξωτερικού φρουρού Δ. Χατζησταμάτη, τον ρώτησε τι έκαναν οι αστυνομικοί της ομάδας ΔΙΑΣ όταν περνούσαν από μπροστά τους οι χρυσαυγίτες και αυτός της απάντησε ότι τους άφησαν να περάσουν. Κατά τη γνώμη μας, ο Δ. Χατζησταμάτης πρέπει να εξεταστεί άμεσα, την Παρασκευή 13 Νοέμβρη, γιατί η κατάθεσή του θα είναι κομβικής σημασίας.

Ο Δ. Κουρετζής κατέθεσε ότι οι αστυνομικοί της ΔΙΑΣ βρίσκονταν σε απόσταση 100 μέτρων, «συγκρατώντας τον όχλο». Όταν πλησίασαν το αυτοκίνητο του Ρουπακιά, αυτός καθόταν μέσα σ' αυτό ήρεμος και κάπνιζε, μολονότι πριν λίγο είχε μαχαίρωσει τον Π. Φύσσα, πράγμα που δεν παρατηρείται σε αντίστοιχες περιπτώσεις. Ο ίδιος βρήκε το μαχαίρι που είχε αίμα και έβγαλε τον Ρουπακιά από το αμάξι, που είχε αναμμένη τη μηχανή, γιατί προφανώς σκόπευε να φύγει. Του έβαλε χειροπέδες, τον οδήγησαν στο Τμήμα Ασφαλείας του ΑΤ Κερατσινίου, τον παρέδωσε μαζί με το μαχαίρι στον αξιωματικό υπηρεσίας και επέστρεψαν στον τόπο του συμβάντος. Κατέθεσε ακόμη, ότι μετά από ερωτήσεις του συναδέλφου του Ν. Ντάφου ο Ρουπακιάς παραδέχτηκε ότι αυτός μαχαίρωσε τον Π. Φύσσα, και τους ζήτησε να μην το αναφέρουν πούθενά γιατί **είναι δικός τους!** Όπως κατέθεσε ο Δ. Κουρετζής, αρχικά νόμισε ότι ο Ρουπακιάς είναι αστυνομικός, αλλά όταν τον ρώτησαν τι εννοεί, αυτός απάντησε ότι είναι μέλος της ΧΑ! Ο Δ. Κουρετζής ανέφερε ακόμη, ότι δίπλα στον Π. Φύσσα, που ήταν ξαπλωμένος μετά το δολοφονικό χτύπημα, βρίσκονταν τρεις-τέσσερις φίλοι του και η κοπελιά του.

Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής επεσήμαναν τα βασικά σημεία που αναδεικνύονται από την κατάθεση του μάρτυρα αστυνομικού (τα αναφέραμε παραπάνω), ενώ οι συνήγοροι υπεράσπισης του Ρουπακιά και των άλλων χρυσαυγιτών προσπάθησαν ανεπιτυχώς να απαξιώσουν τον μάρτυρα, που

με την κατάθεσή του **«καίει» τόσο τον Ρουπακιά όσο και τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ.**

Κλείνοντας την κατάθεσή του, ο Δ. Κουρετζής ζήτησε από το δικαστήριο την προστασία της οικογένειάς του, διότι δέχονται απειλές. Αυτή η έκκληση, πέρα από το φόβο που αποκαλύπτει, αναδεικνύει και το σημαντικό ζήτημα να κοπεί το χέρι των νεοναζί της ΧΑ.

Η επόμενη συνεδρίαση ξεκίνησε με τον σχολιασμό της κατάθεσης Κουρετζή. Ενώ ήταν προγραμματισμένο από το δικαστήριο να εξεταστούν πρώτα ο αστυνομικός Κ. Κοτσοβός, συνοδηγός του δεύτερου περιπολικού, και στη συνέχεια η ιδιοκτήτρια του καταστήματος καλλυντικών στην Π. Τσαλδάρη 62 Αν. Δαμίου, εξετάστηκε μόνο η δεύτερη και έγινε σχολιασμός της κατάθεσής της από τους συνηγόρους της πολιτικής αγωγής και της υπεράσπισης. Η κατάθεση της συγκεκριμένης μάρτυρα αφορούσε ένα επουσιώδες ζήτημα: αν οι κάμερες που έχει τοποθετήσει στο κατάστημά της σκόπευαν και έξω απ' αυτό. Η μάρτυρας, σοκαρισμένη και φοβισμένη, έπεσε σε πολλές αντιφάσεις, ιδιαίτερα κατά τη δεκαπεντάλεπτη εξονυχιστική εξέτασή της από την συνήγορο υπεράσπισης Δ. Βελέντζα, δημοτική σύμβουλο της παράταξης της ΧΑ στο δήμο Αθήνας και πρώτη επιλαχούσα βουλευτίνα των νεοναζί μετά τον φίρερ Μιχαολιάκο. Παρά την καλή προετοιμασία που έδειξε η συνήγορος των νεοναζί, δεν απέφυγε τη διάπραξη μιας γκάφας: από την εξέτασή της αποδείχτηκε ότι οι κάμερες σκόπευαν και έξω από το κατάστημα. Ομως, η αστυνομία αδιαφόρησε να πάρει την κασέτα από το κατάστημα και την «πρόλαβε» δημοσιογράφος του τηλεοπτικού σταθμού Alpha.

Ετσι, η συνήγορος υπεράσπισης, παρά την πρόθεσή

της, βοήθησε να αποκαλυφθεί ένα ακόμη στοιχείο για την **ασυλία που απολάμβανε η νεοναζιστική ΧΑ από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς του αστικού κράτους.** Ασυλία που εξακολουθεί να υφίσταται, αφού -παρά τις σημαντικές αποκαλύψεις σ' αυτή τη δίκη- καταβάλλονται συντονισμένες προσπάθειες να «πέσουν στα μαλακά» τα ηγετικά στελέχη της ΧΑ, προκειμένου να υπάρξει και να επιβιώνει πολιτικά ένα «νόμιμο» φασιστικό μόρφωμα, που θα «κοπανάει» το λαό τα βράδια, χωρίς να προβάλλει ανοιχτά αυτή του τη δράση του, όπως γινόταν μέχρι τώρα με τα τάγματα εφόδου.

Η δίκη συνεχίστηκε την Τρίτη 10 Νοέμβρη, με την εξέταση μαρτύρων του καταλόγου του κατηγορητηρίου, με πρώτο τον αστυνομικό Κ. Κοτσοβό (συνοδηγός του δεύτερου περιπολικού).

ΥΓ. Εχουμε αναφερθεί και άλλη φορά στον εφέτη Α. Ντόκο, που καθ' όλη τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας έχει σκυμμένο το κεφάλι του και ασχολείται αποκλειστικά με το τάμπλετ του. Με μια ματιά στις πάρα πολλές φωτογραφίες που δημοσιεύονται στο διαδίκτυο μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι δεν υπάρχει ούτε μία που να μην έχει απαθανατίσει τον εφέτη να μην κοιτάζει μόνιμα κάτω, εκεί που έχει τοποθετήσει το τάμπλετ. Δημοσιεύουμε δύο χαρακτηριστικές φωτογραφίες. Η πρώτη είναι από τυχαία στιγμή της διαδικασίας. Η τρίτη είναι από στιγμή λήξης της συνεδρίασης, όταν ο εφέτης τακτοποιεί το τάμπλετ στην τσάντα του. Θα βάλει επιτέλους ένα τέλος σ' αυτή την κατάσταση η προεδρεύουσα του δικαστηρίου Μ. Λεπενιώτη; Είναι δυνατόν μέλος της τακτικής σύνθεσης του δικαστηρίου να μην παρακολουθεί τη διαδικασία, αλλά να ασχολείται με ένα τάμπλετ (ό,τι και να περιέχει αυτό);

«Μαζεύοντας» για την επόμενη δόση του ΕΝΦΙΑ

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή, η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων αποτίμησε τα χρέη των ιδιωτών προς το Δημόσιο μέχρι και τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2015 στα 80,4 δισ. ευρώ, ή περίπου 46% του ΑΕΠ. Τα ληξιπρόθεσμα χρέη χωρίζονται σε παλιά (μέχρι και τις 30 Νοέμβρη 2014) και νέα. Τα παλιά αγγίζουν τα 72 δισ. ευρώ.

Για να πάρουμε μια ιδέα της πραγματικότητας στον τομέα των κρατικών εσόδων και απαιτήσεων, αναφέρουμε ότι διακηρυγμένος στόχος της συγκυβέρνησης είναι να καταφέρει να εισπράξει συνολικά για το 2015 1,7 δισ. από τα παλιά ληξιπρόθεσμα χρέη και το 25% (1,44 δισ.) από το νέο «αποτελεσματικό» χρέος, που αφορά το διάστημα από 1.1.2015 έως 30.9.2015. Το τμήμα του νέου χρέους που ονομάζουν «αποτελεσματικό» εξαιρεί τις οφειλές μιας σειράς φορέων και φυσικών προσώπων, όπως Δημόσιες-Δημοτικές Επιχειρήσεις, πτωχοί οφειλέτες κλπ.

Αυτά τα χρέη, βέβαια, δεν ανήκουν σε μισθωτούς εργαζόμενους, των οποίων οι φόροι παρακρατούνται από το μισθό τους, αλλά στις μεγάλες επιχειρήσεις και σε φυσικά πρό-

σωπα που συγκεντρώνουν στα χέρια τους το μεγαλύτερο κομμάτι του παραγόμενου πλούτου και οι αστικές κυβερνήσεις τους αφήνουν στο απυρόβλητο. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι από τους 400 πλήρεις φορολογικούς ελέγχους σε μεγάλες επιχειρήσεις, που προβλέπεται να γίνουν μέχρι το τέλος του 2015, έως το Σεπτέμβρη ολοκληρώθηκαν μόλις 276 και απ' αυτούς εισπράχθηκε μόνο το 17,1% των καταλογισθέντων ποσών. Την περσινή χρονιά έγιναν 411 έλεγχοι, έναντι στόχου 500.

Τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα στο σκέλος των μερικών ελέγχων (έλεγχοι συγκεκριμένων κατηγοριών φορολογίας). Από τους 500 που πρέπει να γίνουν το 2015, μέχρι και τον Σεπτέμβρη έγιναν 86, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό είσπραξης ανέρχεται στο 58,48% των καταλογισθέντων φόρων και προστίμων. Τέλος, όσον αφορά τα φυσικά πρόσωπα που κατέχουν μεγάλο πλούτο, τις offshore εταιρίες και τα εμβάσματα εξωτερικού, το ίδιο εννιάμηνο ολοκληρώθηκαν 336 έλεγχοι, με ποσοστό είσπραξης 26,1%. Απομένουν «μόλις» 564 τέτοιοι έλεγχοι μέχρι και την 1.1.2016, για να «πιαστεί» ο στόχος που έχει θέσει

η συγκυβέρνηση (σύνολο 900).

Και βέβαια, υπάρχει η... μεγάλη μεταρρύθμιση της μεταφοράς του ΣΔΟΕ στη Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, μαζί με τις μεγαλύτερες υποθέσεις (τις διαφορές «λίστες»). Μέχρι να ολοκληρωθεί η μεταφορά των αρμοδιοτήτων και η διάρθρωση του προσωπικού, οι περισσότερες απ' αυτές τις υποθέσεις θα παραγραφούν. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές, που από καιρού εις καιρόν πετάνε δηλώσεις ότι στην Ελλάδα «οι πλούσιοι δεν πληρώνουν φόρους και πρέπει να πληρώσουν», κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να γίνει το αντίθετο.

Όταν αναφέρονται σε «πλούσιους» δεν αναφέρονται στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, αλλά στα πιο καλοβολεμένα μικροαστικά στρώματα,

που εξακολουθούν να έχουν οικονομική δραστηριότητα. Δεν αναφέρονται στο μεγάλο κεφάλαιο. Αλλωστε, όπως αποκαλύψαμε πριν από μερικές εβδομάδες, φρόντισαν να κάνουν πιο «λάιτ» το καθεστώς ελέγχου των περιβόητων ενδοομιλικών συναλλαγών, για να μπορούν να κάνουν οργανωμένη φοροδιαφυγή οι επιχειρήσεις τους που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα.

Ολα αυτά τα αναφέρουμε, για να συνειδητοποιήσουμε (για ακόμα μια φορά) το ταξικό πρόσημο της φορολόγησης και να τσακιστούν επιχειρήματα του στιλ «όλοι πρέπει ναβάλουμε πλάτη για να σώσουμε τη χώρα», που επαναλαμβάνονται και θα εξακολουθήσουν να επαναλαμβάνονται όσο θα μαίνονται οι φοροκαταιγίδες των Μνημονίων.

ΠΡΟΒΟΛΕΣ & ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Παρασκευή 20/11/2015

Ο ΕΓΩΙΣΤΗΣ ΓΙΓΑΝΤΑΣ

(The selfish giant, Ηνωμένο Βασίλειο, 2013, 91')

Σενάριο, σκηνοθεσία: Κλίο Μπάρναρντ

Παίζουν: Κόννορ Τσάπμαν, Σον Τόμας

Παραγωγή: British Film Institute, Film4, Moonspun Films

Θέατρο Η κυρία Καράρ επιστρέφει στην Κόντρα

Μπέρτολτ Μπρεχτ
**ΤΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΡΑΡ**

μια τραγωδία για τη στράτευση

KONTRA

Πρώτη παραγωγή: Πρωτογενής 2015
Ενταξη παραστάσεων: 30-30
Αγοραστικές 05 & Αγορών
Εισόδος ελεύθερη
Κράτηση θέσεων στο 6975507005

ανοικείωση
www.anoikeiosi.gr

Υπολειπόμενες παραστάσεις
Σάββατο 14 - Κυριακή 15 Νοέμβρη
Σάββατο 21 - Κυριακή 22 Νοέμβρη
Σάββατο 28 - Κυριακή 29 Νοέμβρη

Ωρα έναρξης 8:30μμ
Είσοδος ελεύθερη
Απαιτείται κράτηση θέσεων στο 6975507005

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
Αγοραστικές 05 & Αγορών, Αθήνα
Ιουστινιανού 24, Οπτασιακή
Είσοδος ελεύθερη
www.anoikeiosi.gr

KONTRA

Σε μια εξαθλιωμένη κωμόπολη του αγγλικού βορρά, η επιβίωση είναι πολύ δύσκολη υπόθεση. Ο Κλίο Μπάρναρντ απεικονίζει μια παρηκμασμένη κοινωνία, χτυπημένη από την οικονομική ανέχεια και την ερήμωση, μέσα στην οποία δύο δεκαετήχρονα αγόρια προσπαθούν να τα βγάλουν πέρα μαζεύοντας παλιοσίδηρα, κλέβοντας χαλκό και καλώδια και πουλώντας τα στον τοπικό έμπορο. Οι δύο φίλοι γυρνούν μέσα στην πόλη με ένα παλιό κάρο και επιδίδονται σε ολόένα πιο επικίνδυνες περιπέτειες, μπροστά στη θέα του εύκολου φαινομενικά χρήματος. Η ιστορία, όπως θα περίμενε κανείς, δεν έχει αίσια κατάληξη... Στο υποβλητικό γκρίζο τοπίο της αγγλικής επαρχίας, στη σκιά των βιομηχανιών, ο Μπάρναρντ παρουσιάζει μια δική του, σκοτεινή εκδοχή της ομώνυμης ιστορίας του Οσκαρ Ουάιλντ.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ανεξέλεγκτες καταστάσεις

Οι γνώσεις μου στην αστρολογία είναι ελάχιστες, όμως με βάση το γεγονός ότι τα σκάνδαλα που έχουν σχέση με τον αθλητισμό ξεσπούν το ένα μετά το άλλο, μπορούμε να πούμε ότι ο ανάδρομος Ερμής προσεγγίζει τον εξαγριωμένο Άρη, υπό την επήρεια της ευρισκόμενης σε ερωτική απογοήτευση Αφροδίτης.

Μετά το σκάνδαλο διαφθοράς στη ΦΙΦΑ, στο οποίο έχουμε καινούργιο επεισόδιο με την εμπλοκή του προέδρου της γερμανικής ποδοσφαιρικής ομοσπονδίας Βόλφγκανγκ Νίρσπαχ (αναγκάστηκε να παραιτηθεί από τη θέση του) και του Φραντς Μπεκενμπάουερ, προέδρου της επιτροπής διεκδίκησης του Μουντιάλ του 2006, έχουμε και τη δημοσιοποίηση του πορίσματος ανεξάρτητης επιτροπής της Παγκόσμιας Υπηρεσίας Αντιντόпинγκ (WADA), από το οποίο προκύπτει ότι υπάρχει μεγάλο σκάνδαλο ντόπινγκ, στο οποίο εμπλέκονται η ρωσική και η κενιατική ομοσπονδία στίβου. Τα στοιχεία για τις δυο ομοσπονδίες είναι λίαν επιβαρυντικά και στην περίπτωση της ρωσικής ομοσπονδίας η WADA ζήτησε την αποπομπή της ρωσικής αντιπροσωπίας στίβου από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Βραζιλίας, γιατί υπάρχει «συστημικό ντόπινγκ στηριζόμενο από το κράτος».

Στο πόρισμα της επιτροπής της WADA αναφέρεται: «υπάρχουν αποδείξεις ότι έως και τα μέσα του 2015 γινόταν συστηματική παρεμβολή στους έλεγχους ντόπινγκ. Περισσότερα από 1.400 ενοχοποιητικά δείγματα καταστράφηκαν πέρον τον Δεκέμβριο, “κουκουλώθηκαν” πολλές υποθέσεις και καταβλήθηκαν μεγάλα χρηματικά ποσά ώστε να αποσιωπηθούν ενοχοποιητικά αποτελέσματα».

Από την πλευρά των Ρώσων η αντίδραση έχει αμυντικό χαρακτήρα, αφού τα ευρήματα είναι συντριπτικά σε βάρος τους. Επιστρατεύτηκε ακόμα και ο πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κρίση. Ακόμη και αν δεν τεκμηριωθούν πλήρως οι κατηγορίες της WADA, αρκεί η επίσημη αποδοχή της κατηγορίας για την καταστροφή των 1.400 ένοχων δειγμάτων για να ενεργοποιηθεί μια πολύ αυστηρή τιμωρία.

Όσον αφορά την Κένια, που πανηγύρισε στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου 11 μετάλλια στο στίβο (2 χρυσά), τα δεδομένα είναι ότι από το 2012 μέχρι σήμερα έχουν επιβληθεί ποινές για χρήση απαγορευτικών ουσιών σε περισσότερους από 30 αθλητές.

Το πρώτο σχόλιο της συντριπτικής πλειοψηφίας των φιλάθλων στην ανακοίνωση της είδησης είναι ότι πρόκειται για ξεκαθάρισμα λογαριασμών με στόχο τα τεράστια κέρδη που αποφέρει η μπίζνα του επαγγελματικού αθλητισμού. Εκτός από τα κέρδη, μια σημαντική παράμετρος είναι και η απαίτηση των χορηγών να μπουν κάποιον κανόνες, αφού ο κίνδυνος να υπάρξουν θανατηφόρα περιστατικά από την ανεξέλεγκτη χρήση της ντόπας είναι ορατός. Στο θέμα θα επανέλθουμε, αφού συνεχώς προκύπτουν νέα στοιχεία που θα μας επιτρέψουν έναν ευρύτερο σχολιασμό.

Αναζητώντας «έντιμο συμβιβασμό»

Όπως και σε όλες τις άλλες πτυχές του οικονομικού, κοινωνικού και πολιτικού γίνεσθαι, έτσι και στον αθλητισμό, οι συριζαίοι δείχνουν τον εξουσιαστικό χαρακτήρα τους, δηλώνοντας με τις πράξεις τους ότι θα χρησιμοποιήσουν κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο για να παραμείνουν στην εξουσία. Στην προσπάθειά τους αυτή, στέλνουν τα δικά τους μηνύματα προς τους «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού για να τους υπενθυμίσουν ότι η κυβέρνηση έχει αλλάξει και ότι θα πρέπει να περάσουν από τους «αρμόδιους» για να συζητήσουν περί των εκκρεμών υποθέσεων τους.

Υπ' αυτό το πρίσμα θα πρέπει να δούμε την πρόσφατη απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ), η οποία έκρινε ότι ο Βαγγέλης Μαρινάκης, παραμένοντας πρόεδρος στον Ολυμπιακό, ασχολείται με το ποδόσφαιρο και συνεπώς παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του είχε επιβληθεί για την εμπλοκή του στην υπόθεση της «εγκληματικής οργάνωσης» στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Αρχικά, από τον αθλητικό δικαστή Διαφθοράς Γιώργο Ανδρεάδη είχε ανέψει το πράσινο φως για να παραμείνει στην ηγεσία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ, αφού ο Ανδρεάδης με μια πρωτοφανή απόφασή του είχε κρίνει ότι η συμμετοχή στη διοίκηση μιας ΠΑΕ και μάλιστα από τη θέση του προέδρου της δεν σημαίνει ενασχόληση με το ποδόσφαιρο.

Είναι λοιπόν ξεκάθαρο το μήνυμα προς τον Μαρινάκη ότι δεν παίζει πλέον μόνος του και ότι θα πρέπει να έρθει σε συνεννόηση με τα νέα κέντρα εξουσίας για να διατηρήσει την κυριαρχία του στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Σύμφωνα με την απόφαση της ΕΕΑ, ο Μαρινάκης θα πρέπει σε χρονικό διάστημα ενός μήνα «να αποκαταστήσει τους νόμιμους όρους άσκησης διοίκησης της ΠΑΕ», που σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι έχει ένα μήνα για να παραιτηθεί από την προεδρία της ερυθρόλευκης ΠΑΕ και να βρει τον αντικαταστάτη του. Αν δεν συμμορφωθεί, από την πλευρά της η ΕΕΑ εκτός από το πρόστιμο των 300.000 ευρώ (150.000 για

Μαρινάκη και 150.000 για την ερυθρόλευκη ΠΑΕ) επιτίθεται ακόμα και η ανάκληση του πιστοποιητικού συμμετοχής στο πρωτάθλημα.

Υπάρχουν δυο ακόμη σημεία που συνηγορούν στην άποψη της στήλης ότι η απόφαση της ΕΕΑ είναι προειδοποιητική βολή. Η απόφαση βγήκε με τη «διπλή ψήφο» του προέδρου της επιτροπής, αφού υπήρχε ισοβαθμία 3-3. Ο πρόεδρος της επιτροπής Κώστας Παπαλάκης σωστά δεν επέτρεψε στο μέλος της ΕΕΑ Παναγιώτη Πετράκη να ψηφίσει, γιατί δεν έδωσε το παρών κατά την ακροαματική διαδικασία και παρουσιάστηκε κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας. Αν κρίνουμε από την αντίδραση της ΠΑΕ Ολυμπιακός, που μιλάει για απόφαση που επιβλήθηκε από τον πρόεδρο της ΕΕΑ με τη διπλή ψήφο του, καταλαβαίνουμε ότι στο λιμάνι θεωρούσαν ότι η ψήφος του Πετράκη θα ήταν υπέρ τους.

Το δεύτερο σημείο που έχει ενδιαφέρον είναι ότι οι δύο σύμβουλοι, Μανταίος και Παπασπύρου, που έχουν οριστεί από τον υφυπουργό Αθλητισμού, και ο Αρκούδης, γνωστό στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, ήταν οι τρεις που μειοψήφησαν. Ο Κοντονής σε ανακοίνωσή του αναφέρει: «Το μόνο που ενδιαφέρει την πολιτεία είναι η εμπέδωση της νομιμότητας». Ισχυρίζεται ότι δεν έχει ανάμειξη στην υπόθεση και ότι σέβεται την ανεξαρτησία και το κύρος της επιτροπής. Όμως όλοι όσοι έχουν μια στοιχειώδη επαφή με τη δημόσια διοίκηση και τον τρόπο που λειτουργούν οι σύμβουλοι που διορίζονται σ' αυτή, γνωρίζουν ότι ο Κοντονής ήταν ενήμερος για τον τρόπο που θα ψηφίζαν οι σύμβουλοί του.

Από την πλευρά της ερυθρόλευκης ΠΑΕ δείχνουν να πήραν το μήνυμα και στην ανακοίνωση της ΠΑΕ φρόντισαν να μην αναφερθούν στον Κοντονή, επικεντρώνοντας τα πυρά τους στο πρόσωπο του Παπαλάκη και των εχθρών του Ολυμπιακού. Στην ανακοίνωση της ερυθρόλευκης ΠΑΕ με ταξίδι άλλων αναφέρεται ότι «παρά την ελπίδα του μετώπου των αποτυχημένων του ποδοσφαίρου, που ευελπιστούν ότι με παράνομες, αβάσιμες και αυθαίρετες

αποφάσεις θα ανακόψουν την πορεία του συλλόγου εντός και εκτός συνόρων, οι προσπάθειές τους θα πέσουν για άλλη μια φορά στο κενό». Από την πλευρά του ο Κοντονής δείχνει να μη θέλει να ασχοληθεί με την απόφαση της ΕΕΑ και προς το παρόν αφήνει το θέμα να πλανιέται πάνω από την ερυθρόλευκη ΠΑΕ και να λειτουργεί εκβιαστικά. Κρύβεται πίσω από την ΕΕΑ και περιμένει να ανταποκριθούν οι ερυθρόλευκοι στο μήνυμα της κυβέρνησης.

Αν τα παζάρια πάνε καλά, θα βρεθεί η χρυσή τομή, οι ερυθρόλευκοι θα δικαιωθούν στην έφεση που θα καταθέσουν και θα συνεχιστεί η ερυθρόλευκη κυριαρχία. Σε διαφορετική περίπτωση, ο Μαρινάκης θα παραιτηθεί από πρόεδρος του Ολυμπιακού και θα δρομολογηθούν γενικότερες εξελίξεις στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, με την κυβέρνηση να προσπαθεί να επιβάλει τους δικούς της ανθρώπους. Η εκτίμηση της στήλης είναι ότι θα βρεθεί τελικά η χρυσή τομή ανάμεσα στις δυο πλευρές. Αλλά, στε Μαρινάκης και ΣΥΡΙΖΑ έχουν ξανασυνεργαστεί στο παρελθόν με επιτυχία. Όλοι θυμόμαστε την... τυχαία μεταμεσονύκτια συνάντηση Μαρινάκη-Δούρου, λίγο πριν το δεύτερο γύρο των εκλογών για την τοπική διοίκηση. Τότε οι δυο πλευρές τα είχαν βρει και η Δούρου κατάφερε να εκλεγεί περιφερειάρχης.

Όλα δείχνουν ότι και τώρα δεν έχουν κάτι να χωρίσουν και κατά συνέπεια οι πιθανότητες για έναν «έντιμο συμβιβασμό», που θα παρατείνει την ερυθρόλευκη κυριαρχία, είναι αρκετές, ακόμη και στην περίπτωση που για λόγους τακτικής αποφασίσουν να παραιτηθεί από πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΠΑΕ ο Μαρινάκης. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι για να αλλάξουν τα δεδομένα απαιτούνται εκτός των άλλων και φράγκα για να ταϊστούν τα λαμόγια της πιάτσας και τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή μόνο οι ερυθρόλευκοι, εξαιτίας της συμμετοχής τους στο Champions League, διαθέτουν το αναγκαίο ρευστό.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΛΑΖΛΟ ΝΕΜΕΣ

Ο γιος του Σαούλ

Το κινηματογραφικό ντεμπούτο του εβραϊκής καταγωγής σύγγραφο σκηνοθέτη αφορά στο ολοκαύτωμα των εβραίων από τους ναζί στο β' παγκόσμιο πόλεμο. Ο Νέμεσ επέλεξε να εστιάσει στην ιστορία ενός συγκεκριμένου προσώπου, του Σαούλ, κι όχι να επιχειρήσει μια απόπειρα καταγραφής ή αναπαράστασης της ιστορίας του ολοκαυτώματος.

Ο Σαούλ είναι ούγγρος εβραίος κρατούμενος στο Αουσβιτς και μέλος της ομάδας Sonderkommando, η οποία ήταν αναγκασμένη να βοηθά τους ναζί στις μεγάλης κλίμακας εκτελέσεις. Εφερναν τις νέες φουρνιές φυλακισμένων στα κτίρια των θαλάμων αερίων, τους έβγαζαν τα ρούχα, διασφάλιζαν ότι είναι όλοι εκεί και τους οδηγούσαν στους θαλάμους αερίων. Επειτα, έπρεπε να παίρνουν και να καίνε τα πτώματα και να καθαρίζουν το χώρο. Τα μέλη της ομάδας αυτής είχαν κάποια μικρά προνόμια, αλλά ανά τακτά χρονικά διαστήματα εξολοθρεύονταν, ώστε να μην υπάρχουν μαρτυρίες για τα όσα συνέβαιναν εκεί.

Ο Σαούλ, λοιπόν, θέτει σκοπό της ζωής του να θάψει το νεκρό σώμα ενός μικρού αγοριού, το οποίο θεωρεί παιδί του. Σε όλη την ταινία παρακολουθούμε την απεγνωσμένη προσπάθειά του να εξασφαλίσει σ' αυτό το παιδί μία νεκρώσιμη ακολουθία κι έναν τάφο, όπως του πρέπει.

Η κάμερα του Νέμεσ είναι εστιασμένη συνεχώς στο πρόσωπο του πρωταγωνιστή (τον οποίο υποδύεται εκπληκτικά ο Γκέζα Ρόχινγκ), ενώ πίσω του ο θεατής βλέπει να συμβαίνουν τα πιο φρικτά πράγματα. Ο Νέμεσ επιλέγει να τα παρουσιάζει στο φόντο και μάλιστα συχνά αρκετά θολά, μην αναζητώντας μια πιο καθολική παρουσίαση των γεγονότων, αλλά συνεχώς καλώντας και υπενθυμίζοντας στο θεατή την υποκειμενική βίωση εκείνης της κατάστασης από τον συγκεκριμένο ήρωα.

Η εμμονή αυτή του ήρωα στην αποστολή του φτάνει σε ακραία επίπεδα. Στην αρχή αντιμετωπίζεται ως στοιχείο αξιοπρέπειας και ανθρωπιάς, που δίνει νόημα στη ζωή του ήρωα, άρα τον βοηθά ως προς την επιβίωσή του. Καθώς περνά όμως η ώρα, η εμμονή αυτή τον οδηγεί στο να κρεμάσει τους υπόλοιπους, ενώ ετοιμάζαν εξέγερση... Αυτή η ακραία εμμονή, ενώ στην αρχή μπορεί να δημιουργεί οίκτο ή συμπόνοια, τελικά φτάνει να προκαλεί θυμό, γεγονός μάλλον έξω από τις προθέσεις του σκηνοθέτη (αν κρίνουμε από κάποιες συνεντεύξεις του). Ο Αττώνης, ήρωας του Καμπανέλλη στο «Μαουτχάουζεν», λέει ότι για να αντέξεις πρέπει να έχεις μια κρούστα τρέλας γύρω από το μυαλό. Ίσως, ο πρωταγωνιστής να οδηγείται εκεί, βλέποντας μια σανίδα σωτηρίας (βέβαια ο Αττώνης του Καμπανέλλη δεν έχει καμία σχέση με τον Σαούλ του Νέμεσ).

Για τη δημιουργία της ταινίας, ο Νέμεσ έχει στηριχτεί (δεν ξέρουμε σε ποιο βαθμό) σε μαρτυρίες από μέλη εκείνης της ομάδας των κρατουμένων των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Είναι αρκετά ενδιαφέρον το γεγονός ότι σπάνια βλέπουμε σε ανάλογης θεματικής έργα (κινηματογραφικά ή μη) προσέγγιση ή αναφορά σχετική με εξέγερση ή απόπειρα αντίδρασης στους ναζί. Συνήθως έχουμε να κάνουμε με εβραίους θύματα, που εμφανίζονται να μην είχαν άλλη επιλογή.

Μια μικρή αναφορά στον τρόπο που χρησιμοποιείται ο ήχος είναι αναγκαία. Οι ήχοι που υποδηλώνουν τη συνεχόμενη δουλειά του εργοστασίου παραγωγής πτωμάτων είναι συνεχείς, ακόμα και αν η εικόνα δεν επιτρέπει την άμεση σύνδεση με μια συγκεκριμένη διαδικασία. Η επιλογή αυτή, ίσως είναι η πιο έντονη εμπειρία του θεατή, που τον ρουφά στη φρίκη, καθότι δεν του αφήνει δευτερόλεπτο ησυχίας, υποδηλώνοντας έτσι τη συνεχή και αδιάλειπτη προσπάθεια εξόντωσης ανθρώπων.

Ο Νέμεσ χρωστάει πολλά στον Μπέλα Ταρ, στο πλευρό του οποίου ήταν για δυο χρόνια ως βοηθός. Η ταινία αυτή (ανάμεσα σ' άλλα) κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στις Κάννες και είναι υποψήφια για Όσκαρ ξένης ταινίας.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τη λευτεριά δεν καρτεράς, άμα δεν κάνεις βήμα

Πως η οργή να καίει τους, πως χτίζετ' η ανάγκη, που στο ατσάλι δένεται, ίδια γροθιά σφιγμένη

Κ(ά)λεσμα του Σύριζα, κλύσμα στο λαό

(Δεν) φοβάμαι όλ' αυτά που γίνονται (για μένα χωρίς εμένα)

...μα ήμουνα μέλος των ΕΚΑΜ και με συνέλαβα (Κρέιμερ εναντίον Κρέιμερ ή πώς προσπαθεί να μας δουλέψει ο Σύριζα)

► Όλοι αυτοί που ανακηρύσσουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο μία (1) 24ωρη απεργία μητέρα όλων των μαχών δεν κάνουν τίποτε λιγότερο από το να αναδεικνύουν την πλήρη αδυναμία τους να ανταποκριθούν στις ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ανάγκες (: έλλειψη κινήματος) και να κάνουν δουλειά για την οργάνωση που έχει ανάγκη η εργατική τάξη.

► Ο Διγενής ψυχομαχεί κι η γη τότε τρομάσσει.

► Jorge Amado: «Δύσκολοι καιροί».

► Παραμονή (περίπου) απεργίας ο Περισσός απέδειξε τη νομιμοφροσύνη του και την πραγματική στάση του (Λέσβος) και στο προσφυγικό. (Σαφώς και δεν ενοχλήθηκε στο νησί ο Περισσός από την περατζάδα του Τσίπρα...).

► Γιάννενα: όταν τα ΜΑΤ «ανακυκλώνουν» εργάτες.

► Υπόδειγμα αστικής διαχείρισης η Βενεζουέλα: χρεοκοπία, πληρωμή των δανειστών της με πώληση των αποθεμάτων χρυσού της χώρας. Έχει τα πρότυπά του ο Σύριζα...

► Πάλι σαν ορδή πετάχτηκε ο εθνικός Λάκης.

► The smell of gas around you.

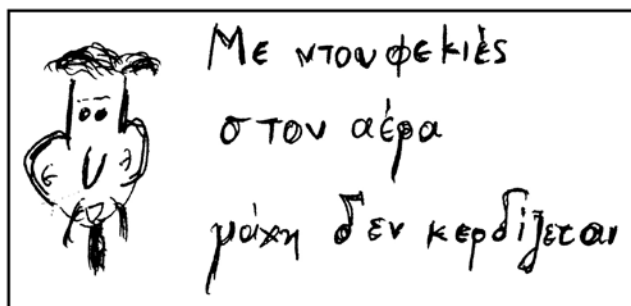
► «Ασφαλιστικό και κόκκινα δάνεια στο μενού της συνάντησης κυβέρνησης - δανειστών» - (tanea.gr, 11-11-2015). Το ποιον τρώνε έχει σημασία...

► «Πρεμιέρα - μαγνήτης με Σάκη Ρουβά στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης» - (tanea.gr): μιλάμε και για μπίπ! ηχοιότητα.

► Λιποθυμίες 40 μαθητών στην πόλη Ripon του Yorkshire στην Βρετανία. Μυστήριο; Μπορεί. Όμως: «Το ποσοστό της ανεργίας στο Ηνωμένο Βασίλειο πέφτει, αλλά στο Yorkshire οι αριθμοί άγουν την ανιούσα» (yorkshireeveningpost.co.uk/news/latest-news/uk-unemployment-rate-falls-but-yorkshire-figures-on-the-rise-1-7257926). Γιατί πίσω από τα ανεξήγητα, υπάρχει λόγος βαρύς...

► Ο μονόλογος του βασιλιά Λεοπόλδου.

► «Κυρίες και κύριοι, ο τίτλος

Ριχάρδος ο Τερντοκαρδός

που διάλεξα για αυτή τη σύντομη ομιλία είναι "εναντίον των γελοιοποιών". πρόκειται για ένα νόμο του αυτοκράτορα Φρειδερίκου Β', "εκ Θεού ηγεμόνα", που στο σχολείο μας μαθαίνουν να τον θεωρούμε εξαιρετικά φωτισμένο και φιλελεύθερο. Είναι ένας νόμος εναντίον των γελοιοποιών, που δυσφημούν και προσβάλλουν. Ο νόμος επέτρεπε σε όλους τους πολίτες να προσβάλλουν τους γελοιοποιούς, να τους δέρνουν, και, αν θέλουν, να τους σκοτώνουν κιάλας, χωρίς να διατρέχουν τον κίνδυνο να οδηγηθούν στα δικαστήρια και να τιμωρηθούν. Σπεύδω να σας βεβαιώσω ότι ο νόμος αυτός δεν ισχύει πια, οπότε μπορώ ακίνδυνα να συνεχίσω. Κυρί-

ες και κύριοι, ορισμένοι φίλοι μου διακεκριμένοι άνθρωποι των γραμμάτων έχουν διακηρύξει σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συνεντεύξεις: "Το ύψιστο βραβείο θα έπρεπε να το απονεύσουμε στα μέλη της Σουηδικής Ακαδημίας, γιατί είχαν το θάρρος να απονεύσουν φέτος το βραβείο Νόμπελ σε έναν γελοιοποιό". Συμφωνώ. Η θαρραλέα πράξη σας αποτελεί σχεδόν πρόκληση. Αρκεί να δείτε την αναστάτωση που προκάλεσε: υψιπετείς ποιητές και συγγραφείς, που συνήθως συχνάζουν στις ανώτερες σφαίρες και σπάνια ενδιαφέρονται για τους ανθρώπους που ζουν και μοχθούν, αντέδρασαν σαν να βρέθηκαν ξαφνικά μέσα σε έναν τυφώ-

να. Όπως είπα, χειροκροτάω και επαιζάνω αυτά που είπαν οι φίλοι μου. Οι ποιητές αυτοί είχαν ήδη ανέβει στα παρνασσικά ύψη όταν εσείς, με την αυθάδειά σας, τους ρίχνετε στη γη, όπου πέφτουν μπρούμυτα στο τέλμα της καθημερινότητας. Προσβολές και ύβρεις απευθύνονται με ουρλιαχτά στη Σουηδική Ακαδημία, στα μέλη και τους συγγενείς τους μέχρι έβδομης γενεάς. Οι πιο άγριοι φωνασκούν: "Κάτω ο βασιλιάς... της Νορβηγίας!". Φαίνεται μες στη σύγχυση τους μπερδέψαν τις δυναστείες... Ορισμένοι πέφτουν κάτω και χτυπούν στα πιασινά τους. Έχουν αναφερθεί περιπτώσεις ποιητών και συγγραφέων που υπέφεραν τον νεύρα από το σκυτάκι και τα τρυφά τους. Επί μέρες μετά την απονομή είχαν εξαφανιστεί τα ηρεμιστικά από τα ιταλικά φαρμακεία.» (Ντάριο Φο: «Εναντίον των γελοιοποιών - Η ομιλία στη Σουηδική Ακαδημία»).

► Βουνά ανταρτοβούνια.

► Guahira guantanamoera.

► ZVARA.

► Την σκέψη / στο πλαδαρό μυαλό σας που ονειρεύεται / σαν υπηρέτης λαίμαργος σε καναπέ λιγδιάρικο / με την καρδιά κουρέλι ματωμένο θα ερεθίσω / χορταστικά χλευαστικός, ξεδιάντροπος και καυστικός. / Ούτε μια γκριζα τρίχα δεν έχω στην ψυχή, / μήτε των γηραιών την στοργή. / Μέγας ο κόσμος με της φωνής τη δύναμη / έρχομ' όμορφος, / στα εικοσιδυό μου χρόνια. / Τρυφεροί μου! / Αφήστε τον έρωτα / στα βιολιά. / Είναι βάρβαρο στα τύμπανα να μένει. / Και δεν μπορείτε να φέρετε τα πάνω κάτω όπως εγώ, / ώστε να μείνουν μόνο τα χείλη. / Ελάτε να μάθετε - απ' το βελούδινο σαλόνι / του τάγματος των αρχαγγέλων το πρωτόκολλο / που ήρεμα τα χείλη ξεφυλλίζει / όπως η μαγεύρισα το βιβλίο των συνταγών. / Πηγαίνετε - / Η σάρκα πάει να με τρελάνει / - κι όπως αλλάζει χρώμα ο ουρανός - / Πηγαίνετε - / θα είμαι άσφογα τρυφερός, / δεν είμαι άντρας εγώ, είμαι ένα σύννεφο με παντελόνια! (Βλ. Μαγιακόφσκι: «Σύννεφο με παντελόνια»).

Βασιλίας

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Στον περίβολο του αρχαιολογικού χώρου του Κεραμεικού είναι γραμμένο το σύνθημα, σε συνέχεια και ενότητα με ένα ακόμα: «Εκπτώσεις στα ρούχα όχι στις σχέσεις!!!». Τι να πρωτοσχολιάσει κανείς; Τη γελοιότητα μιας μερίδας του σύγχρονου «αντικομφορμιστικού» (τρομάρα του) φεμινισμού ή το μπερδέμα με την ελληνική γλώσσα; Όταν όμως κάποιος ή κάποια μπερδεύει την ταξική διάρθρωση της αστικής κοινωνίας με το ζήτημα των φύλων, πώς να μην μπερδέψει την πατριαρχία με... τα πατριαρχεία. Ετσι κι αλλιώς όλα τα έχει τόσο θολά στο κεφάλι του/της...

◆ Η επενδεδυμένη με μάρμαρο κολόνα στην οδό Αθηνάς μετατράπηκε ερήμην της σε φορέα ναρκισσισμού, ελιτισμού και πολιτικού αυτισμού. Τρία σε ένα, σε συνδυασμό που... σκοτώνει. Από πάνω κάποιος άφησε την υπογραφή του, θεωρώντας ότι αυτή είναι τόσο δυνατό μήνυμα που πρέπει να το λάβουν όλοι! Από κάτω κάποιος άλλος έγραψε με κόκκινο χοντρό μαρκαδόρο τρεις ακατανόητες λέξεις, θεωρώντας μάλλον ότι μετά από μερικές χιλιάδες χρόνια θα βρεθούν

επιγραφολόγοι που θα πασχίσουν να λύσουν το μυστήριο της... «γραμμικής γραφής 2015». Και στη μέση ένας τρίτος έγραψε ένα εύκολο στην ανάγνωσή του σύνθημα, μπροστά στο οποίο, όμως, οι κοινοί θνητοί (όσοι, τέλος πάντων, μπουν στον κόπο να το διαβάσουν) στέκονται, ξύνουν το κεφάλι τους και απορούν: τι θέλει να πει ο ποιητής; Τίποτα δε θέλει να πει ο ποιητής. Γιατί στην πραγματικότητα δεν γνωρίζει την έννοια των λέξεων με τις οποίες έφτιαξε το σλόγκαν του. Ούτε τι σημαίνει «αξίες του πολιτισμού» γνωρίζει, ούτε τι σημαίνει «εργοστάσιο», ούτε τι σημαίνει «εγκλεισμός». Το κυριότερο: δεν γνωρίζει (και μην σας φανεί καθόλου παράξενο) τη χρήση του επιθέτου «όλος-η-ο». Το τσουβάλιασμα των πάντων στον ίδιο κοινό παρονομαστή (από τον οποίο εξαιρεί μόνο τη... φωτισμένη πρωτοπορία του εαυτού του - άντε και της παρέας του) είναι η αγαπημένη του ασχολία. Αν ήξερε τι σημαίνει «εργοστάσιο», θα ήξερε ότι το εργοστάσιο είναι ένας χώρος κάθετου ταξικού διαχωρισμού. Κι αν καταλάβαινε τι σημαίνει αυτό, θα σκεφτόταν πως όπως η κοινωνία δεν είναι ενιαία και αδιαίρετη, αλλά χωρίζεται σε καπιταλιστές, εργάτες και μικροαστούς, έτσι και ο πολιτισμός δεν είναι ενιαίος και αδιαίρετος. Ο ταξικός διαχωρισμός έχει επεκταθεί -εδώ και πάρα πολλά χρόνια- και στο εσωτερικό του πολιτισμού, χωρίζοντάς τον σε στρατόπεδα και ρεύματα με κοινωνικό πρόσημο.

◆ Δυο κόσμοι αντιμέτωποι στο περιθώριο του Μαραθώνιου της Αθήνας. Από τη μια ο «μέγας χορηγός», η εταιρία κινητής τηλεφωνίας WIND, με το προκλητικό σύνθημα «Τρέχουμε όλοι μαζί με άλλον αέρα» και από την άλλη οι εργαζόμενοι σ' αυτή, που... τρέχουν και δε φτάνουν. Τα συνθήματα στο πανό τους τα λένε... όλα! Αν το αθλητικό γεγονός είχε κοινωνική διάσταση, το περίπτερο θα είχε κατεδαφιστεί. Για να μην προκαλεί...

ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΑΛΛΑ ΟΙ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΑΛΛΑ ΑΝ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟ Η ΛΙΣΤΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ ΦΟΡΟΥΣ ΑΛΛΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΔΕΝ ΣΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΠΩΣ ΑΙΣΘΑΝΕΣΑΙ;

ΜΙΑ ΓΕΝΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΙΠΟΤΑ

LIFO

ON STAGE

No1

www.lifo.gr

Βρωμοφυλλάδες...

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πιο μαχητική, πιο αποκαλυπτική.

Την Τρίτη συμπληρώνονται 42 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, που σήμανε την αντίστροφη μέτρηση για την πτώση της χούντας και την παράδοση της εξουσίας από τη στρατιωτικοφασιστική δικτατορία στην αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία. Η διαφορά με προηγούμενες επετείους είναι ότι φέτος έχουμε «αριστερή» κυβέρνηση (τον «μαύρο» συγκυβερνήτη θα τον ξεχάσουν τη συγκεκριμένη μέρα), οπότε θα ξανακούσουμε ιδεολογήματα ανάλογα μ' εκείνα της δεκαετίας του '80, που συμπυκνώνονταν στο σύνθημα «ο αγώνας τώρα δικαιώνεται».

Θα είναι, βέβαια, κομματακά δύσκολο μια μνημονιακή συγκυβέρνηση να παίζει το παιχνίδι «είμαστε η δικαίωση του αγώνα του Πολυτεχνείου», όμως το θράσος είναι ξέχειλο σ' αυτά τα εξουσιολάγνα γουρούνια που είμαστε σίγουροι ότι σε κάποιο βαθμό θα το επιχειρήσουν, αγνοώντας τον κίνδυνο της γελοιοποίησής τους.

Ανεξάρτητα, όμως, από την «ιδιαίτερη» προσπάθεια των συριζαίων, είναι σίγουρο ότι και φέτος θα παρελάσουν από τα ραδιοηλεκτρονικά πάνελ και από τις στήλες των εφημερίδων οι γνωστοί «πρωταγωνιστές» εκείνης της εποχής, με τα ντενεκεδένια παράσημα απλωμένα στο στήθος τους, ότι θ' ακούσουμε αναλύσεις και απόψεις κάθε δυνατής απόχρωσης. Το μόνο που δε θ' ακούσουμε από τα αστικά Μέσα είναι αναφορές στο πραγματικό πνεύμα εκείνης της εξέγερσης και αναλύσεις που μπορούν ν' ανοίξουν συζήτηση για το «διά ταύτα» της εποχής μας. Αλίμονο αν η αστική προπαγάνδα εγκατέλειπε την παραχάραξη, τον ανούσιο βερμπαλισμό, την πρόστυχη ηθικολογία και εγκαινίαζε διαδικασίες που οδηγούν στη δημιουργία ανατρεπτικής συνείδησης. Θα ήμασταν εξαιρετικά αφελείς αν περιμέναμε κάτι τέτοιο. Αυτή τη συζήτηση πρέπει να την κάνουμε εμείς, με όρους κινήματος, όπως συνηθίζουμε να λέμε.

Πολυτεχνείο

42 χρόνια μετά

Στο κομβικό ερώτημα για το χαρακτήρα της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το 1973, η δική μας απάντηση έχει εκτεθεί: Από την άποψη των κινητήριων δυνάμεων της σίγουρα δεν ήταν ταξική εξέγερση, αφού στηρίχτηκε κυρίως από φοιτητές, όμως ένα κομμάτι της εργατικής πρωτοπορίας την αγκάλιασε, συμμετείχε σ' αυτή και αυτό προσέδωσε στην εξέγερση και ταξικά χαρακτηριστικά. Από την άποψη των προταγμάτων της τα πράγματα υπήρξαν ακόμη πιο θολά, καθώς όλα τα αντιδικτατορικά πολιτικά ρεύματα συμμετείχαν και προσπάθουσαν να επηρεάσουν τα πράγματα, χωρίς κανένα να είναι σε θέση να βάλει τη σφραγίδα του, όπως για παράδειγμα έβαλαν τη σφραγίδα τους στην Οκτωβριανή Επανάσταση οι Μπολσεβίκοι. Στο Πολυτεχνείο υπήρχαν από οπαδοί της αστικής δημοκρατίας μέχρι οπαδοί του κομμουνισμού. Οι δεύτεροι ήταν ασφαλώς πιο συγκροτημένοι, πιο οργανωμένοι, πιο αποφασισμένοι και επομένως βρίσκονταν πιο κοντά στο πνεύμα εκείνων που έσπασαν τα δεσμά του φόβου και βγήκαν στον αγώνα. Αντίθετα, για τους οπαδούς της αστικής δημοκρατίας τέτοιες μορφές αγώνα είναι από «άγνωστη γη» έως εχθρικές. Και βέβαια, σε μια αυθόρμη-

τη εξέγερση δεν μπορούμε ν' αναζητούμε ιδεολογικοπολιτικά καθαρά προτάγματα. Το αντιδικτατορικό ήταν το κυρίαρχο πρόταγμα, όμως αλλιώς το εννοούσαν οι κομμουνιστές και αλλιώς οι σοσιαλδημοκράτες.

Αποτιμώντας την εξέγερση του Πολυτεχνείου, υπό το φως των σημερινών αναγκών, στεκόμαστε σε δυο βασικά χαρακτηριστικά της.

Πρώτο, στο εξεγερτικό πνεύμα, το ξεπέρασμα κάθε είδους φόβου. Ήταν χούντα, τα πολυβόλα κροτάλιζαν, τα κρατητήρια είχαν μεταβληθεί σε μακελειά, όμως ο πόθος για την ελευθερία από τη μια και το πνεύμα της συλλογικότητας από την άλλη δημιούργησαν ένα γεγονός που θα στέκεται πάντα ψηλά στη νεοελληνική ιστορία. Πρόκειται γι' αυτό που ονομάζουμε μαζικό ηρωισμό και διάθεση θυσίας, που διαλύει τα πολλά «εγώ» και δημιουργεί ένα μεγάλο «εμείς» (με όλες τις αντιφάσεις του), έτοιμο να πυρπολήσει και να πυρποληθεί για ένα μεγάλο σκοπό.

Δεύτερο, στα όρια που έθετε στην εξέγερση ο αυθόρμητος χαρακτήρας της. Δεν έφταιγε γι' αυτό η νεολαία που εξεγέρθηκε. Εφταιγαν εκείνοι που παρίσταναν τη φυσική ηγεσία,

καπηλεύομενοι αγώνες προγενέστερων εποχών. Οι εξεγέρσεις ωριμάζουν μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Οι οργανωμένες πρωτοπορίες είναι αυτές που μπορούν να τις μπολιάσουν με επαναστατικές ιδέες, να τις βοηθήσουν να συγκροτηθούν πολιτικά και οργανωτικά, να αναπτύξουν τη δυναμική τους, να δημιουργήσουν προϋποθέσεις νίκης. Ολ' αυτά έλειπαν από την εξέγερση του Νοέμβρη του '73, γιατί η οργανωμένη επαναστατική πρωτοπορία είχε προ πολλού διαβεί τον αστικό Ρουβίκωνα. Η αναθεωρητική ηγεσία είχε ξεπουλήσει τις επαναστατικές παραδόσεις του ΚΚΕ και έφαχνε μια θεσούλα κάτω από τον αστικό ήλιο. Δεν υπήρχε φυσική ηγεσία σ' αυτό το ηρωικό εξεγερτικό γεγονός, γιατί οι ομάδες της λεγόμενης άκρας Αριστεράς αδυνατούσαν να παίξουν αυτό το ρόλο. Χαρακτηρίζονταν από επαναστατικό πνεύμα, αλλά και από αυθορμητιστικές απόψεις.

Σήμερα, 42 χρόνια από τότε, έχουμε ανάγκη και το εξεγερτικό πνεύμα και την επαναστατική πολιτική ηγεσία. Αν το 1973 το εξεγερτικό πνεύμα περίσσευε και η επαναστατική πολιτική ηγεσία έλειπε, σήμερα λείπουν και τα δύο.

Οι εξεγέρσεις του παρελθόντος γίνονται πηγή διδαγμάτων μόνο όταν το κοινωνικό κίνημα –χωρίς να μηδενίζει τίποτα– γίνεται αμειλικτα αυτοκριτικό με τις καθυστερήσεις του και γενικεύει θεωρητικά την πείρα του, έτσι που να μπορεί να οδηγεί τη δράση του σε ανώτερο επίπεδο. Για να τιμήσουμε το Νοέμβρη του '73 πρέπει να παραδειγματιστούμε από το εξεγερτικό του πνεύμα και ταυτόχρονα να συνειδητοποιήσουμε πως το μέγιστο καθήκον της εποχής μας είναι να δουλέψουμε για τη συγκρότηση μιας επαναστατικής πολιτικής ηγεσίας, ικανής να «συγχωνεύεται» με το αυθόρμητο κίνημα των εργατικών και νεολαϊστικών μαζών οδηγώντας το στο δρόμο της κοινωνικής απελευθέρωσης.

βαθύ κόκκινο

Σιωνισισμός

Οι αντιδράσεις της πολιτικής ηγεσίας των σιωνιστών στην απόφαση της Κομισιόν να επισημάνει τα προϊόντα που προέρχονται από εποικισμούς στη Δυτική Οχθη μας επιτρέπει να κάνουμε μερικές ευρύτερης σημασίας σκέψεις πάνω στην προπαγανδιστική τακτική του σιωνισμού και το εμπόριο του ολοκαυτώματος.

Η Κομισιόν υιοθέτησε κάτι που ήδη έχουν υιοθετήσει κράτη-μέλη της ΕΕ, όπως η Βρετανία, η Δανία και το Βέλγιο. Στα προϊόντα που προέρχονται από σιωνιστικούς εποικισμούς στη Δυτική Οχθη δε θα αναγράφεται «ισραηλινό προϊόν», αλλά ο τόπος παραγωγής με την προσθήκη του όρου «οικισμός» (π.χ. «προϊόν Δυτικής Οχθης - ισραηλινός οικισμός»).

Δε θα σχολιάσουμε εδώ τη σκοπιμότητα αυτής της απόφασης της Κομισιόν, αλλά τις υστερικές αντιδράσεις της σιωνιστικής ηγεσίας. «Η Ευρώπη πρέπει να ντρέπεται», δήλωσε ο πρωθυπουργός Νετανιάχου. «Αυτός είναι μεταμφιεσμένος αντισημιτισμός», δήλωσε ο υπουργός Στάινιτς. «Αντιισραηλινή και αντιεβραϊκή» χαρακτήρισε τη σήμανση ο υπουργός Δικαιοσύνης Σακέντ. Η απόφαση της Κομισιόν «ανταμείβει την τρομοκρατία» απεφάνθη ο σφαγέας της Γάζας, υπουργός Πολέμου Γιάλόν. «Η σήμανση θα ενισχύσει τα ακραία στοιχεία που υποστηρίζουν το μποϊκοτάζ του Ισραήλ και αρνούνται στο Ισραήλ το δικαίωμα ύπαρξης», ανακοίνωσε επισήμως το υπουργείο Εξωτερικών της σιωνιστικής οντότητας.

Οποιος φέρνει την παραμικρή αντίρρηση στην εγκληματική ναζιστική πολιτική του Ισραήλ είναι αντισημίτης. Ιδού η λογική του εμπόριου του ολοκαυτώματος, που στρέφεται ενάντια ακόμη και σε ιμπεριαλιστικούς συνασπισμούς όπως η ΕΕ. Ουδείς δικαιούται να ασκεί ακόμα και ήπια κριτική στην πολιτική του σιωνιστικού μορφώματος. Αν το κάνει, θα κατηγορηθεί για αντισημιτισμό, όχι μόνο από την κυβέρνηση και τη διανοήση του Ισραήλ, αλλά και από το τεράστιο δίκτυο που έχουν στήσει οι σιωνιστές σε όλο τον κόσμο.

Σε ό,τι αφορά αυτό το δίκτυο, το βλέπουμε να λειτουργεί και στη χώρα μας. Οχι μόνο από γνωστές πρακτοράντζες του σιωνισμού, που απολαμβάνουν εξαιρετικής ασυλίας στα μίντια, αλλά και από δήθεν ανεξάρτητους δημοσιογράφους και διανοούμενους, που δε διστάζουν να ταυτίζουν τον αντισημιτισμό των εγχώριων ακροδεξιών και θρησκοόληπτων κύκλων με την πολεμική ενάντια στα εγκλήματα του σιωνισμού. Που δίνουν άφθονο χώρο στους εκπροσώπους του λεγόμενου αριστερού σιωνισμού (ιδιαίτερα αγαπητού στην Ελλάδα), ενώ πνίγουν τις δραστηριότητες του κινήματος αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό.

Γι' αυτό λέμε ότι οι υστερικές αντιδράσεις της σιωνιστικής πολιτικής ηγεσίας, μετά την απόφαση της Κομισιόν να σημαίνονται τα προϊόντα που προέρχονται από ισραηλινούς εποικισμούς στη Δυτική Οχθη, βοηθούν να αντιληφθούμε το προπαγανδιστικό δίκτυο του σιωνισμού, που κινείται σε όλα τα επίπεδα, με διάφορες μάσκες, προσαρμοζόμενο στο ακροατήριο που κάθε φορά έχει.

Ενας εβραίος της διασποράς, η οικογένεια του οποίου μαρτύρησε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί, ο καθηγητής Νόρμαν Φίνκελστιν, έχει γράψει το βιβλίο *Η βιομηχανία του ολοκαυτώματος*. Κυκλοφορεί στα ελληνικά και αξίζει τον κόπο να το διαβάσετε. Θα σας βοηθήσει να καταλάβετε πώς δουλεύει αυτή η διεθνής μηχανή της σιωνιστικής προπαγάνδας. Και θα συνειδητοποιήσετε ότι αξίζει τον κόπο (για να μην πούμε ότι είναι καθήκον) να εκφράσετε με κάθε τρόπο την αλληλεγγύη σας στον παλαιστινιακό λαό, που εδώ και επτά δεκαετίες αγωνίζεται για την εθνική του απελευθέρωση.

Όταν ασκείται τέτοια ιδεολογική τρομοκρατία στη λεγόμενη κοινή γνώμη της Δύσης, μπορεί κανείς να αντιληφθεί τι περνάει ο παλαιστινιακός λαός, που δεν αντιμετωπίζει μόνο (ούτε κυρίως) ιδεολογικές επιθέσεις, αλλά μια ναζιστικού τύπου κατοχή συνοδευόμενη από συστηματική εθνοκάθαρση.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση